

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 197

விலை :

ரூபா 100/=

கலைஞர், இலக்கியப் படைப்பாளி,
சமூகப் பணியாளர்

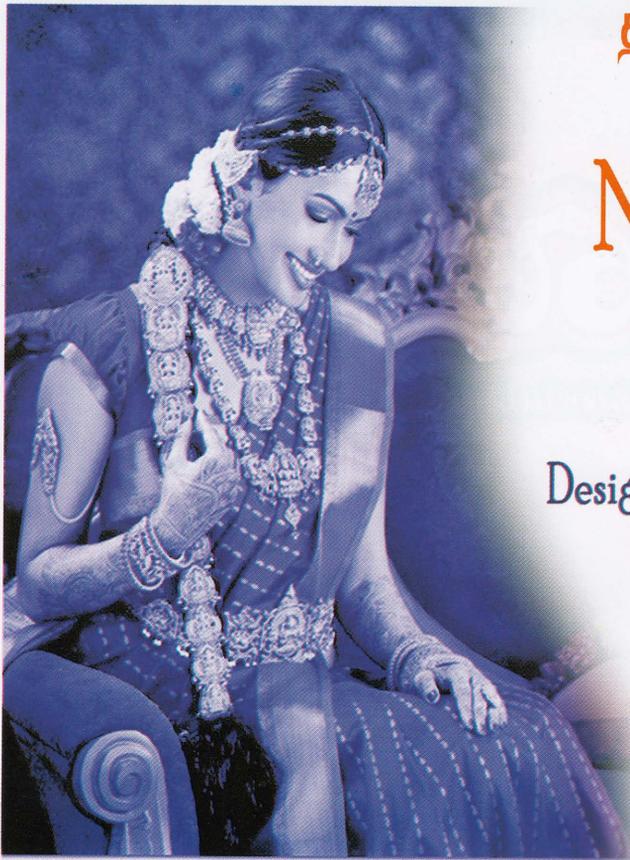
மாவை நித்தியானந்தன்

புரிகாண்டி

சாக்தியரத்னா
தெனியான்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி: 17
சுடர்: 05
197

பகீர்தலன் மூலம் வீரவம் ஜமுமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
- இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
- மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்	50
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இடிஞ்சுள்ளே.....

- ☞ **நேர்காணல்**
சாகித்தியரத்னா தெணியான்
சந்திப்பு: தி. ஞானசேகரன் 07
- ☞ **கவிதைகள்**
கவிஞர் ஏ. இக்பால் 05
கீத்தா பரமானந்தன் 19
எல். வஸீம் அக்ரம் 37
வல்லைக் கமல் 42
கமலினி சிவநாதன் 45
- ☞ **சிறுகதைகள்**
ஐனனதா ஷெரிப் 20
வேல் அமுதன் (குறுங்கதை) 24
யாழ். புத்தன் 33
சூசை எட்வேட் 38
- ☞ **கட்டுரைகள்**
இராஜரட்ணம் சிவநாதன் 03
எம்.ஏ. நுஹ்மான் 21
செங்குதிரோன் 36
- ☞ **ஒழிபியல்**
இ.ஜீவகாருண்யன் 27
- ☞ **ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்**
என். செல்வராஜா 46
- ☞ **பத்தி**
துரை மனோகரன் 49
- ☞ **சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
கே. பொன்னுத்துரை 52
- ☞ **வாசகர் பேசுகிறார்** 55

அரசியல் பக்கம்

'எழுக தமிழ்' ஏன்?

தமிழர்களின் உரிமைக்கான ஆயுதப்போராட்டம் மௌனிக்கப்பட்ட நிலையில், தமிழ் மக்களது உரிமைக்கான தாகம் தீர்ந்ததா? தீராத நிலையில் என்ன செய்யலாம்?

உறங்கு நிலையில் ஏழு வருடங்கள் கழிந்து விட்டன.

தொடர்ந்தும் இவ்வாறு இருக்கவேண்டுமா? மீண்டும் ஓர் ஆயுதப்போர் வேண்டாம். ஆனால் அவறிம்சை வழிப்போராட்டமாவது வேண்டுமல்லவா? அதற்காகத்தான் இந்த 'எழுக தமிழ்' பேரணிப் போராட்டம்.

வடமாகாண முதல் அமைச்சர் சி. வி. விக்கினேஸ்வரன் தலைமையில், தமிழ்மக்கள் பேரவை ஏற்பாடு செய்த 'எழுக தமிழ்' எழுச்சிப் பேரணியும் பொதுக்கூட்டமும் 24-09-2016 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்றது. இதில் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து தமது அரசியல் ஈடுபாட்டினையும் உரிமைப் போராட்டத்தில் தாம் கொண்டுள்ள பற்றுறுதியையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்கள்.

தமிழ் மக்கள் தமது போராட்டத்தில் உறுதியாக இருக்கிறார்கள், தொடர்ந்து உறுதியாக இருப்பார்கள் என்ற செய்தியை இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் சர்வதேசத்திற்கும் உணர்த்துவதாக இந்த 'எழுக தமிழ்' பேரணி வெற்றிகரமாக நடந்தேறியிருக்கிறது. இந்த எழுச்சிப் பேரணியில் பின்வரும் பிரகடனங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

- ❖ வடக்கு கிழக்கு இணைந்த தமிழர் தாயகத்தை சிங்கள மயமாக்கலை நிறுத்தி தமிழரின் அடையாளத்தைக் காக்கவேண்டும்.
- ❖ தமிழர் தாயகத்தை பௌத்த சிங்கள மயமாக்கும் நோக்குடன் குடியேற்றங்களும் விகாரைகளும், புத்தர் சிலைகளும் அரசின் அனுசரணையுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளை நிறுத்தப்படவேண்டும்.
- ❖ தமிழர் தாயகப் பிரதேசங்களில் இராணுவம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காணிகளைச் சவீகரித்துள்ளது. தொடர்ந்தும் சவீகரிக்கின்றது. இவற்றில் உல்லாச விடுதிகள், விவசாயப் பண்ணைகள், போன்றவற்றை இராணுவத்தினர் அமைத்ததோடு வர்த்தக நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கின்றனர். இதன்காரணமாக தமிழர்தம் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இராணுவப் பிரசன்னம் பல சமூகச் சீரழிவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் இராணுவம் உடனடியாக வெளியேற்றப்பட வேண்டும்.
- ❖ தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களை விசாரணை செய்ய உள்ளகப்பொறுறை பிரயோசனமற்றது. சர்வதேச விசாரணைக்கான ஏகோபித்த நிலைப்பாட்டை இப்பேரணி வலியுறுத்துகிறது.
- ❖ இலங்கை அரசின் பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களும் யுவதிகளும் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வாடுகிறார்கள். இச்சட்டம் நீக்கப்பட்டு சிறையில் வரும் அரசியல் கைதிகள் நிபந்தனையின்றி விடுவிக்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ போர் நடந்த காலகட்டத்தில் காணாமல்போன தமிழ்மக்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைக் கண்டறிந்து பகிரங்கப்படுத்தி அவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்படவேண்டும்.
- ❖ தென்னிலங்கை மீனவர்கள் வடக்கு கிழக்கு கடற்பரப்பில் அத்துமீறிப் பிரவேசித்து வடக்கு கிழக்கு மீனவர்களை சொந்த இடங்களில் இருந்து விரட்டிவருகிறார்கள். இவ்வாறான நடவடிக்கையை நிறுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.
- ❖ இளம் சந்ததியினரின் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிட்டு அழிக்கவும் அவர்களின் விடுதலை வேட்கையை அழிக்கவும் போதைவஸ்த்துப் பொருட்கள் தமிழர் பிரதேசங்களில் ஊடுருவல் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றை நிறுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

புதிய அரசியலமைப்பு தமிழ் மக்களின் அபிவிருத்திகளை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் இந்தத் தமிழ் எழுச்சிப்பேரணியில் முன்வைக்கப்பட்டது.

தமிழ்மக்களின் நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப்படும்வரை இந்த நாட்டில் அமைதி நிலைப்போவதில்லை என்பதை 'எழுக தமிழ்' பேரணி எடுத்தியம்பியிருக்கிறது. அரசு இதனை உணர்ந்து செயற்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம்.

சீராஜரட்ணம் சிவநாதன்
சிவஸ்திரேலியா

எமது கல்விக்கும் சமூகப் பணிகளுக்கும் வித்திட்ட யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியின் மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் மாணவர்தான் திருநாவுக்கரசு நித்தியானந்தன்.

இரண்டாம் வகுப்பிலிருந்து க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பு வரை இவர் யூனியன் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். படிக்கும் காலத்திலேயே கல்வியில் அக்கறை காண்பித்தவாறு கலை இலக்கியப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டவர். யூனியன் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபோதே இவரது ஆக்கங்கள் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. இவர் பிறந்த ஊர் மாவிட்டபுரம். பிறந்த ஊருக்குத் தமது பணிகளின் ஊடாகப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில், தனது பெயரைத் தமிழ் ஊடகங்களிலும், இலக்கிய இதழ்களிலும் மாலை நித்தியானந்தன் என்று பதிவு செய்தார். உலகில் பல நித்தியானந்தன்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இவரை மாலை நித்தியானந்தன் என்று அழைத்தால்தான் பலருக்கும் நன்கு தெரியும்.

இப்பொழுது மொரட்டுவைப் பல்கலைக் கழகமாக இருக்கும் கட்டுபெத்தை பல்கலைக்கழகத்திற்கு பொறியியற் படிப்பைத் தொடருவதற்குச் சென்ற பின்னரும் அவர் தமது கலை, இலக்கியப் பணிகளைக் கைவிடவில்லை. அங்கு இயங்கிய தமிழ் மன்றத்தில் இணைந்து அதன் கலை, இலக்கிய வெளியீடான 'நுட்பம்' மலரின் முதல் இதழை வெளியிட்டார். அத்துடன் 'எழில்' என்ற மாத இதழையும் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து நடாத்தினார். 1972ஆம் ஆண்டில் இவர் எழுதி நெறியாள்கை செய்த முதல் நாடகமான 'இனிச் சரிவராது' என்னும் சாதியமைப்பைக் கிண்டலுடன் சாடும் நாடகம், கொழும்பில் நடந்த பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மன்றக் கலை விழாவில் மேடையேறியது. அடுத்த ஆண்டில் மேடையேறிய 'ஐயா லெக்சன் கேட்கிறார்' என்ற நாடகம், மிகவும் புகழ்பெற்ற, இன்றும் அரசியலுக்குப் பொருத்தமான, அங்கத நாடகமாகும். பல்கலைக்கழகச் சூழலில் இவர் 'பாவம் யமன்', 'சோசலிசம் வாழ்க' ஆகிய நாடகங்களையும் எழுதி மேடையேற்றினார்.

யூனியன் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் 'இலக்கிய நண்பர் கழகம்' என்ற அமைப்பையும், பின்னர் கொழும்பில் 'கலை இலக்கிய நண்பர்

அட்டைப்பல சித்த

**கலைஞர், இலக்கியப் படைப்பாளி,
சமூகப்பணியாளர்
மாலை நித்தியானந்தன்**

கழகம்' என்ற அமைப்பையும் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து உருவாக்கி நாடாத்தினார். இந்த அமைப்புகளில் இருந்த பலர், பின்னர் நாடறிந்த எழுத்தாளர்களாக விளங்கினர்.

1981இல் மாவை நித்தியானந்தன் எழுதிய 'திருவிழா' ஈழத்தின் முதலாவது தெருவெளி நாடகம் என்ற பெருமையைப் பெற்றதோடு, ஊர் ஊராக 75 தடவைகளுக்கு மேல் நடக்கப்பட்டதுமாகும். இனிமையான பாடல்களும் ஆட்டமும் சேர்ந்த இந் நாடகம், இலங்கையின் ஏமாற்று அரசியலைத் துணிச்சலாகவும் அங்கதச் சுவையுடன் சித்திரித்து மக்களைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் தூண்டியது. இதனால் இந் நாடகம் கல்லெறிகளுக்கும் பல்வேறுபட்ட விமர்சனங்களுக்கும் முகம் கொடுக்கவும் நேரிட்டது.

விவசாயத் திணைக்களத்தின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் பொறியியலாளராகக் கடமையாற்றிய மாவை நித்தியானந்தன், 1978ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துக்கு மேற் படிப்புக்காகச் சென்றார். 1983இல் அரசாங்க சேவையில் இருந்து விலகி, தெல்லிப்பழையில் Dynamic Engineering Ltd என்ற பொறியியல் நிறுவனத்தை உருவாக்கினார். இதன் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதாரத்துக்கும் இளைஞர்களின் வேலைவாய்ப்புக்கும் உதவ விரும்பினார். ஒருபுறம் தமது கல்வியால் பெற்ற தொழில் நுட்ப அறிவின் பயனைச் சமுதாயத்திற்கு வழங்கியவாரே, மறுபுறத்தில் கலை, இலக்கியத்திற்கும் குறிப்பாக நாடகத் துறைக்கும் தமது ஆற்றல் மூலம் பெரும் பங்காற்றியவர் எமது மாவை நித்தியானந்தன்.

1989இல் அவர் அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தார். ஏற்கனவே இங்கு உருவாக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்க் கலை மன்றத்தின் முதலாவது கலைமகள் விழாவும் அதே ஆண்டு மெல்பனில் நடந்தது. இதில் இவர் மேடையேற்றிய 'கண்டம் மாறியவர்கள்' என்ற சமூக நாடகம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுக் கொண்டது. இந்நாடகம் பின்னர் பல அவுஸ்திரேலிய நகரங்களிலும், சில ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மேடையேறியிருக்கிறது.

அவுஸ்திரேலியாவில் மாவை நித்தி எழுதி, நித்தி கனகரத்தினத்துடன் சேர்ந்து மேடையேற்றிய 'கொழும்பு மெயில்' என்ற பாட்டும் கதையும் கலந்த நிகழ்ச்சியும் புகழ் பெற்றதாகும். அத்துடன், போருக்குள் சிக்கி அவதியுறும் கிராமத்துக் குடும்பமொன்றைச் சித்திரிக்கும் 'அம்மா... அம்மா...' என்ற

உருக்கமான நாடகத்தையும் அவர் எழுதி நெறிப்படுத்தினார். தொடர்ந்து கிராமங்களும் கோலங்களும், ஒரு அவுஸ்திரேலியத் தமிழனின் கதை, பரிசளிப்பு, தொலைபேசி மான்மியம் ஆகிய அவரது படைப்புகள் அவுஸ்திரேலியாவில் மேடை கண்டன.

அவுஸ்திரேலியாவில் 'மெல்பன் கலை வட்டம்' என்ற அமைப்பையும் கலை, இலக்கியத்திற்காக அவர் உருவாக்கினார். கலை வட்டத்தின் ஆதரவில், இங்கு வளரும் தமிழ்க்குழந்தைகளின் நலன் கருதி மெல்பன் மொனாஷ் பல்கலைக்கழகத்தில் 'பாரம்பரியத் தாயகங்களுக்கு வெளியே வளரும் எமது பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்' என்ற தொனிப்பொருளில் சிறப்பான முழுநாள் கருத்தரங்கொன்று ஒழுங்குசெய்து நடாத்தப்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக 'பாரதி பள்ளி' என்ற தமிழ் மொழிப் பாடசாலையை அவர் தொடக்கினார்.

பாரதி பள்ளி கடந்த 23 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து தங்கு தடையின்றி இயங்கி வருகிறது. பாரதி பள்ளி எமது குழந்தை களுக்காகத் தயாரித்து வெளியிட்ட 'பாப்பா பாரதி' என்ற வீடியோத் தொகுதியே தமிழில் குழந்தைகளுக்காக வெளிவந்த முதல் வீடியோ வாகும். 1994ஆம் ஆண்டு வெளியான இந்த வீடியோக்கள், இறுவட்டுகளாக இன்றும் உலகம் பூராவும் பிள்ளைகள் மத்தியில் பிரபலமாக உள்ளன. பாப்பா பாரதி இதுவரையில் மூன்று பாகங்களாக வெளியாகியிருக்கிறது.

தமிழ்ப் பாடசாலையை ஆரம்பித்த பிறகு, மாவை நித்தியின் கவனம் சிறுவர் நாடகங் களின்பால் திரும்பியது. மாணவர்களுக்கு நாடகம் பயிற்றுவித்து ஆண்டுதோறும் மேடையேற்றுவது இவரது பணிகளில் ஒன்றாகிற்று. இப் பணி இருபத்திமூன்று வருடங்களாக இடைவெளியின்றித் தொடர்கிறது. தமிழில் சிறுவர் நாடகங்களுக்குத் தட்டுப்பாடு இருந்த நிலையில், தேவை கருதி அவரே புதிய புதிய நாடகங்களை எழுதலானார். இவரது மேற்பார்வையின் கீழ் இருந்த தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை ஒன்றிலிருந்து ஐந்தாக அதிகரித்ததோடு மாணவர் தொகையும் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்தது. நானூறு, ஐந்நூறு மாணவர்களை நாடகங்களில் தமிழ் பேசி நடக்க வைப்பதற்காக, ஆண்டு தோறும் மூன்று நாடக விழாக்களை பாரதி பள்ளி வாயிலாக இப்பொழுது நடாத்தி வருகிறார். இத்தகைய தேவைக்காக எழுதி, மேடையில் வெற்றி கண்ட இவரது 30 நாடகங்கள் நூல்களாகத்

தொகுக்கப்பட்டமை சிறுவர் நாடகத்துறைக்கு இவரது முக்கிய பங்களிப்பாகும். 2011ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சின்னச் சின்ன நாடகங்கள், சட்டியும் குட்டியும், நாய்க்குட்டி ஊர்வலம் ஆகிய தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள நாடகங்கள் அனைத்தும் வயதுக்கேற்ப வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மாவை நித்தியின் சிறுவர் நாடகங்கள் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், கனடா போன்ற பல நாடுகளில் மேடையேறியுள்ளன. அரசனின் புத்தாடை, படிக்க ஒரு பாடம், இது ஒரு நாடகம், ஒன்று இரண்டு மூன்று, அவசரக்காரர்கள் போன்ற பல நாடகங்களை லண்டனில் பாலேந்திரா நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

அன்று பாரதி பள்ளியில் இணைந்து படித்த எமது தமிழ்க் குழந்தைகள் இன்று வளர்ந்து, பெரியவர்களாகி, திருமணமாகி, அவர்களின் குழந்தைகளும் தற்பொழுது மாவை நித்தியின் பாரதி பள்ளிக்குச் சென்று தமிழ் படிப்பது மகிழ்ச்சியான ஒன்றாகும்.

இவ்வாறு அவுஸ்திரேலியாவில் ஓய்வோ, சலிப்போ இன்றித் தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருபவர் எமது கல்லூரியின் பெருமைக்குரிய பழைய மாணவன் மாவை நித்தியானந்தன், இலங்கையில் பல வருடங்கள் நீடித்திருந்த போர் முடிந்ததும் தாயகம் சென்று எமது தமிழ்ச் சமூகத்திற்காக பல பணிகளை இப்பொழுது அவர் ஆற்றி வருகிறார். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தமது பெரும்பாலான நேரத்தை இலங்கையின் வடபகுதி மக்களின் மறுவாழ்வுக்கு உதவுவதில் செலவிட்டுள்ளார். இதற்காக அங்கே 'நிலைபேறான வாழ்க்கைத் தீர்வுகளுக்கான நம்பிக்கை நிதியம்' என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

வட பகுதியில் தற்கொலை மரணவீதம் இன்று மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. தற்கொலைகளைத் தடுப்பதற்காக 'கை கொடுக்கும் நண்பர்கள்' என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்திலும் வவுனியாவிலும் நிலையங்களை நிறுவி, மனமுடைந்தோர் மத்தியில் வாழ்வின் மீதான பற்றுதலையும் நம்பிக்கையையும் வளர்ப்பதற்கு பாடுபட்டு வருகிறார்.

எமது தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரிக்கும், உலகெங்கும் வாழும் பழைய மாணவர் களுக்கும் பெருமையையும் புகழையும் தேடித்தந்திருக்கும் எமது அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய மாவை நித்தியானந்தன் நல்லாரோக்கியத்துடன் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

○○○

உண்மை

உண்மை மிக உறைப்பானது
இல்லை மிகச் சூடானது!

உறைப்பும் சூடும்
இரு குணமும் மனிதனுக்கு
இனிமை தருவதில்லை!

இதனால்தான் உண்மை
உதறிவிடப் படுகிறது!
உண்மைதான் உணர்ந்திருவீர்!

உதறியதால் மனித வாழ்க்கை
உதவாது போகவில்லை!

ஒன்றுபடல் நின்றிணைதல்
இயலா தொதுங்குவதால்
இன்றுலக முறையிணையே

எடுத்துணர்ந்த லவசியமே!
ஏற்புடைய இவ்வழியை
எடுத்துயர்த்திப் பார்த்திருவீர்

சீர்படுத்த எழுந்து நின்றால்
ஈ! அங்கே உண்மையில்லை!

நேர்படுத்த முனைந்து நின்றால்
நேரெதிர்தான் உண்மையில்லை!

யாருமிப்போ துண்மைபேசி
ஆதரிக்க முனைவதில்லை!
ஏறிந்த வேதனைக்கு
ஏற்றதொரு மருந்து மில்லை!

உண்மைக்கு மாறு என்றும்
உலகமினித் திருந்தா தென்றும்
எண்ணியெண்ணிக் காலத்தை

எறிந்து தொலைப்பதிலே
பண்ணுகின்ற வித்தைகளால்
பறிதவிப்பு உலகினுக்கே!

உறைப்பும் சூடும்
உறவுமுறை அவசியமே!

-சுரேஷ் கு. திசூரல்

ஈழமும்

தமிழும்

ஈழத்தல் கடைக்கப்பெறும்

அதபழைய

பெண்பாற் புலவர் பாடிய கவிதை

பாடியவர் : பரராசசேகர மன்னன் மனைவ்

காலம் : யாழ்ப்பாண மன்னர் அரசாட்சக் காலம்

யாழ்ப்பாணத்தை அரசாண்ட மன்னர்களில் கனகசூரியசிங்கையாரியனின் மகனான **பரராசசேகரன்** ஒரு புலவனாகவும் இருந்துள்ளான் என்பதற்குச் சில இலக்கியச் சான்றுகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தபோது பரராசசேகர மன்னனின் முன்நிலையில் பாடல் பாடி பரிசுப்பெற்றுச் சென்றுள்ளார்.

பரிசுகளை வழங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் பரராசசேகரன், கவிவீரராகவரீம்து புகழ்கவியும் பாடியுள்ளதாக இலக்கியத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. இருப்பினும் **பரராசசேகரன்** மனைவியும் ஒரு புலவர் என்னும் செய்தி பரவலாகப் பதியப்படாதவொன்றாகும். அரசியும் கவிவீரராக முதலியாரைப் புகழ்ந்து பாடிய கவி எமக்கு இன்று கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

சைமன் காசிச் செட்டி (1859), ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை (1886), ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை (1914), அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் (1916), சி. கணேசையர் (1939), கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் (1966), மு. கணபதிப்பிள்ளை என ஈழத்துப் புலவர்களின் குறிப்புக்களையும் சரிதங்களையும் எமக்கு பலர் தந்துள்ளார்கள். இருப்பினும் பரராசசேகரனின் மனைவியார் இவர்கள் அனைவரிடத்திலும் சிக்காமல் ஓளிந்துகொண்டுள்ளார்! இவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் பதியப்படாமலே இருந்துவந்துள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்து பட்டத்து மகரிஷியானவன் அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியாரீம்து பாடிய புகழ்க்கவி பின்வருமாறு.

போத வழவன் கவிவீர ராகவன் போற்றுகவி

ஓதையைக் கேட்டுக்கொண் டாடாத பேரில்லை யோங்குபுவி

மாதை யெடுக்கும் வலமுடிச் சேட மகிபற்கன்றே

காதை வகுக்கிலன் வேதா சிரக்கம்பங் காண்பதற்கே

1908^{ஆம்} ஆண்டு தமிழகத்தைச் சேர்ந்த **மு.ரா. கந்தசாமக்கவிராயரால்** தொகுக்கப்பெற்ற **தனிச்செய்யுட் சந்தாமணி** என்னும் நூலிலே 2315^{ஆவது} செய்யுளாக இக்கவி இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் பரராசசேகரனின் மனைவிபற்றி பின்வரும் குறிப்பும் தரப்பெற்றுள்ளது.

“பரராசசங்கம் என்ற அரசனாடைய பத்தனியார் – இவரும் தன்நாயகம் போலவே கல்வியறிவிற் சிறப்புடைய டுரன்பு கவிவீரராகவ முதலியார் கவித்தந்தை வியந்து இவர் கூறிய செய்யுளாலே வளங்கும்”

இவ்வடிப்படையில் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் அதபழைய ஈழத்துப் பெண்பாற் புலவர் பாடிய கவிதையாக இது அமைகின்றது எனலாம்.

◆ இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்படக் காரணமாக அமைந்த தங்களது இளமைப்பருவம் பற்றிக் கதைகள்.

எனது மாணவப்பருவத்திலேயே வாசிப்பதில் எனக்கு ஆர்வம் இருந்தது. நான் ஏழாம் வகுப்புப் படிக்கின்ற காலத்தில் எனது தகப்பனார் 'தினகரன்' பத்திரிகையைத் தினமும் வாங்கிவந்து எனக்குத் தந்தார். நான் படித்த தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் வகுப்புகள்தோறும் சுற்றுவாசிப்புத் திட்டம் ஒன்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஒரு வகுப்பில் நாற்பது மாணவர்கள் இருந்ததால், வருட முடிவில் ஒவ்வொரு மாணவனும் நாற்பது நூல்களை வாசிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கிட்டியது. அதனாலும் நல்ல நூல்களை வாசித்தேன். விளையாட்டுத்துறையில் அக்கால முதல் ஈடுபாடில்லாத ஒருவன் நான். விளையாடுகிற நேரத்தை நான் வாசிப்பதில் செலவிட்டேன். இத்தகைய தொடர்ந்த வாசிப்பே எனக்கு இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்படக் காரணமாக அமைந்தது.

◆ தங்களது இலக்கியப் பிரவேசம் எப்போது ஏற்பட்டது?

நான் ஆசிரியகலாசாலைப் பயிற்சி நெறியை நிறைவு செய்து கொண்டு 1964 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பண்டாரவளை, அட்டம்பிட்டிய சிங்கள மகாவித்தியாலத்தின் தமிழ்ப் பகுதியில் எனது கடமையை ஏற்றுக்கொண்டேன். அங்கிருந்துதான் எழுதுவதற்கு ஆரம்பித்தேன். எனது முதற் சிறுகதை "பிணைப்பு" அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த மாதச் சஞ்சிகை 'விவேகி'யில் 1964 ஆகஸ்ட் மாதம் பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

◆ தெணியான் என்ற பெயரிலே இலக்கிய உலகில் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளீர்கள். இந்தப் புனைபெயரை வைத்துக் கொண்டதற்கான பின்னணியைக் கதைங்கள்.

தெணியான் எனது புனைபெயர் என்றே இலக்கிய உலகம் அறிந்து வைத்திருக்கிறது. உண்மையில் தெணியான் எனது குடும்பப் பெயர். இந்தக் குடும்பப் பெயருக்கு மிக நீண்ட ஒரு வரலாறுண்டு. எனது பாட்டனின், பாட்டன் பெயர் மடந்தையன். எங்கள் வீட்டுக்கு வடக்கே சுமார் ஒரு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருக்கிறது பாக்குநீரிணை. அந்தக் கடற்கரை ஓரமாகப்

'சாகித்திய ரத்னா'

தெணியான்

நோக்காணல்

நேர் கண்டவர்: தி. ஞானசேகரன்

பருத்தித்துறையில் இருந்து நீண்டு செல்கிறது பிரதான வீதி. அந்த வீதி ஊடறுத்துச் செல்லும் பொலிகண்டிக்கிராமத்தில் வீதி ஓரமாகப் பாழடைந்த மடம் ஒன்று இன்றுமிருக்கிறது. அப்பகுதியில் வாழும் முதியவர்களால் 'பள்ளன் மடம்' என்றே இன்றும் அந்த மடம் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. கப்பல் பாடல் ஒன்றில்,

“பருத்ததொரு சக்கோட்டை

திக்கமும் காண்க

பள்ளன் மடத்தடியும்

சோலைவனம் தோன்....” என அந்தமடம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகிறது. எனது பாட்டனாரின் பாட்டனார் மடந்தையன் தனக்குச் சொந்தமான பதினான்கு பரப்புக்காணியில் மடத்தையும் நிறுவி வீடுகட்டி வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார். அந்த நிலம் 1819 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 15 ஆம் திகதி அவருக்குச் சொந்தமாக உறுதி எழுதப்பட்டுள்ளது. பின்னர் சமூக நிர்ப்பந்தம் காரணமாக அந்த நிலத்தை விட்டுக் கிராமத்துக்குள்ளே அவர் வந்து குடியேறி இருக்க வேண்டும். முன்னர் அவர் வாழ்ந்துவந்த நிலத்தின் பெயர் நீத்துவான் தெணி அதனால் அவர் வந்து குடியேறிய நிலம் - இப்பொழுது எங்கள் இல்லம் - தெணி என்றே அழைக்கப்பெற்று வருகிறது. அந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்த எல்லோரும் தெணியார் என்றே சொல்லப்படுகிறார்கள். அந்தத் தெணியார்களுள் ஒருவன்தான் நான். எனது குடும்பப்பெயரை இலக்கியப் பெயராக வைத்துக் கொண்டேன். இலக்கிய உலகம் அதனைப் புனை பெயராகப் பார்க்கிறது. இரண்டு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்னர் இந்த மண்ணில் இழைக்கப்பட்ட சமூகக் கொடுமையின் அடையாளந்தான் தெணியான் என்னும் எனது இலக்கியப் பெயர் என்பதனைப் பலரும் அறியமாட்டார்கள்.

♦ தாங்கள் மார்க்ஸியக் கருத்தியலில் சூலக்கியம் படைத்து வருபவர். சூக்கருத்தியலுக்குள் தாங்கள் உள்ளீர்க்கப்பட்ட பின்னணி பற்றிக் கூறுங்கள்.

வட பிரதேசத்தில், வடமராட்சிப் பகுதியில் சி.தர்மகுலசிங்கம் (ஜெயம்) என்ற ஒரு வழக்கறிஞர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் இலங்கை சமசமாசக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஏழை எளிய மக்கள் மீது மிகுந்த கரிசனையும், அவர்கள் வாழ்வில் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான செயற்பாடுகளிலும் முன்னின்றுழைத்தார். 1947

இல் பருத்தித்துறைத் தொகுதி வேட்பாளராகத் தேர்தலிற் போட்டியிட்டார். எங்கள் குடும்பம் அவரையே ஆதரித்தது. நான் அப்போது வயதில் மிகவும் குறைந்த பள்ளிச் சிறுவன். 1956 இல் கம்யூனிஸ்ட் பொன்.கந்தையா பருத்தித்துறைத் தொகுதியிற் போட்டியிட்டு பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப் பெற்றார். எங்கள் குடும்பம் அவரையே அந்தத் தேர்தலில் ஆதரித்தது. இந்தக் குடும்பப் பின்னணியில் வளர்ந்த என்னை 1960 இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலின் போது எழுத்தாளர் கே.டானியல் வீடு தேடி வந்து சந்தித்தார். கிராமங்கள் தோறும் நடைபெற்ற பொன்.கந்தையா ஆதரவுப் பிரசாரக் கூட்டங்களில் என்னைப் பேச வைத்தார். அந்தத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட வி.பொன்னம்பலத்தை ஆதரித்து உடுவில்லில் நடைபெற்ற மிகப்பிரமாண்டமான கூட்டத்தில் என்னைப் பேசவைத்தார்கள். பின்னர் எம்.ஸி.சுப்பிரமணியம், ஏ.வைத்திலிங்கம் ஆகியோரதும் வேறு சிலரது தொடர்பும், நான் வாசித்த நூல்களும் மார்க்ஸியக் கருத்தியலை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தன. சமூகத்தின் அடிநிலையில் இருக்கும் ஏழை, எளிய, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்வில் மாற்றத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கு மார்க்ஸியம் தவிர வேறு மார்க்கம் ஒன்று இருப்பதாக இன்றுவரை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

♦ தங்களது உள்ளத்தே உறங்கிக் கிடந்த எழுத்தாற்றல் பீறிட்டு எழுவதற்கு புறநிலைக் காரணிகளாக அமைந்தவை எவை?

துன்பப்படும் மக்களைக் காணும் போது வேதனைப்படும் உள்ளமே எனது உள்ளம். அவைகளும், எனது தனிப்பட்ட பாதிப்புகளும் என்னை எழுதத்தூண்டிய புறநிலைக்காரணிகள் எனலாம். குறிப்பாகச் சொல்வதானால், ஆசிரியகலாசாலை இறுதியாண்டில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் பல நெருக்கடி களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கு சாணித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்த வேளை, "நாவிதனுக்குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது" எனப் பண்டிதர் ஒருவர் திருவாய் மலர்ந்ததை நான் நேரிற் கேட்டேன். இவைகளினால் உண்டான மனவலியே நான் எழுதுவதற்குக் காரணங்களாக அமைந்தன.

◆ தங்களை டானியலின் வாரிசு என்று கொள்ளலாமா? டானியலுக்கும் தங்களுக்கும் சூடையில் ஏற்பட்ட உறவு நிலைபற்றிக் கூறுங்கள்.

எந்த ஒரு எழுத்தாளனுக்கும் இன்னொரு எழுத்தாளன் வாரிசாக இருக்க முடியாது. அப்படி இருப்பதாயின் இருவருக்கும் தனித்துவம் இல்லை என்பதுதான் அர்த்தம். டானியல் தனித்துவமான ஆளுமையினை ஓர் எழுத்தாளர். என்னிடத்திலும் எனக்கென்று தனித்துவமான ஓர் ஆளுமை உண்டு. இவருக்குமையேயுள்ள பொதுவான இயல்பு சாதியக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக எழுதுவது. அடிமைகள் நாவல் முன்னுரையிலும், தண்ணீர் நாவல் முன்னுரையிலும் டானியல் எனது பெயரைப் பதிவு செய்திருக்கிறார். 'தண்ணீர்' நாவல், நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த தன்னால் நிறைவு செய்ய இயலாது போனால், நான் எழுதி முடிக்கக் கூடியவன் என்ற நம்பிக்கை அவரிடத்தில் இருந்திருக்கிறது. என்னைத் தனது இல்லத்துக்கு அழைத்து இது பற்றிப் பேசி இருக்கின்றார். இதுவே இன்றும் மழைவிட்டும் தூவானம் அடிக்கும் கூதலாகச் சிலருக்கு இருக்கிறது. நான் எழுதுவதற்கு ஆரம்பிக்காத மாணவப் பருவத்திலேயே அவருக்கு என்னோடு உண்டான உறவு, அவரது இறுதிக் காலம் வரை கௌரவமானதாகவும் நம்பிக்கைக்குரியதாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது.

◆ ஏறத்தாழ தாங்கள் சூதுவரை 130 சிறுகதைகள் வரை எழுதியிருப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன். சூதுவரை எந்தனை சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன? அவை பற்றிய தங்களது மதிப்பீடு என்ன?

இனி நான் எழுதப் போகும் ஒரு சிறுகதை யுடன் 150 சிறுகதைகள் நிறைவுபெறுகின்றன. ஐந்து சிறுகதைத் தொகுதிகள் நூல்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. நூலாக்கம் பெறாத சிறுகதைகள் இன்னும் பல உண்டு. முதற் சிறுகதைத் தொகுதி 'சொத்து' தமிழ்நாடு என்.சி.பி.எச்.வெளியீடாக 1981 இல் வெளிவந்திருக்கிறது. மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக 1996 இல் வெளிவந்த "மாத்துவேட்டி" அந்த நூலின் கட்டமைப்பு பாராட்டத் தகுந்த விதமாக அமையவில்லை. 'ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்' 25 சாதியக் கதைகளை உள்ளடக்கி 2007 இல், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் ஒரு சிறுகதைத் தொகுதி. சாதியம் பற்றி ஓர் எழுத்தாளன் எழுதிய இத்தனை சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பு இதுவரை வேறொன்று வெளிவந்திருப்பதாக நான் அறியவில்லை. எனக்கு மிகுந்த மனத்திருப்தி அளிக்கும் தொகுதி இது. சாதியம் பற்றிய சிறுகதைகளைக் கொண்ட "தீண்டத்தகாதவன்" என்ற நூலொன்று பிரான்ஸில் இருந்து வெளிவந்திருக்கிறது. "தீண்டத்தகாதவன்" என்ற எனது சிறுகதையின் பெயரே நூலுக்குச் சூட்டப்பெற்றுள்ளது. எனது இன்னொரு சிறுகதையும் அந்தத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. பத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் அந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. 'ஜீவநதி' சஞ்சிகையில் வெளிவந்திருக்கும் பத்துச் சிறுகதைகளைத் தாங்கி 'தெணியானின் ஜீவநதிச் சிறுகதைகள்' என்னும் நூலினை ஜீவநதி ஆசிரியர் க.பரணிதரன் வெளியிட்டு வைத்துள்ளார். நல்ல சிறுகதைகள் பலவற்றை நான் எழுதியிருக்கின்றேன் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. எனது சிறுகதைகள் பற்றிய மதிப்பீட்டினை நான் கூறுவது நாகரிகமாகாது. ஆனால் நான் நாவல்கள் எழுதி இருப்பதால் என்னை நாவலாசிரியராகவே பெரும்பாலும் நோக்குகிறார்கள். முந்தி வந்த செவியை பிந்தி வந்த கொம்பு மறைப்பதான கதைதான் இது. 'ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்' சிறுகதைத் தொகுதி கொடகே தேசிய விருது, தமிழ்நாடு சின்னப்பாரதி விருது என்பவற்றைப் பெற்றிருக்கிறது. 'இன்னொரு புதிய கோணம்' தொகுதிக்கு நாவேந்தன் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தார்கள். 'தெணியானின் ஜீவநதிச் சிறுகதைகள்' இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின்

விருதுக்குரியதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இத்தொகுப்பிலுள்ள 'பாதுகாப்பு' என்னும் சிறுகதை பதினோராம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ்மொழிப் பாட நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இச்சிறுகதையைச் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்த்து தொகுதியொன்றிலும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். 'உவப்பு' என்ற மல்லிகைச் சிறுகதை ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது. சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு சிங்கள சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. 'நான் ஆளப்படவேண்டும்' என்ற சிறுகதையை ஏ.ஜே.கனகரத்னா ஆங்கிலத்தில் மொழிமாற்றம் செய்துள்ளார்.

♦ **நாங்கள் எழுதிய நாவல்களில் பஞ்சமர் இலக்கியவகை சார்ந்து வெளிவந்த நாவல்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்.**

தமிழர் சமுதாயம் சாதிய சமுதாயம். இதில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் மிக உச்சம். தமிழன் ஒருவனைச் சந்திக்கும் போது முதலில் அறிய விரும்புவது அவனுடைய சாதியைத் தான். இந்தச் சமுதாயத்துக்கு மத்தியில் இருந்து நான் எழுதியிருக்கும் ஒவ்வொரு நாவலிலும் சாதியம் பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. முழுமையாகச் சாதியப் பிரச்சினையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டிருக்கும் நாவல்களாக விடிவைநோக்கி, மரக்கொக்கு, பரம்பரை அகதிகள், குடிமைகள், ஏதனம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் மரக்கொக்கு நாவல் இலங்கை அரசின் சாணித்திய விருது வடக்குக்கிழக்கு மாகாண அமைச்சு விருது என்பவற்றைப் பெற்றிருக்கிறது. குடிமைகள் நாவல் இலங்கை அரசின் சாணித்திய விருதுடன், கொடகே விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டது. ஏதனம் நாவல் இப்பொழுது அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அது பற்றிப் பின்னர் பேசலாம்.

♦ **பொற்சிலையில் வாடும் புனிதர்கள் என்ற நாவல் பிராமண சமூகம் சார்ந்தது. அது உருவாவதற்கான பின்னணி பற்றிக் கூறுங்கள்.**

கருணை, மனிதாபிமானம் என்பன ஒடுக்கப்பட்ட சாதியார் மேல் மாத்திரம் உள்ளத்தில் உருவாகுமென்றில்லை. துன்பப்படும் மனிதர்களைக் காணும் சமயங்களில் எனது மனம் கசிகிறது. உரப்பைக்குள்ளே பொருட்களைப் போட்டு மூட்டையாகக் கட்டித் தலைமீது வைத்துச் சுமந்து கொண்டு ஒரு பிராமணர் செல்வத்தை

அடிக்கடி நான் கண்டிருக்கிறேன். எனது தாயார் பிறந்த கிராமம் அல்வாய் வடக்கு. அங்குள்ள பிள்ளையார் ஆலயத்து விநாயகர் எனது தாயாரின் வழிபடு தெய்வம். ஆலயத்திலுள்ள மூலவிக்கிரகம் எனது பெற்றோரால் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. அந்த ஆலயம் பிராமண குடும்பம் ஒன்றுக்குச் சொந்தமானது. அந்தக் குடும்பத்துக்கும் எங்களுக்கும் பழக்கமுண்டு. அந்தக் குடும்பத்துத் தலைவராக இருந்த அந்தணப் பெரியார் ஓரிரு தடவைகள் எங்கள் இல்லத்துக்கு வந்து போயிருக்கிறார். அவர்களது ஏழ்மை நிலைமைகண்டு நான் உள்ளம் வருந்தினேன். அந்தச் சமூகத்தின் அவநிலையை இலக்கியமாகப் படைத்து வெளிக்கொண்டு வர விரும்பியே பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள் நாவலை எழுதினேன். எனக்கு வேண்டிய பல தகவல்களை எனது அருமை நண்பர் பாரதன்ஸ பாபதி அய்யர் தந்துதவினார். அதன் பின்னரே ஈழத்துப் பிராமணர்கள் பற்றிய இந்த முதல் நாவலை நான் எழுதி முடித்தேன். வெள்ளாள எதிர்ப்பினை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த நாவலை எழுதியிருப்பதாக மூன்றாம் நிலை நோக்கில் புதிய கண்டு பிடிப்பினை சிறுபிள்ளைத்தனமாகச் செய்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் பிராமணர்களே ஆதிக்க சாதியார். இங்கு வெள்ளாளர் ஆதிக்க சாதியாராக இருக்கிறார்கள். தமக்குக் கீழேயே பிராமணர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை மூன்றாம் நிலை நோக்கில் புலப்படாமல் போனது புதுமையல்ல! சாதியம் பார்ப்பதையே எதிர்ப்பவன் நான். எந்த ஒரு சாதிக்காரையும் எதிரிகளாக நான் நோக்குவதில்லை. வெள்ளாளர் சாதியில் பிறந்த பலர் என்னை நேசிக்கும் நெருக்கமான நண்பர்களாக இருப்பதை இந்த அப்பாவிகள் அறிவார்களா? உயர்கல்விப் பீடங்களுக்குள் முக்கி முனகி குந்திவிட்டோமென்ற வெறியில் புனாத்து கின்றவர்கள் இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள். இந்த நேர்காணலில் அவர்கள் பற்றி எல்லாம் பிரஸ்தாபிப்பது பொருத்தமல்ல என்பதனால் அதை இங்கு தவிர்த்துக் கொள்கிறேன்.

♦ **நங்களது நாவல்களில் நங்களுக்கு அதிக புகழைத் தேடித்தந்த நாவல் எது?**

ஒரு நாவல்லல், இரண்டு நாவல்களைக் குறிப்பிடலாம். மரக்கொக்கு, குடிமைகள் ஆகியவைகள்தான் அவைகள். மரக்கொக்கு நாவல் குலஅங்கனாவோ (குலப்பெண்கள்) என்ற தலைப்பில் உபாலி ல்லாரத்ன சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

கம்பெரலிய நாவல் கம்பெரலியதோன், வடக்கின் கிராமப் பிறழ்வு இந்த நாவலெனக் கொள்ளப்படுகிறது. குடிமைகள் சாஹித்திய விருதுபெற்ற நாவல் என்பதனால் அதுவும் சிங்களத்தில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படுகிறது.

♦ ஆரம்ப காலங்களில் தாங்கள் சில வானொலி நாடகங்களை எழுதியுள்ளீர்கள். அவை பற்றிக் கூறுங்கள்.

தொகையில் அதிகமான வானொலி நாடகங்களை நான் எழுதவில்லை. இலக்கிய நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள் சிலவற்றை எழுதினேன். சமூக நாடகமொன்றில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கு அதிகமாக இருப்பதாகவும், அதனை மாற்றம் செய்து எழுதித்தருமாறும் கேட்டுப் பிரதியைத் திருப்பி அனுப்பி இருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணப் பாத்திரம் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கிலேயே பேசும், இதிலென்ன மாற்றம் வேண்டிக் கிடக்கிறது. அந்தக் கருத்து ஒருவகையில் கி.வா.ஐகநாதன் அடிக்குறிப்பு வேண்டுமென் ஒரு காலத்தில் கேட்ட குரல்போல எனக்குத் தோன்றியது. நான் மாற்றம் செய்து எழுதாதது மாத்திரமல்ல, வானொலிக்கு நாடகம் எழுதுவதையும் அத்துடன் கைவிட்டுவிட்டேன்.

♦ தமிழகத்தில் தலித் இலக்கியம் முனைப்புப் பெற்ற இன்றைய சூழலில் ஈழத்தின் அதன் நிலைமை எவ்வாறுள்ளது?

தமிழகம் மிகப்பரந்த நிலப்பரப்பு, இந்த நூற்றாண்டிலும் ஒளி பெறாத குக்கிராமங்கள் நிறைய உண்டு. அந்தக் கிராமங்களில் நிலவுடைமையாளரதும், சொத்துடைமையாளரதும் வெறிபிடித்த அதிகாரப்பிடிக்குள் இருந்து வறிய ஏழை மக்களான தலித்துக்களால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களால் - விடுபடவோ, மீற நடக்கவோ முடியாத சூழ்நிலைகள் அங்கே உண்டு. கலப்புத் திருமணங்கள் கொலையில் முடிகின்றன. சாதியின் பெயரால் அங்கே அரசியல் நடத்தப்படுகிறது. அந்த அரசியல் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் அடிமை விலங்குகளை அறுப்பதற்கான அரசியல் அல்ல. அரசு உத்தியோகங்கள் வழங்குவதற்குச் சாதிச் சான்றிதழ் கோரப்படுகிறது. இந்தியப் பிரதமர் மோடி “தலித்துக்களை அடிப்பதாக இருந்தால் என்னை அடியங்கள் தலித்துக்களைக் கொல்வதாக இருந்தால் என்னைச் சுட்டுக்கொல்லுங்கள்” என்று கூறுமளவுக்குப் படுமோசமான சமூக அமைப்பு தமிழகத்தில் இருக்கிறது. அத்தகைய கொடூரமான நிலைமை

இங்கில்லை. இருக்கவும் முடியாது. மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது சாதியம் பார்க்கும் முறைமையும் நவீனப்படுத்தப்பட்டு கூர்மை அடைந்துள்ள நிலைமையையே இங்கு அவதானிக்க முடிகிறது.

♦ இன்றைய தலைமுறை ஒடுக்கப்பட்டோர் தமது பிரச்சினைகளை இலக்கியமாகுவதில் ஒரு தேக்க நிலை காணப்படுகிறதே. இது பற்றிய தங்கள் அவதானிப்பு யாது?

ஒடுக்கப்பட்டோர் சமூகத்தில் பிறந்த இன்றைய தலைமுறையினர் சிலர் அவ்வப்போது தமது பிரச்சினைகளை இலக்கியங்களாகப் படைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். டானியல் போலத் தீவிரமாக சாதியப் பிரச்சினைகள் பற்றி மாத்திரம் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் இன்றில்லை. டானியலுக்குப் பின்வந்த நான் சாதியம் பற்றி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் சாதியம் பற்றி மட்டும் நான் எழுதுவதில்லை. இன்றைய தேக்க நிலைக்குக் காரணங்கள் சில இருக்கின்றன. இடதுசாரிகளின் தேக்கநிலை, சமூகக் கட்டமைப்புகளின் சீர்குலைவு, போர்க்கால வாழ்வு, அக்காலத்தில் இருட்டடிப்புச் செய்து அழுக்கி வைக்கப்பட்டமை. கடந்த காலத்தை அறிந்து கொள்ளாமை, பேரினவாதத்தின் பாதிப்புகள், விரிவஞ்சி விபரமாகக் கூறாது இவைகளைத் தொட்டுக் காட்டியுள்ளேன். இந்தத் தேக்கநிலை நிரந்தரமானதன்று. சாதியப் பிரச்சினை என்றில்லாது விட்டாலும் தாங்கள் பாதிக்கப்படும்வேளை இவர்கள் சமூகக் கொடுமைகள் என்ற பெயரிலேனும் இலக்கியங்களாகப் படைக்கத்தான் போகின்றனர்.

♦ பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களைப் பற்றி நெஞ்சில் பதிந்துள்ள நினைவுகள் என்ற கட்டுரைத் தொடரை எழுதினீர்கள். தங்களது எழுத்து முயற்சிகளில் அவருடைய தாக்கம் எத்தகையதாக இருந்தது.

அக்காலத்தில் நிறைய நூல்களை வாசிக்கின்ற ஒருவனாக நான் இருந்தேன் எனது ஐயங்களைத் தீர்த்து வைக்கும் கலைக்களஞ்சியமாகப் பேராசிரியர் வாழ்ந்தார். ஒரு விடயத்தை எவ்வாறு பகுத்து நோக்க வேண்டுமென அவர் வழிப்படுத்தினார். அவர் ஒரு போதும் கிளிப்பிள்ளை பாடம் நடத்தியதில்லை. எனது கட்டுரைகளில் பேராசிரியர் வழிப்படுத்தியதன் தாக்கம் இருந்து வருவதாக நான் நம்புகிறேன்.

♦ தங்களது எழுத்துலக வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாதவர்கள் என யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்? எப் பொழுதும் எழுதத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தவர் டானியல். எழுதுவதற்கு மல்லிகையில் களம் அமைத்துத் தந்து நிறைய எழுத வைத்தவர் டொமினிக் ஜீவா. மற்றையவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. இவர்கள் மூவரும் எனது எழுத்துலக வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாதவர்கள்.

♦ தங்கள் எழுதி வெளிவந்த கட்டுரைத் தொகுதிகள் பற்றிக் கூறுங்கள்.

பூச்சியம் பூச்சியமல்ல (இலக்கிய வாழ்வனுபவங்கள்) இன்னும் சொல்லாதவைகள் (எழுத ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னுள்ள இளம்பருவ அனுபவங்கள்) நெஞ்சிற் பதிந்துள்ள நினைவுகளில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, மனசோடு பேசும் மல்லிகை ஜீவா, பார்க்கப்படாத பக்கங்கள் என்னும் ஐந்து கட்டுரை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளேன். நான் ஒரு திறந்த புத்தகம் என்பதை இந்த நூல்களைப் படிக்கின்றவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஒளிவுமறைவின்றி மனத்திறந்து பலவற்றை எழுதியிருக்கிறேன்.

♦ தங்களது ஆசிரியத் தொழில் தங்களது எழுத்து முயற்சிகளுக்கு எவ்வாறு உறுதுணையாக இருந்தது.

பாடசாலை நேரந்தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்கள் எனது செயற்பாடுகளுக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. சமூக, அரசியல், இலக்கியச் செயற்பாடுகளை அயர்வின்றிச் செய்து கொண்டிருந்தேன். போர்க்காலச் சூழ்நிலை உருவான பின்னர் எல்லாம் தம்பித்துப் போயின. குறிப்பாக ஒன்றைக் கூற வேண்டும். பாடசாலையில் இருக்கும் நேரத்தில் ஒரு வரிதானும் அங்கு வைத்து நான் இலக்கியம் படைத்ததில்லை. மாணவர்கள் முற்றாகப் பாடசாலைக்கு வராத போர்க்காலத்தில் ஆசிரியர்களுடன் கூடியிருந்து பேசினேனெயொழிய நான் எதனையும் எழுதியதில்லை. இதனை ஒரு சத்தியமாக நான் கடைப்பிடித்தேன்.

♦ இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க யாழ்ப்பாணக்கிளைச் செயலாளராக ஒரு காலத்தில் பணியாற்றியுள்ளீர்கள். அந்த அனுபவங்களை மீட்டுங்கள்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க யாழ்ப்பாணக்கிளைச் செயலாளராக நான் இருந்து செயற்பட்ட காலத்தில் தலைவர்களுள் ஒருவராக டொமினிக் ஜீவாவும், பொருளாளராக கலா பரமேஸ்வரனும் பதவி வகித்தார்கள். தாமரை ஆசிரியர், இராஜபாளையம் எழுத்தாளர்

களை வரவேற்று அறிமுகக் கூட்டங்கள் நடத்தினோம். யாழ்ப்பாணம் நூல் நிலைய மேல்மாடியில் அந்தக் கட்டிடம் நடைபெற்றது. ஜீவாவின் விருப்பத்துக்கிணங்கி அந்தக் கூட்டத்துக்கு நான் தலைமை தாங்கினேன். யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாளர்கள் இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு வசதியான பொது மண்டபம் ஒன்று முன்னர் இருக்கவில்லை. அப் பொழுது யாழ்ப்பாண மேயராக இருந்த அல்பிரற் துரையப்பா அவர்களை அவரது காரியாலயத்தில் ஜீவாவும் நானும் சந்தித்து அந்தக் குறைபாட்டை எடுத்துக் கூறினோம். அப் பொழுது அவரால் மனமு வந்து அளிக்கப் பெற்றது நூலக மேல்மாடி. எமது சங்கம் எடுத்த பாரதி நூற்றாண்டு விழா கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு எனப்பரவலாக நடைபெற்றது. அந்த விழாவுக்குத் தமிழ் நாட்டில் இருந்து சிதம்பரகுருநாதன், பேராசிரியர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், நாவலாசிரியர் ராஜம் கிருஷ்ணன் ஆகியோர் வருகை தந்திருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மூன்று தினங்கள் தங்கி இருந்த அவர்களின் நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பினை விழாக்குழுவினருடன் சேர்ந்து செய்தேன். ஊர்காவற்றுறை, தென்மராட்சி, வடமராட்சி பிரதேசங்களிலும் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் ஆகிய கல்வித்தாபனங்களிலும் அவர்கள் சொற் பொழிவுகள் நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஊர்காவற்றுறை தவிர்ந்த ஏனைய நிகழ்வுகளுக்குப் பேராசிரியரையும் நாவலாசிரியரையும் காரில் நான் அழைத்துச் சென்றேன். இறுதிநாள் நிகழ்வு 24.03.1983 பிற்பகல் யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ். தர்மலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. விழா இறுதியில் நான் நன்றியுரை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த சமயம் திடீரென மின்சாரம் தடைப்பட்டுப் போனது அந்த இருளில் எனது பேச்சினை நிறுத்தாது நான் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டு நின்றேன். ஓரிரு நிமிட நேரத்தில் மீண்டும் மின்சாரம் ஒளிர்ந்த தொடங்கியது. அந்த விழாவுக்கென ஒரு செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டு செயற்பட்ட வேளையிலும், முக்கியமான சிலமுடிவுகளைச் செயலாளர் என்ற நிலையில் நானே எடுத்தேன். மூத்தவர்களாக இருந்தவர்கள் பெருந்தன்மையுடன் அந்த உரிமையை என்னிடமே விட்டுவிட்டார்கள்.

♦ தங்களது இலக்கிய வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் தங்களது கட்டுரைத் தொகுதியாக எதனை நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

மல்லிகையில் இரண்டு ஆண்டுகாலம்

தொடராக வெளிவந்து, பின்னர் தமிழ்நாடு NCBH வெளியீடாக நூலுருவம் பெற்றிருக்கும். பூச்சியம், பூச்சியமல்ல என்பதுதான்.

◆ தங்களது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு தங்களது குடும்பச் சூழல் எந்தகை உறுதுணையாக இருந்தது.

நான் எழுதுவதற்கு ஆரம்பித்து 52 ஆண்டுகளைக் கடந்து வந்துவிட்டேன். எனது கடந்த காலத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கும் போது நான் பிறந்த குடும்பம் எனக்கு இடையூறாக இருக்கவில்லை. எனது தகப்பனார், பெரியதகப்பனார், தாய் மாமனார் எல்லோரும் எழுத்தாளனாய்வு எட்டில் எழுதிப்படித்த பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். சதேச வைத்தியப் பின்னணியில் வளர்ந்தவர்கள். எனது தந்தையார் நா.கந்தையா எங்களுடைய கல்வியில் வெகு அக்கறையாக வாழ்ந்தார். எனது தம்பி க.நவரத்தினம் (க.நவம்) யாழ்ப்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் விடுதி மாணவனாகத் தங்கி இருந்து கல்வி பெறவைத்தவர் எங்கள் தந்தையார் என்னைப்படிக்க வைத்து ஆசிரியனாக்கிய பணியைச் செய்தவர் எனது தந்தையாரென்றால், என்னை எழுத்தாளனாக உருவாக்கிய பெருமை எனது தாயார் க.சிண்மமாவுக்கே உரியதாகும். நான் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் வாங்குவதற்குப் பணம் கேட்டவேளைகளில் எல்லாம் தாராளமாகத் தந்து கொண்டிருந்தவர் எனது தாயார்தான். எனது தந்தை வழி உறவுக்காரப் பெண் மரகதத்தை எனக்கு மணம் முடித்து வைத்தார்கள். அவர் படித்த பெண்ணாக இருந்தார். எனது இலக்கிய, சமூக, அரசியற்பாடுகளுக்கு எவ்விதமான இடையூறும் இல்லாது, குடும்பப் பொறுப்பினைத் தானே சுமந்தார். எனக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருவதால் இன்றுவரை தொடர்ந்து என்னால் எழுதிக் கொண்டிருக்க முடிகிறது

◆ தங்கள் சாஹித்ய ரத்தினா உயர் விருதைப் பெற்றுள்ளீர்கள். இந்த விருதனைப் பெற்ற போது தங்களது உணர்வுகள் எந்தகையதாக இருந்தன.

இதுவரை பல விருதுகள் எனக்கு வழங்கிக் கௌரவித்திருக்கிறார்கள். இவற்றுள் இரண்டே இரண்டு விருதுகள் பிரதேச செயலகத்தினால்

சிபார்சு பண்ணி அனுப்பப்பட்டதனை நான் அறிவேன். ஏனைய விருதுகள் கிடைத்த பின்னரே அவை பற்றி அறிந்தேன். சாஹித்ய ரத்தினா உயர் விருது எனக்கு வழங்கப்படுகிறது என்ற தகவல் உத்தியோக ரீதியாகத் தொலைபேசி மூலம் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட பின்னரே நான் அறிந்து கொண்டேன். எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருந்ததென்பதை நான் சொல்லாமலே எல்லோரும் உணர்வார்கள். அரை நூற்றாண்டு காலம் தொடர்ச்சியாக நான் எழுதி வந்திருக்கும் எனது இலக்கியங்களை கணித்து இந்த விருது வழங்கப் பெற்றுள்ளது. அந்த விருதினைக் கௌரவித்து நான் அதனைப் பெருமையுடன் பெற்றுக் கொண்டுள்ளேன் என்பதைத் தவிர வேறென்ன கூறுவதற்கு இருக்கிறது!

◆ ஞானம் சஞ்சிகைக்கு என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

இலங்கையில் சிறுசஞ்சிகைகளை வெளியிடுவதிலுள்ள சிரமங்களுக்கு மத்தியில் ஞானம் 17 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருப்பது ஒரு சாதனைதான். இந்தச் சாதனை மேலும் தொடர எனது வாழ்த்துக்கள். நீண்ட கால வாசிப்பு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் சிலவற்றைக் கூறலாம். ஒரு சஞ்சிகையில் புதுப்புது அம்சங்கள் அவ்வப்போது இடம்பெற வேண்டும். இந்தச் சஞ்சிகையில் இன்ன இன்ன வகையறாக்களே இடம்பெற்றிருக்கும் என்றவிதமான மனப்பதிவினை வாசகன் மனதில் பதிய வைக்கக்கூடாது. புதிய எழுத்தாளர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்து அவர்களை வளர்த்து விட வேண்டும் என்பது சரியான ஒன்றுதான். அதே சமயம் தரமில்லாத எழுத்துக்களைப் படிப்பதற்கு வாசகர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். அத்தகைய எழுத்துக்களைச் செம்மைப்படுத்திய பின்னரே வெளியிட வேண்டும். இவ்வாறு இன்னும் சிலவற்றைக் கூறலாமெனினும், அவற்றைத் தவிர்த்து விட்டுக்கொண்டு மூத்த படைப்பாளி என்ற நிலையில் எனது பாராட்டும் வாழ்த்தும் அனைவருக்கும் உரியதாகுகு!

○○○

இருத்த இதழில்
நோர்காணல்: அ. முத்துலிங்கம்

இரண்டு பூக்காரிகள்: தமிழ்க் கவிதையில் மரபும் புதுமையும்

தமிழ்க் கவிதையில் மரபும் நவீனத்துவமும் பற்றிய பிரச்சினை சிக்கலானது, கருத்துவேறுபாடுகளுக்கும் சர்ச்சைகளுக்கும் களனாக இருப்பது. சுமார் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக நாம் இதுபற்றிச் சர்ச்சித்தும் விவாதித்தும் வந்துள்ளோம். மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை என்ற அடிப்படையிலேயே இந்த விவாதம் நிகழ்ந்தது. பாரம்பரிய யாப்பு வடிவங்களில் எழுதுவது மரபுக் கவிதை என்றும், அதை மீறி எழுதுவது புதுக் கவிதை என்றும் நாம் பொதுவாக வரையறுத்தோம். மரபுக்கவிதை செத்துவிட்டதென்றும் தற்கால வாழ்க்கை அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு செய்யுள் வடிவங்கள் உதவா என்றும் புதுக் கவிதைக் கோட்பாட்டாளர்கள் வலியுறுத்தினர். கவிதை என்பது ஓசையை அடிப்படையாகக் கொண்டது, அவ்வகையில் செய்யுளைப் புறக்கணித்த கவிதை கவிதையே அல்ல, வெறும் வசனமே என்று மரபுக் கவிதை உபாசகர்கள் வாதிட்டனர். இத்தகைய வாதங்கள் எல்லாம் இன்று பெரும்பாலும் ஓய்ந்துவிட்டன. மரபுக் கவிதையை ஓரங்கட்டிவிட்டு புதுக் கவிதை அரியாசனத்தில் அமர்ந்து விட்டது.

இந்த விவாதத்தை மீண்டும் கிளறுவது எனது நோக்கமல்ல. கவிதைக்கும் செய்யுளுக்கும் இடையிலான உறவு மொழிவரலாற்று அடிப்படையிலானதே தவிர இலக்கிய வடிவ அடிப்படையிலானதல்ல என்பதையும், நல்ல கவிதையும் மோசமான கவிதையும் யாப்பிலும் யாப்பை மீறியும் எழுதப்படலாம் என்பதையும் நான் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அதை மீள வலியுறுத்துவதும் இங்கு எனது நோக்கமல்ல.

ஓரே பொருள்பற்றி, ஓரே தலைப்பில் ஒரு புதுக் கவிஞரும் ஒரு மரபுக் கவிஞரும் ஓரே காலகட்டத்தில் எழுதிய இரண்டு கவிதைகளை வாசகர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருவதும், அவை பற்றிய வாசகர்களின் எதிர்வினையை அறிந்துகொள்வதுமே இங்கு எனது முக்கிய நோக்கமாகும்.

இவ்விரு கவிஞர்களும் யார்? ஒருவர் ந. பிச்சமுர்த்தி, மற்றவர் கலைவாணன்.

நவீன இலக்கிய வாசகர்களுக்கு பிச்சமுர்த்தியைப் பற்றிய அறிமுகம் தேவையில்லை. தமிழ்ப் புதுக் கவிதை முன்னோடிகளுள் அவரே முதன்மையானவர் என்பதில் அதிக கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடமில்லை என்று நினைக்கிறேன். 1934 முதல் 1976 வரை, இடையில் ஒரு பத்தாண்டுகாலம் தவிர, அவர் கவிதை எழுதிவந்திருக்கிறார். சி. சு. செல்லப்பா

அவரைத் தமிழின் மாகவிஞன் என அழைப்பார். மகாகவி என்ற சொல்லை அவர் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் அந்த அர்த்தத்தில்தான் மாகவிஞன் என்ற சொல்லை அவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இன்றையத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் கலைவாணனைப்பற்றி அறிந்தவர்கள் மிகவும் குறைவு அல்லது இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். கலைவாணன் என்றால் என். எஸ். கிருஷ்ணா என்று கேட்பவர்களே அதிகம் இருக்கக் கூடும். அவருடைய வாழ்க்கைப் பின்னணி, வரலாறு பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது. அவரைப்பற்றிய மதிப்புரைகளை, விமர்சனங்களை நான்

எம். ஏ. நுஃமான்

அதிகம் காணவில்லை. நவீன விமர்சகர்கள் அவரைக் கண்டுகொள்ளவே இல்லை. தமிழவன் 'இருபதில் கவிதை' என்ற தனது முதல் நூலில் கலைவாணன் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்புத் தந்திருக்கிறார். மா. இராமலிங்கம் தனது 'இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்' நூலில் கலைவாணனைச் சிலாகித்து ஒரு பத்தி எழுதியிருக்கிறார். மற்றும்படி அவரைப்பற்றிய குறிப்புகள் எவையும் என் பார்வைக்குக் கிடைக்கவில்லை.

புதுமைப்பித்தன், பிச்சமுர்த்தி, கு. பா. ராஜகோபாலன் ஆகியோர் சிறுகதை, கவிதைத் துறைகளில் வீச்சுடன் செயற்பட்ட அதேகாலப்பகுதியிலும் அதற்குப் பிறகும், 1930 களின் பிற்பகுதியிலிருந்து, திருச்சியை மையமாகக் கொண்டு கவிதைத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டவர் கலைவாணன். இவர் களுடன் அவருக்கு நெருங்கிய உறவு இருந்திருக்கக் கூடும் என்றும் யூகிக்க முடிகின்றது. கு. ப. ரா இறந்தபோது கலைவாணன் எழுதிய சற்று நீண்ட இரங்கல்பாவில் கு. பா. ராவுக்கும் அவருக்கும் இடையே இருந்த நெருக்கம் நன்கு வெளிப்படுகின்றது.

இலங்கையில் நவீன தமிழ்க் கவிதை முன்னோடிகளான மஹாகவி, முருகையன் ஆகியோர் தங்கள் ஆரம்பகாலத்தில் கலை வாணனின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தனர். திருச்சி வானொலியில் ஒலிபரப்பாகிய கலை வாணனின் பாநாடகங்களைக் கேட்ட பின்பே தானும் பாநாடகங்கள் எழுதத் தொடங்கியதாக முருகையன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பாரதிதாசனும் கலைவாணனும் தனக்குத் தாயும் தந்தையும் போல என்று மஹாகவி ஒருமுறை என்னிடம் சொன்னார். கலைவாணனின் கவிதைகள் சில அவருக்கு மண்பாடமாய் இருந்தது. கு. பா. ரா பற்றிய கலைவாணனின் நீண்ட இரங்கல்பா முழுவதையும் அவர் மண்பாடமாகச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அதைக்கேட்ட பிறகே கலைவாணனின் துணைக்கும் கவர்ச்சி ஏற்பட்டது.

கலைவாணன் பாரதி, பாரதிதாசன் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டவர் அல்ல. இவர்களின் சமூக, அரசியல் கருத்துநிலைகள் அவரைப் பாதித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆன்மிகச் சார்புடைய ஒரு அழகில் கற்பனாவாதி என்று அவரை அடையாளப்படுத்தலாம் என்று தோன்றுகின்றது. காந்தியத்தில் அவருக்கு அதிக ஈடுபாடு இருந்தது. அவருடைய 'உதயம்' காந்தி பற்றிய காவியம். இந்த வகையில் பிச்சமுர்த்தியும் கலைவாணனும் ஒன்றிணைவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

யாப்பைப் பொறுத்தவரை கலைவாணனை கம்பன், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோரின் தற்கால வாரிசு என்று சொல்லலாம். அவ்வளவு இலகுவாகவும் சுகமாகவும் யாப்பைக் கையாண்டவர் அவர். மஹாகவி, முருகையன் ஆகியோருக்கு அவரைப் பிடித்துக் கொண்டதற்கும் அதுவே காரணமாகலாம். உதயம், மனச்சிமிழ், நிவேதனம், விட்டல், காவிரி முதலிய கவிதைத் தொகுதிகளில் அவரது யாப்பாற்றலை நாம் காணலாம்.

பிச்சமுர்த்திக்கு யாப்புக் கைவராது. அவர் யாப்பில் இடறிவிழுந்து எழும்பியவர் என்பதற்கு அவருடைய 'குயிலின் சுருதி' சான்று. பின்னர் வெளிவந்த பிச்சமுர்த்தி கவிதைத் தொகுதிகளில் குயிலின் சுருதி கவிதைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று நினைக்கின்றேன். பிச்சமுர்த்திப்பற்றிப் பேசுவர்கள் குயிலின் சுருதி பற்றிப் பேசுவதும் இல்லை.

பிச்சமுர்த்தி, கலைவாணன் இருவரும் ஒரே பொருள்பற்றி ஒரே தலைப்பில் கிட்டத்தட்டச் சமகாலத்தில் இரண்டு கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். 'பூக்காரி' என்பது தலைப்பு. இரண்டாம் உலக யுத்தகாலப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட கவிதை. பிச்சமுர்த்தியின் கவிதை 1943 - 1944 காலப்பகுதியில் அவர் எழுதிய கவிதைகளில் இறுதியாகத் தரப்பட்டுள்ளது (பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள், கிரியா வெளியீடு, 1985). 1944ல் அது எழுதப்பட்டிருக்கலாம். கலைவாணனின் பூக்காரி எழுதப்பட்ட காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை. 1963ல் வெளிவந்த அவரது 'காவிரி முதலிய கவிதைகள்' என்ற தொகுப்பில் அது இடம்பெற்றுள்ளது. ஆனால் அதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அது எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். சிலவேளை பிச்சமுர்த்தியின் பூக்காரி எழுதப்பட்ட அதே காலப் பகுதியில் அல்லது அதற்குச் சற்றுப் பின் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். இதுபற்றி விபரம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

என்னுடைய நோக்கம் யார் முதலில் எழுதியவர், யார் யாருக்கு ஆதர்சமாக இருந்தார் என்பதை நிறுவுவதல்ல, இரண்டு கவிதைகளையும் ஒப்புநோக்குவதுதான்.

இரண்டு கவிதைகளும் இரண்டாம் உலக யுத்த சூழலில் வன்முறைக்கு எதிராக அஹிம்சையை வலியுறுத்துவன. காந்தியின் இந்தியா அவ்வகையில் உலகுக்கு வழிகாட்டும் என்ற கருத்தை முன்வைப்பன. நுட்ப விபரங்களைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் இரண்டு

கவிதைகளையும் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுத்து நோக்கலாம்.

1. இரண்டு கவிதைகளும் மழை இருட்டில் பூக்காரி ஒருத்தி பூக்கூடை சுமந்து கூவிவரும் காட்சியுடன் தொடங்குகின்றன. மழைக் குளிரில் பூ வாங்குவார் யாரும் இல்லை. பெண்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்கி விட்டனர். பூக்காரி கூவிக் களைத்துப் போகிறாள்.
2. வர்த்தகப் போட்டி காரணமாக உலகெங்கும் யுத்த மேகம் கவிகிறது. போர் வெடிக்கிறது. எங்கும் பேரழிவு
3. யுத்தப் பேரழிவின் மத்தியில் மீண்டும் பூக்காரி கூவுகிறாள். இது வேறு பூக்காரி. அன்பையும் அஹிம்சையையும் விற்கும் பூக்காரி. அதை வாங்குவார் யாரும் இல்லை. ஆயினும் சலியாமல் கூவுகிறாள். பிச்சமுர்த்தியின் கவிதை இறுக்கமாகவும் செறிவாகவும் இருக்கிறது. அதிக விபரங்களை அவர் தவிர்ந்திருக்கிறார். இது புதுக்கவிதைக்கே உரிய முக்கியமான பண்பு என்று கூறமுடியாது. வளவளா என்று நீட்டி இழுக்கும் புதுக்கவிதைக்காரர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். சொற்சுருக்கமும் இறுக்கமும் மிக்க கவிதைக்கு தமிழ்க்கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் பஞ்சமே இல்லை.

கலைவாணனின் கவிதை சற்று நீண்டு விட்டது. அவர் சில விபரங்களைத் தவிர்ந்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகின்றது. வாசகர் மத்தியில் உணர்ச்சியைக் கிளறுவதற்கு அவை அவசியம் என்று கவிஞர் நினைத்திருக்கலாம். பிச்சமுர்த்தியோடு ஒப்பிடாது கவிதையைத் தனித்து நோக்கினால் இது ஒரு பெரிய குறையாகத் தோன்றாது.

பிச்சமுர்த்தி காந்தியையோ, பாரதத் தாயையோ தன் கவிதைக்குள் கொண்டு வரவில்லை. எனினும் அவர் கூறும் தெய்வக் குரல், கனவுத் தெய்வம் என்பன எதைக் குறித்து நிற்கின்றன என்பதை அக்கவிதை எழுதப்பட்ட காலப் பின்னணியில் நாம் யூகித்து உணரலாம். கலைவாணன் அவைபற்றித் தன் கவிதையில் வெளிப்படையாகப் பேசுகிறார். “தாரணித் தெருவில் நம் பாரதத்தாய்” என்பதும், “காந்தி முனி பண்டு நவ காளியில் அளித்த சாந்தியெனும் பூக்குடலை” என்பதும் பாரதத்தாய் உலகுக்கு வழங்க முயலும் அஹிம்சை வழியையே பேசுகின்றன.

இரண்டு கவிதைகளிலும் பூக்காரி குறியீடுதான். சி. சு. செல்லப்பா கூறுவது போல,

மழைக்காலத்தில் பூவுக்குக் கிராக்கியில்லை, யுத்தகாலத்தில் அஹிம்சைக்குக் கிராக்கியில்லை என்பதை பூக்காரி உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

பிச்சமுர்த்தி கவிதையில் யுத்தத்தின் மத்தியில் ‘அன்புச் சரக்கு அழியாத சரக்கு’ என்று கூவிவருபவள் வாங்குவோர் இல்லாவிடினும், அவர்கள் செவியில் ‘தெய்வக் குரல்’ ஏறாவிடினும் ஓயாது கூவுகிறாள். ‘நெஞ்சுடையாக் கனவுத் தெய்வம் கூவுதலைக் குறைக்கவில்லை. வேண்டுவோர் வாரீர். வாங்குவோர் கூடீர்’ என்று கூவுவதாகக் கவிதை முடிகிறது. என்றோ ஒரு நாள் உலகம் தன்னிடமிருந்து அதை வாங்கும் என்ற நம்பிக்கை ஓயாது கூவும் அவளுக்குள் இருப்பதாக நாம் யூகித்து உணரலாம்.

கலைவாணனுக்கு அது போதவில்லை. அவர் வெளிப்படையான தன்நம்பிக்கைக் குரலோடு தன் கவிதையை இவ்வாறு முடிக்கிறார்.

எங்குவதேன் லம்மா! நின்
இனியமலர் பூஞ்சரத்தை
வாங்கிடுவான் லகிலம்மை
வாங்கியதைத் தன்னழகுப்
பூங்குழலிலே யணிந்த
பூரிப்பில் நடம்பூரிவான்
நங்கிதை எல்லாம் நாளை
இரவி எழக் காண்பேன் நான்!

இரண்டு கவிதைகளும் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. கலைவாணன் கவிதையில் உணர்ச்சி சற்றுத் தூக்கலாகவும், பிச்சமுர்த்தி கவிதையில் அறிவு சற்றுத் தூக்கலாகவும் வெளிப்படுவதாகச் சொல்லலாமா? கலைவாணனின் யாப்போசை அவருடைய கவிதைக்கு ஒரு வலுவைக் கொடுப்பதாகவே நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் கவிதையை மூன்றில் இரண்டு பகுதியாக அவர் வெட்டிக் குறைத்திருந்தால் இன்னும் செறிவாகவும் இறுக்கமாகவும் இருந்திருக்கும்.

புதுக்கவிதையில் புதுமை என்பது யாப்பு மீறல் மட்டும்தானா? மரபுக் கவிதையில் மரபு என்பது யாப்பு பேணுதல் மட்டும்தானா? பிச்சமுர்த்தியின் பூக்காரியை புதுக்கவிதை என்றும், கலைவாணனின் பூக்காரியை மரபுக்கவிதை என்றும் வகைப்படுத்துவதன் அடிப்படை அதுதானா? பொருளைப் பொறுத்த வரை இரண்டு கவிதைகளுக்கும் இடையே அடிப்படையான வேறுபாடுகள் இல்லை. இரண்டு கவிதைகளின் அடிக்கருத்தும், மனோபாவமும்

ஒன்றுதான். ஆனால் இரண்டு கவிதைகளும் எடுத்துரைப்பு அல்லது வெளிப்பாட்டு முறையில் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. இந்த வேறுபாடு பிச்சு முர்த்தி வழிவந்த புதுக்கவிதைக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல. அதற்கு முன்பே பாரதி தோற்றுவித்த நவீன கவிதை மரபின் முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றாகத் தோன்றியது. தமிழ் நாட்டில் பாரதிக்குப்பின் யாப்பைப் பயன்படுத்திய நவீன கவிஞர்கள் பலர் தங்கள் வெளிப்பாட்டு முறையை நவீனப்படுத்துவதில் அதிகம் வெற்றிபெற வில்லை. ஆனால் இலங்கையில் மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன் முதலியோர் யாப்பை நவீனப்படுத்தியதிலும்

வெளிப்பாட்டு முறையிலும் சில உச்சங்களைத் தொட்டனர். அவ்வகையில் அவர்களே நவீன கவிதையில் யாப்பின் பயன்பாட்டுக்கு ஒரு ஏற்புடைமையை நியாயத்தை ஏற்படுத்தினர்.

கலைவாணன் யாப்பை இலகுவாகவும் வளமாகவும் பயன்படுத்தி நல்ல கவிதைகள் பலவற்றை எழுதினார், ஆயினும், பாரதிதாசனுக்குப் பின்வந்த எல்லா யாப்பு வழிக் கவிஞர்களையும் போலவே அவரும் அதை நவீனப்படுத்தவில்லை என்றே சொல்லலாம். பிச்சுமுர்த்தியின் பூக்காரியும் கலைவாணனின் பூக்காரியும் எனக்கு அதையே உணர்த்துகின்றன.

பூக்காரி I

பிச்சுமுர்த்தி

1
மழைக்காலின் மையிருட்டில்,
மேகம் குளிய சூழ முழங்க,
வீடுவந்த மழையின் கண்ணீர்.
பூக்காரி பொங்கும் குரல்
மையிருட்டில் மேவி ஓங்கி
மழைநீரின் குரலினோடு
யரவிற்று திசையெங்கும்.
“மல்லிகை வேணுமா?”
“ஜாதி மல்லிகை?”

2
மழை சூருட்டில்
தெருவி லொரு
ஈசுருவி பறக்கவில்லை.
மேகம் வலுத்தது.
மழை மீன்கள் துள்ளின.
மின்னல்கள் சிரித்து
மேகத்தைக் கொளுத்தின.
சுவதலெனும் நாகம்
குடையோடு சீறிற்று.
அஞ்சி ஒருங்கிய அழகிய பெண்கள்
அடுப்பங்கரை சேர்ந்து
கண்பை மருவினர்

“மல்லிகை ரத்தினம்,
மருக்கொழுந்து பச்சை,
ஏறி மணக்கும் சுவந்தலோர் வாரிர்.
மல்லிகை வேணுமா
ஜாதி மல்லிகை!”
என்றழுதான் பூக்காரி.

பூக்காரி பொங்கும் குரல்
பெண்களை எழுப்பவில்லை.
சாரலின் கருஞ்சினத்தில்
பூமோகம் ஆடவில்லை
பூக்காரி குரலினோடு
சுழன்று மழையின் கண்ணீர்.
பூக்காரி பொட்டுக்கூடை
திரும்பிற்று வருநோக்கி...

3
உலகெங்கும் உற்பத்தியாய்
நாடெங்கும் சந்தைமேடாய்
வியாபாரத்தில் போட்டிமுன
சந்தைக் குரலிடையே
போர் விதைகள் கருவடைந்த
கனவுத் தெய்வம் கடைத்தெருவில்
கொட்டென்றி முழக்குமின்றி,
தூக்கிப்பேச ஆளுமின்றி,
அருஞ்சரக்கை விரித்துவைத்து
வாங்குவோர்க் கேங்கிற்று.
“அன்புச் சரக்கு
அழியாத சரக்கு.
தின்றாலும் எக்காவும்
தித்திக்கும் சரக்கு,
வேண்டுவோர் வாரிர்
வாங்குவோர் சுவை”
சந்தைக் கலவரத்தில்
தெய்வக்குரல் கேட்கவில்லை
சந்தைக்கடை கலைந்ததும்
கனவுத்தெய்வம் போகவில்லை...

4
சூலம் எழுந்தது.
அண்டம் அதிர்ந்தது.
உலகெங்கும் சுவடாரம்.
உரெங்கும் விஷயபுகை.
வானெங்கும் பிளேனிறகு
தெருவெங்கும் பிணமலை.
பீரங்கிக் குரல் பேச
கேட்டொரு வேறுகுரல்.
“அன்பும் அஹிம்சையும்
விற்று வந்தேன் ஆதிமுதல்,
பூக்காரி பூவைப் போல
கண்ணெடுப்பார் யாருமில்லை.
ருத்திரனின் வெறிக்கூத்தில்
கருமோகம் கொண்டுவிட்டார்.
காமனை எரித்த ருத்ரன்
கண் சிமிட்டில் தணிந்து போவான்;
அன்பே சிவமாவான்
மங்கலமாய் மலர் தருவான்
வேண்டுவோர் வாரிர்
வாங்குவோர் சுவை”

பிளேனிறகின் உயரம்
தெய்வக்குரல் ஏறவில்லை.
நெஞ்சுடையாக் கனவுத் தெய்வம்
சுவைதலைக் குறைக்கவில்லை
“அன்பே சிவமாவான்.
மங்கலமாய் மலர் தருவான்
வேண்டுவோர் வாரிர்,
வாங்குவோர் சுவை.”

சந்தழ தேய்ந்து மறைந்தது
சாய்திரப் பொழு தானது.
பந்திக் கடைகளின் விற்பனைப்
பண்டங்கள் முற்றும் பதுங்கின.
சந்தை முழுதுங் கலைந்தது
சாலைமில் மாக்கள் விரைந்தனர்
இந்த நிலையினில் பிந்தினோர்க்
கெப்பழப் பேரம் நடக்குமோ?

தேங்கித் தயங்கா தத்
தெருவழியே “வாசமலர்
வாங்கலையோ? வாங்கலையோ
வாங்கலையோ!” என்ற குரல்
ஓங்கி எழக் கூவியதோ
ஓர் கிழவி பூக் குடலை
தாங்கத் தனிமையில் கால்
தள்ளாடச் செல்லுகிறாள்.

முன்னிராவின் இருள்
மூட்டம் கவிந்திட
முகிலேறி வாணையே
மூழக் குதித்தது
இன்னிளம் தென்றலும்
புயலாய்த் திரிந்தது
எழுகின்ற மின்னொளிச்
சாட்டை நெளிந்தது

பின்னிருந் தெழுமிழ
பேயாய்ச் சிரித்தது.
பிணமொத்து வீதியே
பேச்சுற் றிருந்தது.
முன்னுள்ள கடைகளோ
மூழக் கிடந்தன
முழவான சந்தையின்
தடய்தில் அங்கதோ!

தாங்கியபூக் கூடையொரு
தாமதித்தே யானாலும்
“வாங்கலையோ! வாசமலர்!
வாங்கலையோ! பூக்கதம்பம்!
வாங்கலையோ!” என்றொருத்தி
வாய்வலிக்கக் கூவிவரும்
தீங்குரல் நம் காதுகளில்
தெளிவாய் ஒலிக்கிறது.
கார்முகில் மேதிகள்
நீர்விளையாடக்
கவனித்ததும் இசை

தவனைகள் மீட்டும்
உஜர்ப்புறத் தோர் நரி
உளை இட்டோட
ஓயாமல் பின் சில
நாய்கள் குரைக்கும்

வீரிரும் ஆந்தையைக்
கோட்டான் விரட்ட
விண்ணேறி மின்மினி
கண்ணைச் சிமிட்டும்.
மாரி முத்தம் பட
மண்ணே சிலிர்க்கும்
மாலுடச் சாதியே
கூனிக்கிடக்கும்.

ஏங்கி இருள் பொந்தினுக்குள்
எலிபோல் பதுங்கி யுளார்
தூங்கிவிழும் நெடுந்தெருவில்
தூற்றல் சினுங்கையிலும்
“வாங்கலையோ! வண்ணமலர்
வாங்கலையோ!” என்ற குரல்
ஆங்கொருபால் கேட்கிறது,
அக் கிழவியின் குரல்தான்.

நாடெலாங் கடைகளாய் நானிலஞ்
சந்தையாய்
நலமோடு தீங்கை விற்க
நாழவந் தீண்டிதல் கூறும்
ஆண்களும்
நாரியரும் வாணியர்களாய்
வீடெலாம் விஞ்ஞான மேடையாய்
வாழ்க்கையே
வியாபார மாகி விடவும்
விற்கவும் வாங்கவும் முற்படும்
போட்டியில்
விழுக்காட்டை எண்ணுகின்ற
ஏடெலாம் வேதமாய் ஏமாற்று
வித்தையை
எடுத்துரைப்பது நீதியாய்
எங்கனும் மாறிடப் பொங்கும்
போட்டியில்
எண்ணங்கள் வேறுபடவும்
கேடெலாம் சூழ்ந்தது, கெடுபிழச்
சண்டைகள்
கீழ் மேலெனப் பிரிக்க
கெஞ்சுவதும் விஞ்சுவதும்
அஞ்சுவதுமாய் உலகு

கேடூற்று விட்டதெங்கும்.

வர்த்தகப் போட்டியால் வளரும் பூசலின்
வழவமே மாறுபட்டு
அரித்தமில்லாச் சமரக் காரம்பமாகவும்
அத்த மித்தது ஞானமே.
தூர்த்தராய் அரசியல் கர்த்தர்கள்
யாவரும்
தூம கேதுக்க ளாக
நர்த்தனம் செய்வதை நானிலம்
காணவும்
நடுங்குகின்றது ஐயகோ!

ஆங்காங்கு பேய்கள்போல்
டாங்கிகள் கூழன
ஆயுதக் கும்பல் பல்
லாமிரம் ஆமின
வீங்கு ராக்கட்டுகள்
விண்ணைப் பிளந்தன
விமானங்கள் அக்கினி
வியூகம் சமைத்தன
நாங்களே முழுவென
நாய்குடைத் தீப்புலக
நஞ்சுவாய்க் குண்டுகள்
நமனாய்ச் சிரித்தன
தாங்காம லீண்டிதல்
ஏங்கிப் பதுங்கிடம்
தாரணித் தெருவில் நம்
பாரதத் தாய் அதோ!

“வாங்கீரா நல்லமைதி
வாதனைக்குப் பொன்னளித்து
ஏங்கியமும் மானிடமே!
எதிர்த்து நிற்கும் நாடுகளே!
தீங்ககன்று சாந்திமலர்த்
தெய்விகமும் முள்கமழத்
தேங்குவதேன்? மிகமலிவு
தேவை இல்லை யோ?” என்று

நாவறண்டுலம் சோர
நடைதளர்ந் திடைபுண்ணாக
கூவவோ குரலும் தேங்க
கொடுத்ததை அடுத்து வாங்கும்
ஆவலே அறியா நெஞ்சத்
தவர்களாய் மாக்களுடே
பாவம்! இங்கினும் நெஞ்சப்
பரிவுடன் கூவுகின்றாள்

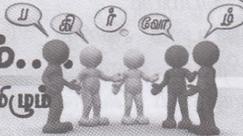
காந்திமுனி பண்டு நவ
காளியில் அளித்த
சாந்தி யெனும் பூக்குடலை
மாந்தர்களின் முள்ளே
ஏந்தியருள் அன்பமைதி
என்ற குரலோடு
யோந்தலைகிறாள் அவள் தம்
போக்கவல மாமோ?

பேயே அனையார் மிழைபுரியப்
பேதூற் றயர்ந்து பேசாமல்
நாயே யென இந்நாளிலமே
நடுங்கிக் கிடக்கும் நாளிதிலென்
தாயே! ஈண்டுள் தவக்குறற்குத்
தலையைத் திருப்பத் தயங்கிழனும்
நீயே சதமென் றோழவரும்
நேரம் நெருங்கிவிட்டது காண்!
ஏங்குவதேன் அம்மா! நின்
இனியமலர்ப் பூஞ்சரத்தை
வாங்கிடுவாள் அகிலம்மை
வாங்கியதைத் தன்னழகுப்
பூங்குழலிலே யணிந்த
பூரிப்பில் நடம்புரிவாள்
ஈங்கிதை எல்லாம் நாளை
இரவி எழக் காண்பேன் நான்!

○○○

பகிர்வோம்...

ஈழமும் தம்மும்

சேனாதிராய முதலியார் நீண்டதொரு
கல்விப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். இவருக்கு
இராமலிங்க முதலியார் என்னும் மகன்
இருந்துள்ளார். இராமலிங்க முதலியாரும்
சிறந்த தமிழ்ப் புலமை உடையவர்.
ஆறுமுகநாவலரின் முதலாவது பிரசங்கத்தின்
போது இராமலிங்க முதலியாரே **அக்கிரா
சனாதியாக** இருந்துள்ளார்.

சபைத் தலைவரை அக்கிராசனார் அல்லது
அக்கிராசனாதிபதி என்று அழைப்பார்.

அம்மா
மஞ்சள் குங்கும மதிமுகத்தில்
மங்காப் புன்னகை தவழவிட்டு
எப்போதும் எதிலும் நிதானமாய்
எமக்காய் உழைக்கும் ஞாயந்திரமாய்
விருப்பம் கேட்டு அறியவில்லை
விரும்பி எதையும் கேட்டதில்லை
கணவன் பிள்ளைகள் உலகத்துள்
காட்டை கூட்டம் தொழிலாளி
வெறுப்பை சிந்திப் பார்த்ததில்லை
வெதும்பி நொந்தும் அறியவில்லை
பட்டம் இல்லா பட்டதாரி
பாடம் சொல்லும் பல்கலைக் கழகம்
குடும்பம் என்னும் கோவிலையே
காத்து நிற்கும் பூசாரி
இனிய இசையை மீட்டினின்றே
இதயங்கள் இணைக்கும் விஞ்ஞானி
வயோதிபம் வந்துற்ற வேளையிலும்
வலிந்து உறவுகள் தாங்கிநின்று
வாழ்க்கைத் தத்துவம் புரியவைப்பாள்
நன்றி நாங்கள் சொன்னதில்லை
நயந்து அவளும் பெற்றதில்லை
ஒவ்வொரு செயலுக்கும் நன்றி சொல்லும்
உலகில் வாழும் இவ்வேளை
உணர்ந்து நிற்கிறேன் அம்மாவை
அவள் ஒரு தேவதை

- கீத்தா பரமானந்தன்

ஐனைதா ஷெரிப்

பொலபொலவென விடிந்துகொண்டிருந்தது. பரந்த கடலின் கிழக்கில் கதிரவன் முதலாம் பிறையாக எட்டிப் பார்த்தான். வீட்டின் சுவரோரமாக குடைபிடித்தவாறு நின்ற மாமரத்தில் குயிலின் இன்னிசை. எதிர்த் திசையிலிருந்து இசைக்குப் பதிலிசை. நீண்ட நேரமாக ஒன்று முடிய மற்றொன்றாகத் தொடர்ந்த இசைப் போட்டி. 'வி' வடிவில் பறவைக் கூட்டமொன்று தென் திசை நோக்கிப் பறந்தது.

றோஸி கடிக்காரத்தைப் பார்த்தாள். சரியாக ஆறு மணி. சமையலறைக்குள் நின்றவள் மெதுவாக நடந்து சென்று அவளது கணவன் அழகனார் படுத்துக்கொண்டிருந்த படுக்கையறையின் சாத்தப்பட்டிருந்த கதவை நெருங்கினாள். கைப்பிடியைப் பற்றி திருகி வெள்ளை நிற கையை உள்ளே நுழைத்து சீதோஷண நிலையை அளந்தாள். குளிர் அதிகரித்திருப்பதை உணர்ந்தாள். 'குளிர் கூடினா எழும்பிடுவார். ஆழ்ந்த நித்திரை. மனுசன் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் படுக்கட்டும்' நினைத்தவாறு மெதுவாக கதவைத் திறந்து உள் சென்று குளிர்நட்டியை நிறுத்தினாள். கலைந்து கிடந்த போர்வையை இதமாக உயர்த்தி பக்குவமாகப் போட்டுவிட்டாள்.

அழகனாருக்கு எண்பத்து மூன்று வயது கடந்து சில மாதங்கள் சென்றிருந்தன. றோஸி அவரது இரண்டாவது மனைவி. சட்டபூர்வமற்றவள் என நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளாது விட்டால் கதையை வாசித்து முடித்ததும் என்மீது எரிந்து விழுந்தாலும் விழுவீர்கள். அவருக்கு எழுபதாகும்போதே முதல் மனைவி மாணிக்கம்மாவின் சுற்று முடிந்து வந்த இடத்துக்கே திரும்பிவிட்டாள். பல வருடங்கள் அத்த சீனியுடனும் சில மாதங்கள் உயர் அழுத்தத்தால் ஏற்பட்ட வாதத்துடனும் மல்லுக்கட்டினாள். ஒரு தடவை குடும்ப வைத்தியரான ராமச்சந்திரனிடம் மனைவியை அழைத்துச் சென்றபோது "என்ன அழகனார், உம்ம பொஞ்சாதிதான் உன்ட நெய்னாகுடி மக்களுக்கெல்லாம் சீனி சப்ளை செய்றா போலக் கிடக்கு" என்றார் ஹாஸ்யமாக.

அழகனாருக்கு திருமணமான புதிதில், அப்புறம் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு என நால்வர் பிறந்து, வளர்ந்த காலங்களிலெல்லாம் இருந்திருந்துவிட்டு புருசனும் பொஞ்சாதியுமாக கடிபிடிப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது என்னவோ உண்மைதான். சிறுகச்

நல்ல மனைவி

அல்லது

பூலோக சொர்க்கம்

செய்த இவரது தொழில் நத்தையாக ஊர்ந்து, மர அணிலாகி, பறக்கும் அணிலானபோது பல்கிப் பெருகியதால் தலைக்குள் புகுந்த ஆயிரம் பிரச்சினைகளால் அவஸ்தைப் பட்டு எரிச்சலுக்கும், புகைச்சலுக்கும் ஆளாகி..... மனைவி மீது எடுத்தற்கெல்லாம் பாயத் தொடங்கினார். மாணிக்கம்மாவும் விட்டுக் கொடுப்பவளாயிருக்கவில்லை. பதிலுக்குப் பாய்ச்சல். அடிக்கடி கர்கொர். உடலினுள் மறைந்திருக்கும் தொற்றா நோய்கள் நாற்பது வயதுக்குப் பின் தலை உயர்த்துவது போன்று மாணிக்கம்மாவின் மனதினுள் ஒளிந்து கொண்டிருந்த எதிர்மறைச் சிந்தனைகள், எதிர்ப்புக் காட்டுதல்கள், உடன்படாத் தன்மைகள் என ஒவ்வொன்றாக மேலெழத் தொடங்கின. பல நாட்கள் அவர்களின் முழு நாள் பொழுதும் எதிர்ப்பிலும் சண்டைகளிலும் கழிந்தன.

அவர்களுடைய நான்கு பிள்ளைகளில் ஆண்கள் இருவரும் மேற்கு நாடுகளில் குடியேறி அந்நாடுகளின் பிரசைசகளாகவே ஆகிவிட்டனர். எப்போதாவது இருந்திருந்துவிட்டு மனைவி பிள்ளைகளுடன் நாட்டுக்கு வந்து சில நாட்கள் பெற்றோருடன் தங்கிவிட்டுச் சென்றனர். மகள்களில் ஒருத்தி கட்டாரிலும், மற்றவள் ஐப்பானிலும் கணவன்மாருடன் வசித்தனர். கொழும்பு வியாபாரத்தை பல வருடங்கள் அவருக்கு உதவியாகவிருந்த ஒருவனிடம் கையளித்துவிட்டு சொந்த ஊரான நெய்னாகுடிக்கு வந்து நிரந்தரமாக செட்டில் ஆகிவிட்டார். ஆயிரம் எரிச்சலுக்கும் சண்டைகளுக்கும் மத்தியில் மாணிக்கம்மா நிரந்தரமாக கண் மூடும்வரை இவர்தான் பார்த்துக்கொண்டார்.

மனைவி காலஞ்சென்று சில வருடங்களின் பின் ஐப்பானுக்குச் சென்று இளைய மகளுடன் சொற்ப காலம் தங்கியிருந்து திரும்பிய பின்னரே நோஸியை இரண்டாவது மனைவியாக வைத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்தார்.

நோஸி மெலிந்து நீண்டிருந்தாள். வெள்ளை ரோஜாவின் நிறமும் கவர்ச்சியும். பளபளப்பு, எண்ணெய் பூசிய தேகம் கை வைத்தால் வழக்கும். நானாவித வர்ண வட்டவடிவ கண்ணாடிகள் பதித்த அகன்ற தோகையை விரித்து ஆண் மயில் ஆடும்போது சற்றைக் கொருக்கால் அகவியவாறும் தோகைகளை வளைப்பதும் நிமிர்த்துவதுமான அதன் அழகை எவ்வாறு பெண் மயில் பார்த்து ரசிக்குமோ அவ்வாறே நோஸி

யின் அழகை நாளெல்லாம் ரசிக்கலாம். 'இந்த வயதான இவருக்கு இவளா?', 'அழகனார் அதிர்ஷ்டக்காரன்தான் பா', 'ஐப்பானுக்குப் போனாலும் போனான். மனுசன் புடிச்சிக் கொண்டதான் வந்திருக்கான்' இத்தியாதி நக்கலும், பொறாமையும், குத்துக்கதைகளும்.

நோஸி சமையலறைக்குள் மீண்டும் புகுந்து அழகனாருக்கான காலை உணவைத் தயாரிப்பதில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டாள். அவருக்கு பால் அப்பமும், பழைய மீன் கறியும் அபார விருப்பம். கடந்த இரவு சாப்பிட்டு மீதமாக குளிர்பெட்டியில் வைத்த பாரை மீன் கறியை சிறிதாக தேங்காய் பால் சேர்த்து கொதிக்கவைத்தாள். அடுப்பொன்றில் கறி கொதித்துக்கொண்டிருக்க மற்றதில் கரைத்த மாப்பாலை அலுமினிய பாத்திரத்தில் ஊற்றி அப்பம் தயாரித்தாள்.

அறைக்குள் அழகனார் இருமிய சப்தம் கேட்டது. அடுப்பின் நெருப்பைக் குறைத்து விட்டு சரேலென அவரது அறைக்குள் சென்றாள். "குட் மோர்னிங் டார்லிங்" என்றாள். சிரித்துக்கொண்டார். இருமியதால் தொண்டைக்குள் சுரந்த சளியை அவர் வெளியேற்ற உதவுவதற்காக கட்டிலின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்த பணிக்கமொன்றை எடுத்து அவரின் உதட்டருகே நீட்டினாள்.

"எழும்புநீங்களை பாத் றுமுக்குக் கூட்டிப் போறேன்"

படுக்கையிலிருந்து எழும்ப அவர் முயற்சித்தாலும் முழங்கால்களும் முள்ளத் தண்டும் மடிய மறுத்தன.

"அசையாம அப்படியே இருங்க. கஷ்டப் படாதீங்க. தூக்கிவிடுறேன்"

வழவழப்பான கைகளில் ஒன்றை அவரது பிடரியின் கீழும், மற்றதை இடுப்பின் கீழுமாக வைத்து மெதுவாக அவரை உயர்த்தி, அதே மெதுவாக கட்டிலின் ஓரத்துக்கு இழுத்து...

"கால்களிரண்டையும் தரையிலே குத்துங்க. நான் உங்களை நிப்பாட்டிவிடுறேன்"

கட்டிலுக்கு சமீபமாகக் கிடந்த சக்கர நாற்காலியில் அவரை அமர வைத்து குளியலறையை நோக்கி நகர்த்தினாள். உள்ளே நுழைந்து நாற்காலியிலிருந்தும் இதமாக அவரைத் தூக்கி கொமொட்டில் உட்கார வைத்தாள்.

"உங்க வேலைகளையெல்லாம் முடிச்சிட்டுக் கூப்பிடுங்க. அடுப்பிலே அப்பம் போட்டிருக்கேன். பார்த்துட்டு வந்துடறேன்."

அழகனாரின் மேல் கீழ் முரசுகளில் இன்னும் விழாமல் அடம்பிடித்துக் கொண்டிருந்த பதினானு பற்களையும் சுத்தப் படுத்துவதற்கான பசையை தூரிகையில் பூசி பேசனில் வைத்தாள்.

“அப்படியே இருக்கட்டும். இதோ வந்துடறேன்”

றோஸி இரண்டெட்டு வைப்பதற்கிடையில் உச்சஸ்தாயியில் நாடசரம் வாசித்ததை யொத்தொரு சப்தமும், தொடர்ந்து சகிக்க முடியாத நாற்றமும் பரவ... றோஸி மூக்கைப் பொத்தாமல் நடையைத் தொடர்ந்தாள்.

அழகனாரின் அழைப்புச் சப்தத்தைத் தொடர்ந்து சமையலறைக்குள் வேலைகளை முடித்துக்கொண்ட கையுடன் றோஸி குளியலறைக்குள் நுழைந்தாள். நீருற்றி அவரது முன் பின் பக்கங்களைக் கழுவி, திறந்த வாய்க்குள் தூரிகையைச் செலுத்தி, நீருற்றி, சவர்க்காரம் தேய்த்து கழுவினாள்.

“வேஷ் எடுத்து விடவா?”

தலையசைத்தாள்.

முகச் சவர சவர்க்காரத்தை அவரது முகம் நிறைய தேய்த்து, சவர அலகை மேலிருந்து கீழாக நளிமமாக நகர்த்தி.....

“இப்போ கையாலே முகத்தைத் தடவிப் பாருங்க திருப்தியானு”

“ரொம்ப ஸ்மூத்தா இருக்கு. தாங்ஸ் றோஸி” என்றார் தடவி விட்டு.

அவருடைய இடுப்பில் துவாயொன்றை அணிவித்து இரு தோள்களுக்கிடையாலும் கைகளைப் புகுத்தி கட்டியணைத்துத் தூக்கி நிறுத்தினாள். படுக்கையறைக்குள் சக்கர நாற்காலியை நகர்த்திச் சென்றாள். மர அலு மாரியைத் திறந்து அவருக்கு விருப்பமான சாரணையும் பெனியணையும் எடுத்து அணி வித்துவிட்டாள். மேசையொன்றில் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்த சில நறுமண போத்தல்களில் இரண்டை எடுத்து வலது கையில் ஊற்றி அவருடைய முகம், அக்குள் போன்றவற்றில் தேய்த்துவிட்டாள்.

“வாங்க, டைனிங் டேபிளுக்கு போகலாம்”

சக்கர நாற்காலியை பின்னால் நின்று தள்ளியவாறு ஹாலுக்குள் கிடந்த டைனிங் டேபிளுக்கு அருகில் சென்று மடித்து வைத்திருந்த நீள் சதுர துணியொன்றைப் பற்றி அவரது நெஞ்சாங்கூட்டை மறைக்கக் கூடியவாறு போட்டுவிட்டாள்.

“நீங்க கையாலே எடுத்து சாப்பிடுறீங்களா,

இல்லே ஊட்டி விடவா”

“நா சாப்பிடுறேன். கொஞ்சம் என் அருகிலே எடுத்துத் தந்தா போதும்”

அவர் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தவாறு கதிரை யொன்றில் மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தாள். றோஸி தயாரித்திருந்த அப்பம் அவருக்குப் பிடித்திருந்தது.

“இன்னும் மூணு நாலு அதிகமா செய்திருக்கலாமே. இந்தப் பழைய கறியிலே தொடர்ந்து தின்ன நல்ல ருசியாத்தான் இருக்கு”

“அதிகமா செய்திருப்பேன். நீங்க சாப்பிட்டு முடித்த அப்பங்களிலேயும், கறியிலேயும் காலைக்கு உங்களுக்குத் தேவையான கலோரிகள் சரியா இருக்கு. மேலதிகமாக சாப்பிட்டீங்கன்னா உங்க உடம்புக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது. மேலதிக கலோரிகளையெல்லாம் சிஸ்டம் சேமிச்ச வைச்சுக்கொள்ளும்”

அண்ணாந்து றோஸியின் முகத்தை ஊடுருவினார். அவளுடைய இனிமையான பதில் அவருக்குப் பிடித்திருந்தது.

“ஓகே, ஓகே. என்னவோ உன் சொற்படியே நடந்துக்கிறேன்டிம்மா” கூறியவாறே சிரித்தார்.

றோஸி அவருக்கு நீர் பருக்கினாள். எச்சில் உதடுகளைத் துடைத்துவிட்டாள். சற்றுத் தூரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த சாப்பிட்ட பின் அவர் விழுங்க வேண்டிய குளிகைகளை எடுத்து வாயைத் திறக்க வைத்து ஒவ்வொன்றாகப் போட்டுவிட்டாள்.

“ஈஸி செயாரிலே இருப்பாட்டி வைக்கேன். கணினியைத் தாரேன். இன்றைய நியுஸையெல்லாம் வாசீயங்க. எனக்கு உடுப்பெல்லாம் கழுமணும். வேல கிடக்கு”

சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்த அழகனார் மெதுவாக இமைகளை மூடினார். மாணிக்கம்மா சீரேலென கண்களுக்குள் தோன்றினாள். ‘அவள் உயிரோட இருந்தா என்ட இந்த தள்ளாத வயசிலே இப்படியெல்லாம் பணிவிடை செய்வாளா? நான் சொல்லும் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதுத்துக் கதைச்சிக்கொண்டும், முணுமுணுப்பும் தொண்தொணப்புமாக.....வயதான நானும் அவளுமா... ரெண்டு பேரையும் கவனிக்க ஆள் இல்லாம. ஒருவரின் தேவையை மற்றவர் நிறைவேற்ற முடியாம.... எடுத்துக்கெல்லாம் தர்க்கித்து, சண்டை போட்டு.....’ நினைப்பைத் தொடர்ந்தார்.

‘நாலு பிள்ளைகளைப் பெத்து கடைசியிலே என்ன லாபம்? கனடாவிலும், லண்டனிலும்

வசிக்கிற முத்தவர்கள் இருவரும் தங்களோட வந்து இருக்கச் சொல்லிக் கூப்பிட்டானுக. என்னால அந்தக் குளிருக்குள்ள போய் இருக்கமுடியுமா? சொர்க்கமே என்றாலும் நம்முரைப் போல வருமானு யாரோ பாடியிருக்கான். கட்டார்ல வந்து இருக்கச் சொல்லி மகனொருத்தி சொன்னாள். அங்க அசாத்திய குடு. ஜப்பானிலே இருக்கச் சொல்லி இளைய மகள் வற்புறுத்தினாள். சில மாதங்கள் அவற்ற வீட்டிலே நின்று பார்த்தன். அவங்கட யந்திர வாழ்க்கை எனக்கு ஒத்துக்கொள்ளவே கொள்ளாது. அவங்க ரெண்டு பேரும் வேலைக்குப் போயிருவாங்க. பிள்ளைகள் ஸ்கூலுக்குப் போயிடும். நான் தனிமையிலே. தனிமை! தனிமை!. எங்க போனாலும் பிறந்து வளர்ந்த இந்த நெய்னாகுடியைப் போல வருமா? றோஸியை வைச்சுக்கொள்ள நான் எடுத்த முடிவு நல்லதா இப்ப எனக்குப் படுது. என்னாலே இப்போ யாருக்கும் பிரச்சினையில்லை. றோஸிக்கு ஏதாவது நோய்கள் வராம பார்த்துக்கோணும். மடிக்குள் கிடந்த கணினியை முடுக்கி செய்திகளில் மேயத் தொடங்கினார்.

தெருக்கதவின் அருகில் யாரோ நிற்பதை அழைப்பு மணி கட்டியம் கூறியது.

“றோஸி. யாரோ கூப்பிடுவது போல. கொஞ்சம் பாக்கிறியா?

“போஸ்ட் மேன். லைட் பில்லும் ரெண்டொரு கடிதங்களும் கிடக்கு”

“லைட் பில் இந்த மாதத்துக்கு எவ்வளவு என்று பார்”

“போன மாதத்தை விட கொஞ்சம் கூட வந்திருக்கு”

“ஆமாமா. வந்திருக்கும். மாணிக்கம்மா காலஞ்சென்றதுக்குப் பின்னாலே வோஷிங் மெசின் அது இதுன்னு எல்லாமே மின்சாரத்திலே தானே இயக்கவைக்கோம். ஒன் லைன்ல பே பண்ணிடு”

“மதியத்துக்கு உங்களுக்கு என்ன சமைக்கணும்?” றோஸி கேட்கும் போது அதுவரை உறங்கிக்கொண்டிருந்த டெலிபோன் குயில் கூவியது.

றோஸி றிஸீவரைத் தூக்கி “ஹலோ...” என்றாள் கிள்ளைக் குரலில். “உங்களோடதான் பேசணுமாம்”

அழகனார் றிஸீவரை காதில் பொருத்தினார். நீண்ட நேரம் கதைத்தார். பொக்கு வாய் விட்டுச் சிரித்தார். முகத்தைச் சுருக்கி

வேதனைப் பாவம் காட்டினார். “என்னடா மச்சான் செய்வது? மாணிக்கம்மா போனது வேதனைதான். அவ போனதுக்குப் பின்னாலே என்னைப் பார்த்துக்கொள்ள யாருமே முன்வரல்ல. என்னோட வந்து இந்த வீட்டிலே தங்கியிருந்து வயதான எனக்கு வேளாவேளைக்கு உணவு தந்து என்னைப் பராமரிக்க நான் பெத்ததுகள் யாரும் முன்வரல்ல. அவங்களோட போய் இருக்கலாமென்றா என் உடல் நிலமை இடம்கொடுப்பதா இல்லை. எனக்கு வேறு வழியே தெரியல்ல. அதான் இப்படியொரு முடிவை எடுத்தேன். மத்தியானச் சாப் பாட்டுக்கு வந்துடு. மாணிக்கம்மா உயிரோட இருக்கும்போது வந்ததுக்கு இப்ப தானே அடுத்த தடவ வாரே. எல்லாமா நாலு பேருதானே. றோஸியைக் கொண்டு சமைச்ச வைக்கிறேன். கட்டாயம் வா”

“யாரோட பேசினீங்க?”

“என்ட் பிரன்ட் குபேரன். கொழும்பிலே நான் கொமிசனுக்குக் கொடுத்திருக்கிற கடை அவனது கடைக்குப் பக்கத்திலேதான் இருக்கு. நாங்க ரெண்டு பேரும் ரொம்ப நெருக்கம். ஏதோ வியாபார விசயமா பொஞ்சாதி புள்ளைகளோட இந்தப் பக்கமா வந்திருக்கானாம். அதான் மதியத்துக்கு சாப்பிட வரச் சொல்லிக் கூப்பிட்டேன்”

“அப்போ அவங்களுக்கும் சேர்த்து சமைக்கணும்?”

“ஆமா றோஸி.”

“அவங்க நாலு பேரா? கோழி இறைச்சியா அல்லது ஆட்டுக் கறி சமைக்கவா?”

“கோழி இறைச்சி வேணாம். அவங்க கொழும்பில அதைத்தான் சாப்பிடுவாங்க. றோஸி ஏன் என்கிட்டே கேக்கிறே?. நீதான் விருந்தோம்பலிலே எக்ஸ்பேர்டே. உனக்கு விரும்பியதை சமைச்ச வை”

றோஸி பெருவிரலொன்றை உயர்த்தி அசைத்து அசைத்து மதிய உணவுக்காக கடைகளில் வாங்கவேண்டிய பொருட்களை மனதில் குறித்துக்கொண்டாள். வழக்கமாக பொருட்கள் வாங்கும் இரண்டொரு கடைகளுக்கு டெலிபோன் செய்து பொருட்களுக்கான கட்டளைகளைக் கொடுத்தாள். “சாமான்களையெல்லாம் அனுப்பிவிடுங்கோ. கொண்டு வருபவரிடம் பணம் கொடுத்த னுப்புறேன்.”

“நீங்க வாசீயங்க. எனக்கு கிச்சின்ல

தேசிய இலக்கிய விருதுகள் - 2016

தமிழ் இலக்கியம்

சாஹித்யரத்னா விருது	- பேராயர் சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன்
நாவல்	- "யாழிசை" - சிவ ஆரூரன்
சிறுகதை	- "பாவுதளிர் தூவு வானம்" பசுந்திராசசி
கவிதை	- "கடல் கடந்த நாட்கள்" கலையார்வன்
சிறுவர் இலக்கியம்	- "வண்ண வண்ணப் பூக்கள்"
ஷெல்லிதாசன்	
இளைஞர் இலக்கியம்	- "நல்லதோர் வீணை" எஸ். அருளானந்தம்
நாடகம்	- "கிணற்றங்கரை" ஸ்ரீலேகா பி. குமார்.
மொழியெயர்ப்பு நாவல்	- "அசையாத மலைத் தொடர்"
திக்குவல்லை கமால்	
மொழியெயர்ப்பு சிறுகதை	- "பட்டாம் பூச்சிக் கனவுகள்" அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்.
மொழியெயர்ப்பு கவிதை	- "கறுப்பு ரோசாக்கள்" வைரமுத்து சுந்தரேசன்
ஆய்வு	- "தேயிலையின் செழுமையும்" தொழிலாளரின் ஏழ்மையும்.
பேராசிரியர் மு. சின்னத்தம்பி.
ஆய்வு மொழியெயர்ப்பு	- "அநாமதேயங்களாக இறந்தோர் அறியப்பட்டவர்களானமை"
க. சண்முகலிங்கம்

சொன்னால் நம்ப முடியாததாக இருக்கும். ஆனால் கல்லூரி அதிபர் கனகரத்தினம் வீட்டில் அப்படியே அச்சொட்டாக நடந்த கதை இது. உள்நாட்டுக் கொடூர யுத்தம் அதிபரையும் அவரின் மூத்த மகனையும் பலி கொண்டது.

வீதி விபத்தொன்று அவரின் மனைவியின் உயிரையும் மகளது உயிரையும் பறித்தது.

மிஞ்சி இருந்தவன் இளைய மகன் இளையராசா மாத்திரமே!

அவன் வெளிநாட்டு மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றில் வைத்தியராகப் படித்துக்கொண்டு இருந்ததால், மாதாந்தக் கட்டணத்துக்குக் திக்கு முக்காடினான்.

கும்பிட்ட தெய்வம் குறுக்கே வந்தது போல் இளையராசாவுக்குக் கை கொடுத்தாள் அவனது அத்தை கனகம்.

தனது மகள் பத்தினியின் உயர்கல்விக்கு உதவியதை ரத்துச் செய்து, இளையராசாவின் மாதாந்தச் செலவுக்கு ஈடுசெய்தாள்.

இளையராசா தனது மருத்துவக் கல்வியை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டான். ஆனால், படிப்பை முடித்த கையோடு அவன் செய்த முதல் வேலை, அவனோடு சேர்ந்து மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்த வெளிநாட்டு அழகி ஒருத்தியுடன் யாருக்கும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வெளிநாடு ஒன்றுக்கு கம்பி நீட்டிவிட்டான்!

(குறங்கதை)

வேல் அமுதன்

படல்

வேலை இருக்கு” கூறியவாறு அவரது தோல் சுருங்கிய கன்னத்தில் வழுவழுப்பான உள்ளங்கையால் இதமாகத் தடவிவிட்டவாறு நகர்ந்தாள்.

சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தவாறிருந்த அழகனாருக்கு கணினியில் புலன் செலுத்த மனம் ஒப்பவில்லை. மாணிக்கம்மா உயிருடன் இருந்தபோது குபேரன் அவனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் வீட்டுக்கு வந்த வேளையில் இடம் பெற்ற அசாதாரண சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றாக நினைவுக்கு வரத் தொடங்கின.

குபேரன் வரவிருப்பதாக அறிவித்த அன்றைய நாள் காலையிலேயே ஏதோவொரு சில்லறை விசயம் தொடர்பாக மாணிக்கம்மா கணவனுடன் குழம்பிக்கொண்டாள். நீண்ட நேரமாக ஆளுக்காள் விட்டுக் கொடுக்காமல் வாக்குவாதம். ஆளாளுக்கு ஏசினர். குதர்க்கமாக வாய்க்கு வந்த மாதிரியெல்லாம் வார்த்தைகளை உகுத்தனர்.

“சரிசரி. போட்டுட்டு வாயை மூடு. குபேரன் அவன்ட பொஞ்சாதி புள்ளைகளோட மத்தியான சாப்பாட்டுக்கு நம்ம வீட்டுக்கு வர இருக்கிறான். அவங்களுக்கும் சேர்த்து சமைச்சு வை”

மாணிக்கம்மா பிசாசைப் பார்ப்பதைப் போல அழகனாரைப் பார்த்தாள். “இந்தாளுக்கென்ன பைத்தியமா புடிச்சிருக்கு? நான் எழும்ப இருக்க ஏலாம கஷ்டப்படுறேன். அதுக்குள்ளே யாராரோ கண்டது கடியதுகளை கூட்டிக்கிட்டு வந்து சமைச்சுப் போடெங்கான். நான் தனியே நின்று முன் தெரியாத முகம் தெரியாத ஆக்களுக்கெல்லாம் சமைக்கணுமாக்கும். உதவிக்கு ஒரு ஆளைப் புடிச்சித் தாங்களன்னா இன்டைக்கு நாளைக்கெண்டு ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டே போறான்.” கூறிவிட்டு தொண்டைக்குள் அதுவரை சிக்கி கரகரத்த சளியைக் காரி சப்தமாக தூரத் துப்பினாள்.

“உனக்கு இதுவரை எத்தனை பேரைப் புடிச்சித் தந்திருக்கேன். யாருமே உன்னோடு நிண்டு பிடிக்கிறாப்ல இல்லியே. சொல்லிக்கொள்ளாமலேயே ஓடிடுறாங்க. உன்ட குணத்துக்கு ஒத்துப் போற மாதிரிக்கு ஆள் பாக்கணும். நானும் பாத்துக்கொண்டுதான் இருக்கன். முடிவா சொல்லு. அவங்களுக்கும் சேர்த்து சமைப்பியா இல்லியா?”

“நான் ஒரே கதையா சொல்லுவன். என்னாலே ஏலா. ஏதாவது ஹோட்டல்லே

வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுங்க”

குபேரன் குடும்பத்தினருக்கு அவர் அன்று பரிமாறிய உணவு ஹோட்டலொன்றில் எடுத்ததுதான்.

சமையலறைக்குள்ளிருந்து வித்தியாசமான நாற்றங்கள் அழகனார் சாய்ந்துகொண்டிருந்த ஹாலுக்குள் அடிக்கடி வீசி விட்டுத் தேய்ந்தன. அவை அவருக்கு பசி உணர்வைத் தூண்டின. தேவையான அளவுக்கு மட்டும் சீனி கலந்த குளிர்மானமொன்றை ஏந்தி வந்து றோஸி அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தாள்.

“வாயைத் திறங்க. பருக்கி விடுறேன்”

“வாணா றோஸி. அப்படி வை. நான் எடுத்துக் குடிப்பேன்”

“இல்ல. உங்க கை நடுக்கத்தாலே குடிக்கும்போது கொட்டி விட்டாலும் விடுவீங்க. நானே பருக்கிவிடுறேன்”

“கொட்டிவிட மாட்டேன். கைலே தா. நான் மெள்ள மெள்ள குடிக்கேன்”

கடிகாரம் பன்னிரெண்டு என்றது. கேட்டுக்கு வெளியே கார் நிற்பது கேட்டது. “றோஸி கேட்டைத் திறந்து விடு. அவங்க வந்துட்டாங்க போல”

இடது கையிலிருந்த சென்சரின் பட்டனை நசித்து கேட்டைத் திறந்தாள். மார்பின் உயர்ந்த பகுதிகளை துப்பட்டாவொன்றால் முடியவாறு வெளியே சென்றாள்.

“வாங்க வாங்க. யு ஆ வெல் கம்” என்றாள்.

குபேரன் மனையாளைப் பார்த்து “எப்படி வரவேற்பு?” என்றார் அவளுக்கு மட்டும் கேட்க.

விருந்தினர்களை ஷோபாக்களில் அமர வைத்தாள். அழகனார் அமர்ந்திருந்த சாய்வு நாற்காலியருகில் வந்து அவரின் தோள்களைப் பற்றி உயர்த்தி சக்கர நாற்காலியில் இருப்பாட்டினாள். பின் பக்கம் நின்று தள்ளியவாறு சென்று அவரை நண்பனின் அருகில் இருக்க உதவினாள்.

“குபேரன், எனக்கு எல்லாமே இப்போ என் றோஸிதான். ஒரு தாய் கைக் குழந்தையொன்றைக் கவனிப்பது போல் அவ என்னைப் பார்த்துக்கறா.”

“நீ றோஸியை அழைத்து வந்தபோது பலரும் பல மாதிரி கதைத்தாங்க. ஏன் நான் கூட என் வைய் கிட்டே உன்னைப் பத்தி பிழையாகத்தான் கதைத்தேன். மாணிக்கத் தம்மாவின் கடைசி காலங்களில் நீ அவ

கூட அனுபவித்த வாழ்க்கைக்கு இப்போ பிராயச்சித்தம் கிடைத்ததுபோல எனக்குப் படுது.”

அவர்கள் கதைத்துக்கொண்டிருந்தனர். றோஸி கொண்டு வந்து கொடுத்த இனிய பானத்தைப் பருகினார்.

“ரொம்ப ருசியா இருக்கே. இதை எப்படி தயாரிக்கிறதென்று நீ அவ கிட்டே கேட்டுக்கோ. ஏன் கிச்சிசுக்குள்ளே போய் அவவுக்கு கூடமாட நீ உதவிசெய்யலாமே” என்றார் மனைவியைப் பார்த்து குபேரன். அவள் எழுந்து சென்றாள்.

பிள்ளைகள் இருவரும் பார்த்துக்கொண்டும் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கும் போது றோஸி யுடனான தனது வாழ்க்கையை அழகனார் விபரித்தார். அடிக்கடி வெடிச் சிரிப்புகள். ஆஹாஹா..சப்தங்கள்.

சமைத்து முடிக்கப்பட்ட உணவுப் பண்டங்கள் சாப்பாட்டு மேசைக்கு எடுத்து வரப்பட்டன. குபேரனின் பிள்ளைகள் இருவரும் கூட உதவினர்.

“நான் இவருக்கு பிளேட்ல போட்டு ஊட்டி விடுறன். நீங்க சாப்பிடுங்க” என்றாள் றோஸி. குபேரன் கண்களால் மனைவியுடன் கதைத்தார்.

“சாப்பாடா இது! அமுதம்! அத்தனை ருசி!” குபேரன் அடிக்கடி தன் மனைவியைப் பார்த்தும் அழகனாரைப் பார்த்தும் கூறியாறே ஒவ்வொரு உருண்டையாக வாய்க்குள் தள்ளிக் கொண்டிருந்தார். கறிகளுக்கான சேர்க்கைப் பொருட்கள் மிகச் சரியான அளவுக்கு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக குபேரனின் மனைவி கூறி அங்கலாய்த்தாள்.

பிற்பகலாகியது. குபேரன் தம்பதியினர் விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டிருந்தனர். றோஸி அழகனாரை சக்கர நாற்காலியில் உட்கார வைத்து வீதியூடாக சற்றுத் தூரத்திலிருந்த பூங்காவை நோக்கி தள்ளிக்கொண்டு செல்வதை பலர் பார்த்தனர். சிலர் நாஷுறினர். மேற்கு வானில் தெரிந்த மலைகள், கிளையடர்ந்து இலைகளுடன் குலுங்கும் மரங்கள், உடும்புகள், முதலைகள், மிருகங்கள் ஒன்றுடன் மற்றொன்று மோதுவதான காட்சிகள், மீன்கள், வட்டமிடும் சிறகு விரித்த கழுமுகள் என மேகங்கள் காட்டிய கோலங்களைப் பார்த்து அழகனார் ரசித்தார்.

வீட்டுக்குத் திரும்பியதும் குளியலறைக்கு அழைத்துச் சென்று அழகனாரின் உடலில்

படிந்திருந்த வெயர்வையை கழுவி விட்டாள். அமைதியாக அவர் நித்திரை கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளை சரசரவென முடித்தாள். இரவு உணவை ஊட்டிவிட்டாள். அவர் விரும்பிப் பார்க்கும் தொலைக்காட்சி நாடகமொன்றை முடுக்கி வைத்தாள்.

“குட் நைட் டார்லிங். நீங்க ஆறுதலாப் படுங்க. நான் முழித்துக்கொண்டிருக்கேன்” என்றாள்.

அழகனார் இதமான நறுமணம் பரவிய அறைச் சூழலில் கட்டிலில் ஒருக்களித்தவாறு படுத்துக்கொண்டே றோஸியை மனதில் மலரவிட்டார்.

மாணிக்கம்மா காலஞ்சென்றதற்குப் பின்னர் தனித்துப் போன அவருடன் அவரது பிள்ளைகளோ பேரப்பிள்ளைகளோ வந்திருந்து உதவி செய்ய முன் வராதபோது ஆடிப் போய்விட்டார். வயதான தன்னைப் பராமரிக்க யாருமே இல்லையே என ஏங்கினார். அவரது கடைசி மகளின் அழைப்புக்கிணங்க ஜப்பான் சென்றிருந்த வேளையில் அவளையாவது தன்னுடன் வந்து இருக்குமாறு வேண்டினார். கணவன் பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டு அல்லது அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வரமுடியாதென அவள் மறுத்தபோதுதான் அந்த முடிவுக்கு வந்தார்.

மனித உணர்வுகள், சிந்திக்கும் ஆற்றல், பேசும் திறன், தானாக இயங்கும் தன்மை போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய றொபோக்களைச் செய்யும் நிறுவனமொன்றுக்குச் சென்றார். தனக்கேற்றவாறான செயற்பாடுகளைப் பட்டியலிட்டு அவைகளை உரியவாறு புறோகிறாம் செய்தும் தேவையானபோதெல்லாம் புதுப்புது விடயங்களை உட்புகுத்தக்கூடியவாறானதொரு றொபோவுக்கான கட்டளையைக் கொடுத்தார்.

ஜப்பானிலிருந்து அவர் திரும்பும்போது கையோடு கொண்டு வந்ததுதான் றோஸி எனும் றொபோ.

உதவி செய்வதற்காக யாருமே அற்ற வயதான தள்ளாத காலத்தில் றோஸியைப் போன்ற குணஇயல்புகளுடன் கூடிய உயிருள்ளதொரு நல்ல மனைவி அல்லது கணவன் கிடைத்திருந்தால் பூலோகம் சொர்க்கம்தான். இல்லையாங்க?

குறியீடு: பல வருடங்களுக்குப் பின் பிரசுரிக்கவேண்டிய கதையை லிச்சப் பிசாகூப்போதே வெளியிட்டருவிட்டது.

○○○

சாவுடன் ஒரு சந்திப்பு

இ.ஜீவகாமுண்டன்

கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது கடல்
கடும் காற்று
கப்பலின் மேல்தளத்தில் ரொபின்சன் குருசோ.
விரிந்து கிடக்கின்ற வான் வெளி.
நீண்டு கிடக்கிற கடல் வெளி
வெளி.... வெளி....
திக்குகள் தெரியா வெளி.

கப்பல் பாய்கள் கிழிந்துவிட்டன
கப்பல் உடைந்து கொண்டிருக்கிறது.
புயல்.....புயல்.....

ஓயாது, உந்தி உந்தி அலைத்து அலைத்து
தன் தீவிர தாண்டவத்தை நடுக்கடலில்
நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறாள்
இயற்கை அன்னை.

அதோ ஒரு பிரமாண்ட அலை
கப்பல்
கடலினுள்.
மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன
உடைவின் சிதிலங்கள் சில.
ஒன்றைப் பிடித்துக் கொள்கிறான்
ரொபின்சன் குருசோ,
உயிர் தப்பாதற்காக.
சக மாலுமிகள் யாரையும் காணோம்
இறந்து விட்டார்களா?
அல்லது அலையோடு அள்ளப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்களா?

அலை அலை அலை
அவன் இழுத்தடிக்கப்பட்டு
கொண்டிருக்கிறான்.

இரவு.
இருள் மெல்ல மெல்ல தன் கொடிய கரங்களை
இறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.
வெளியை விழுங்கிவிட்டது.
திசைகளை விழுங்கிவிட்டது.
அவன் எங்கே இருக்கிறான்?
நீரின் நனைவுணர்வு இல்லாவிட்டால்
கடலினுள் இருப்புணர்வே
அவனுக்கு இராது

இருள் ஒரு மாயை
உள்ளுணர்வின்
தரிசனங்கள் இல்லாவிட்டால்
இருப்பே வெறுமையாகத் தெரியும்
புதிர்.

காற்றும் அலைகளும்
அவனை

தங்கள் விருப்பத்துக்கு
இழுத்துக் கொண்டிருந்தன.

எங்கோ..... எங்கோ..... எங்கோ.....

மெல்லமெல்ல இருள் வடிகிறது
தூரத்தே ஏதோ.... ஏதோ..... தெரிவதுபோல்.....
புள்ளியாய்....
தீவோ?
நெருங்க நெருங்க
பொட்டு பெரும் பரப்பாய் விரிகிறது.

தரையைத் தொட்டபோது
ஏற்பட்ட பெருமகிழ்ச்சி
உள்ளே நுழைந்த போதில்லை
சன சஞ்சாரமற்ற
தனித் தீவில்
தனி மனிதனாய்
ஆதி இயற்கையை எதிர்கொண்டு
நிர்வாணியாய்
காட்டு விலங்கு போல.

இனி இங்கேதான் இருப்பு
யாராவது மீட்கும் வரை
அல்லது
இறப்பு வரை
Naked Truth

2

அசுரன் எழுந்து நிற்கிறான்
பீரங்கி வாயைப் பிளந்து கொண்டு
எறிகணைகள் எங்கும்
குண்டுவிச்ச விமானங்கள்
உலங்கு வானூர்திகள்
பிண மலைகள்.

ஓடுகிறார்கள் ஓடுகிறார்கள்
உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு
வழிதெரியா காட்டில்
விடைதெரியா இலக்கு நோக்கி.....
முடிவில் கடல்,
இனி எங்கு போவது?

பசி, களைப்பு, காயம்
மனைவியின் இழப்பு
கணவனின் இழப்பு
பிள்ளைகளின் இழப்பு
உற்றார், உறவினர்கள்
நண்பர்கள்
பழகியவர்கள்
பழகாதவர்கள்

பிணமாக வீழ்ந்து கொண்டிருக்க.....

சிரியாவில், லெபனானில், ஈராக்கில்
பாலஸ்தீனத்தில், மத்திய கிழக்கில்
ஆபிரிக்காவில்
ஆப்கானிஸ்தானில்
எங்கோ.... எங்கோ.....
உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும்
பிணமலைகள்

அசுரர்கள் கொண்டு குவிக்கிறார்கள்
ஆக்கிரமிக்கிறார்கள்
அகதிகளாகவும், அநாதைகளாகவும்
ஆக்குகிறார்கள்.
அடிமைகள் ஆக்குகிறார்கள்.

கலை, கலாசாரம், பண்பாடு
விழுமியங்கள்
அனைத்தும் அழிக்கப்படுகின்றன.
இருப்பே
கேள்வியாக்கப்படுகிறது
பெரும்பான்மையின் பாசிச ஆட்சியே
ஜனநாயகம்
ஆக்கிரமிப்புகளுக்கும், அநியாயங்களுக்கும்
துணை போகும்
ஐ.நா
God that failed
வல்லவன் வாழ்வான்
தக்கன வாழும்
The survival of the fittest

3

திடீரென அவனுக்குத் தலை சுற்றியது
படுத்துக் கிடந்த கட்டில்
பாதாளத்தில்....
எங்கோ.... எங்கோ.... எங்கோ...
சுரை சுழன்றது,
மேசைகளும், கதிரைகளும் சுழன்றன.
சுவர்கள் சுழன்றன
சுவரில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற
அரவிந்தரும், ரமணரும்
சுழல்கிறார்கள்.

உண்மையில்
அவைகள் சுழல்கின்றனவா?
அவன் சுழல்கிறானா?
அல்லது
சீரற்ற முளையின்
'செய்வினைகளா?'
ஓரே அந்தரம் - ஓரே குழப்பம்
பயம், பயம்....

இறந்துவிடுவானோ?
 “ஐயோ என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்
 நான் செத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்...”
 ஓட்டோ வந்தது
 அரைமயக்கத்தோடு
 அவனை ஏற்றினார்கள்.
 அவசர சிகிச்சை
 CT scan
 X ray,
 இரத்தப் பரிசோதனைகள்.

மூளைக்கும் செல்லும்
 இரத்தக் குழாய்களில்
 அடைப்பு.

நரம்புத்தொகுதியும்
 மூளையும்
 பிரபஞ்ச மனத்தையும்
 தனி மனித மனங்களையும்
 இணைக்கும்
 இணையங்களா?

4

ஆர்தர் கோய்ஸ்லர்ன் வாழ்கை விபரக் கோவை

பிறப்பு : செப்ரெம்பர் 05-1905
 இடம் : புடாபெஸ்டர், ஹங்கேரி
 தகப்பன்: ஹங்கேரிய யூதர்
 தாய் : வியென்னா யூதர்.
 கோய்ஸ்லர் ஓரேபிள்ளை.
 பிரித்தானிய எழுத்தாளர்,பத்திரிகையாளர்
 தெரிந்தமொழிகள்: ஹங்கேரியன்,ஜேர்மன்,
 ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு,யூடிஸ்.
 சிறிது தெரிந்தமொழிகள்: கீப்டு, ரஸ்யன்
 1930 இல் அல்ஸ்டெயின் (Ullstein) செய்தித்தாளர்
 நிருபரானார்.
 1931இல் பொதுவுடமைக்கட்சி அங்கத்தவரானார்.
 தன்னை அர்ப்பணித்து
 கட்சியின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தார்.
 குறோனிக்கிள் செய்திகள் (Chronicle news)
 என்ற பிரித்தானிய பத்திரிகையின் நிருபர்
 என்ற போர்வையில்
 பொதுவுடமைக் கட்சியின் உளவாளியாக
 பிராங்கோவின் காலத்தில்
 உள்நாட்டு யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கையில்
 ஸ்பெயினுள் நுழைந்தார்
 அகப்பட்டுக் கொண்டார்
 சிறையிலடைக்கப்பட்டார்.
 மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டார்
 காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்

மரண நிறைவேற்றத்துக்கு.

1937
 அவனுக்குவயது 32
 எத்தனையோ இருக்கிறது
 அனுபவிக்க

தவிப்புகள்
 கனவுகள்
 எதிர்காலத் திட்டங்கள்
 சாதிக்க இருப்பவை
 எத்தனையோ....
 எத்தனையோ...
 இறப்பு ஒரு பிசாசு
 இறப்பில் அவன் என்னாவான்?
 சூன்யம்.

அறிவாற்றல்
 ஆளுமை
 அனைத்தும்
 சூன்யமாய்...

சூன்யத்தில் தொடங்கி
 பிரமாண்ட அறிவாற்றலோடு இயங்கி
 சூன்யத்தில் முடிக்கிறதா
 நம் வாழ்வு.

இருக்கமுடியாது.

ஏதோ உள்ளறை
 பரிணாமித்துக் கொண்டிருக்கிறது.
 சடம், உயிர், மனம், ஆத்மா
 முழுமையாக ஒன்றிணைய,
 உன்னதம் நோக்கி....
 Integral harmony
 நோக்கி
 தனிமனிதனாகவும்
 சமூகமாகவும்
 எவ்வாறு உதவுகிறோம்
 என்பது
 எம் ஆளுமையைப் பொறுத்தது.

“காலம்”தான் தனிமனித
 இருப்பையும்
 இறப்பையும்
 தீர்மானிக்கிறது.

ஆர்தர் கோய்ஸ்லருக்கு
 “காலம்” இன்னும் இருந்ததா?
 ஆம், இருந்தது
 இன்னும் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள்.

எழுபத்துஎட்டு வயது வரை
1983 வரை

கடைசியில் அவன்
காப்பாற்றுப்பட்டுவிட்டான்
அறிஞர்கள் பலரின்
வேண்டுகோளுக்கிணங்கி
தலையிட்டது
பிரித்தானிய அரசு.

அவன் மீட்கப்பட்டான்
பிரித்தானிய சிறையிலிருந்து
ஸ்பானிய கைதிக்கு
மாற்றீடாக.

பிற்கதைச் சுருக்கம்

விடுதலையின் பின்னர் கிடைத்த
நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளை
ஆக்கபூர்வமாகப் பயன்படுத்தினார்
அவர்.

பலகட்டுரைகள்;
37க்கு மேற்பட்ட நூல்கள்,
ஆயிரக்கணக்கான
பக்கங்கள்

பல நாவல்கள்
சுய சரிதைகள்
விஞ்ஞான வரலாறு
பற்றிய கட்டுரைகள்
மரபணு பற்றி
இரக்கக் கொலை பற்றி
(Euthanasia)

கீழைத்தேய இறையியல் பற்றி
(East mysticism)

இருப்பியல் கோட்பாடுபற்றி
பொதுவுடமைச் சார்பு,
பொதுவுடமை எதிர்ப்பு
மரணதண்டனை எதிர்ப்பு
விஞ்ஞானத்தால்
விளங்கப்படுத்த முடியாத
மனோ சக்திகள்

Parapsychology பற்றி
எனத்

தொடராததுறைகளே
இல்லை எனும் வகைக்கு
எழுதினார்.

பாலஸ்தீனம் பற்றி
Promise and fulfilment
Palastine 1917-1949

அவரது Spanish Testament
ஸ்பானிய உள்நாட்டுப்

போர் பற்றியது.
Dialogue with death
ஸ்பானிய சிறைச்சாலை
அனுபவங்கள்.
இவ்வனுபவமே
ஸ்ராலின் காலத்து
சோடிக்கப்பட்ட குற்றங்களின்
விசாரணை

பற்றிய
Darkness at Noon

நாவல்.
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
நடுப்பகலில் இருட்டு
sleep walkers.

மனிதனது
பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய
மாறிவரும் தரிசனங்களின்
வரலாறும்

விஞ்ஞான மதிப்பீடுகளும்
Lotus and the Robot

இந்தியாவுக்கும் ஐப்பானுக்கும்
செய்தபயணங்கள் பற்றியது.
கீழைத்தேய மேலைத்தேய
நோக்குகள் பற்றிய மதிப்பீடுகளும்
காந்தியைப் பற்றிய கடுமையான
விமர்சனமும்.

சர்வாதிகாரியும் சந்தியாசியும்
கட்டுரைத் தொகுப்பு
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
The Roots of the Coincidence (1974)

இறையியல், விஞ்ஞானத்துக்கு பிடிபடாத
பேரியற்கை (Paranormal)

Extrasensory Perception (ESP)

புலன்கள் தாண்டியதரிசனங்கள்
தொலையுணர்தல் (Telepathy)

மனோசக்தியால் பொருள்களை
அசையச் செய்தல் psychokinesis

பற்றியெல்லாம்

பேசுகிறது.

இறுதியில்
இறப்பின்போது

Parapsychology

விஞ்ஞானத்தால் விளங்கப்படுத்தமுடியாத
மனோசக்திகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு

ஒரு மில்லியன் பவுண்ட் பெறுமதியான
தனது சொத்துக்கள் முழுவதையும்

அர்ப்பணித்தார்.
கோய்ஸ்லர் அறநிதியம்

Koestler Trust

உருவானது.

1973

parkinson நோய்க்குள்ளானார்

1980

இரத்தப் புற்றுநோய்
leukaemia.

1983 பங்குனிமாதம் 1ம் திகதி
விஷம் கலந்த மதுவை அருந்தி
தற்கொலை செய்துகொண்டார்.
மனைவி சிந்தியா ஜெபர்ஸும்
அவருடன்

தற்கொலை செய்துகொண்டார்.
சாவுக்குப் பயப்படவில்லை
நோயின், தாங்கமுடியாத வேதனைக்கும்
அர்த்தமற்ற,சயமிழந்த உடலை
தாங்கமுடியாத வேதனையுடன்
மருத்துவரீதியாகப் பேணுவதையும்
பயந்தார் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்
அவர் காரணங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவை.
ஆனால் அவர் மனைவி சிந்தியா
ஏன் தற்கொலைசெய்துகொண்டார்?
அவருக்குவயது 55
ஆரோக்கியமாக இருந்தார்.
பின்
ஏன்?

ஆர்தர் கோய்லர் தன் குறிப்பில்
34 வருடங்கள் ஒன்றாகச் செயற்பட்டதன் பின்
தன் இறப்பின் பின் வாழ்க்கையை அவளால்
தனியாக எதிர்கொள்ளமுடியாது.
எனவே அவள் தற்கொலை
செய்துகொள்கிறாள் என்கிறார்
சிந்தியா தன்குறிப்பில்
ஆர்தர் இல்லாமல் என்னால் வாழமுடியாது
எனக்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.
இந்தியாவில் உடன் கட்டைஏறுதலை
பகிடிபண்ணக் கூடிய பகுத்தறிவாளன்
(உடன் கட்டை ஏறுதல் மோசமான நடைமுறை
நல்லகாலம் அது இப்போது இல்லை)
எப்படி ஏற்றுக் கொண்டார்
சிந்தியாவின் உடன் தற்கொலையை
உடன் கட்டைஏறுதலை....?

இன்னும் சுவாரஸ்யமான விடயங்கள் அவர்
இறுதிக் குறிப்பில் உள்ளன.
I wish my friends to know I am leaving their
company in a peaceful frame of mind with some
timid hopes for a de - personalized after - life
beyond due confines of space, time and matter are

beyond the limits of our comprehension. This
'Oceanic' feeling has often sustained me at
difficult moments and does so now while I
am writing this.

எனது தமிழாக்கம்:

நான் நண்பர்களுக்கு சொல்லவிரும்புவது
அமைதியான மனநிலையிலே நான்
அவர்களைவிட்டுப் பிரிகிறேன் என்பதே.
தனிமனித இருப்பைத் தாண்டிய
'பின் வாழ்க்கை' குறிப்பிட்ட வெளியின்
எல்லைக்கு அப்பால் இருக்கிறது எனத்
தயக்கத்தோடு நம்புகிறேன். காலமும்
பொருளும் எமது புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல்
எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டவை. இந்தவகை
'சமுத்திரஉணர்வே' பல்வேறு நெருக்கடிகளில்
என்னைக் காத்துவந்துள்ளது. அது அப்படியே
இப்போதும் இருக்கிறது. இதைநான் எழுதிக்
கொண்டிருக்கும் இந்தநேரத்திலும்,

இது ஒரு இந்திய ஆத்ம்களின் குரல் அல்ல.
மேலைத்தேய பகுத்தறிவுவாதியின் குரல்.
முதலும் முடிவுமற்ற இருப்பில்
இடையிருப்பு எம் வாழ்க்கை.
Brought forward and carried over.
முன் கணக்குமீதியும் பின் தொடரும்
கணக்கும்

எந்த மேதைக்கும் இறப்புண்டு
அவர் "காலம்" முடிவடையும் போது,
சாமான்யர்களைப் போலவே.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

வடகோவையில் பிறந்த சபாபதி நாவலர்
பிரசங்கம் செய்வதில் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்.
இவரிடம் பாஸ்கர சேதுபதி மகராஜா பெரும்
மதிப்பு கொண்டவர். சபாபதி நாவலர் செய்த
பிரசங்கங்களால் மகிழ்ந்த மகாராஜா, 3000 ரூபாயை
சன்மானமான வழங்கியுள்ளார்.

இப்பணத்தைக்கொண்டு சென்னையில் சீத்தாந்த
வீத்தியானூபாலன யந்திரசாலை என்னும் அச்சகத்தைத்
தொடங்கிய சபாபதி நாவலர் அதனூடாக ஞானாயிதம்
என்னும் உயரிய செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையை
நடத்தியுள்ளார்.

விடியற்காலை ஆறு மணியளவில் வானொலியைப் போடுவார் அப்பா. மும்மதப் பக்திப்பாடல்களுடன் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாகும். அப்பா காலைக்கடன் முடித்து தோட்டத்தில் ஒரு செவ்வரத்தைப் பூவைப் பறித்துக் கொண்டு சாமி படத்திற்கு வைத்துப்போட்டு எழும்புங்கோ பள்ளிக்கூடத்திற்கு நேரமாகின்றது என்று சொல்லுவார். அதன் பின்பு கையைக் காலை சோம்பல் முறித்து எழும்ப முயற்சிக்கும் பொழுது நித்திராதேவி என்னை அறியாமலயே என்னை மீண்டும் அரவணைத்துக் கொள்வாள்.

வானொலியின் சத்தத்தைக் கூட்டிவிடுவார். இசை ஒலிபரப்பாகும் செய்தி ஆரம்பமாகப் போகின்றது என்பது இலங்கை வாழ் சகலரும் அறிந்த ஒன்று. அதைத் தொடர்ந்து "நேரம் ஆறு மணி முப்பது நிமிடங்கள் செய்திகள் வாசிப்பது... மயில்வாகனம் சர்வாணந்தா"

டேய் ரேடியோவில் செய்தி போகுது

எழும்புங்கோ என்ற அதிகாரத் தோரணையில் சத்தம் வரும்.

காலைப்பொழுதை ரசிக்கும் வயதில்லை, கையைக் காலை சோம்பல் முறித்து எழும்ப முயற்சிப்பேன். ஆனால் மீண்டும் நித்திராதேவி என்னை அரவணைத்துக்கொள்வாள். மரண அறிவித்தல் சொல்லத் தொடங்க மீண்டும் திடுக்கிட்டு எழும்பி போர்வையை மெல்ல அகற்றி அம்மா எங்கே நிற்கிறார் என்று பார்ப்பேன். கிணத்தடிப் பக்கம் போயிருந்தார் என்றால், ஆறுதலாகக் கட்டிலிலிருந்து மீண்டும் சோம்பல்முறித்து இன்னும் கொஞ்சம் படுத்தால் எப்படியிருக்கும் என மனதில் நினைத்துக்கொண்டு அரைத்தூக்கத்தில் வானொலியைக் கேட்டபடியிருப்பேன்.

"பிறந்தநாள் இன்று பிறந்தநாள் பிள்ளைகள் போல தொல்லைகள் எல்லாம் மறந்த நாள்" என பாட்டுடன் பிறந்தநாள் வாழ்த்துகள் நிகழ்ச்சி தொடங்க கட்டிலை விட்டு எழும்பி கிணத்தடிக்கு போக அம்மா விட்டுக்குள் வருவார்.

"என்ற ராசா இப்ப தான் எழும்பி வாரார். கெதியா முகத்தைக் கழுவிப்போட்டு வா, பள்ளிக்கு போக நேரமாகிறது"

"ம்ம்ம்" பற்பசையை பிரஸ்ஸில் போட்டு வாயில் வைத்து அதில் முதலில் வரும் இனிப்புத் தண்மையைச் சுவைத்தபடி மெல்ல மெல்லமாக பல்லைத் தேய்த்தபடி கிணத்துக் கட்டில் போயிருப்பேன். வாய் பற்பசையின் நுரையால் நிரம்பியவுடன் கிணத்தடிக்கு பக்கத்தில் நின்று எலுமிச்சை மரத்தின் அடியில் துப்பிவிட்டு மீண்டும் துலக்கி மீண்டும் மரத்தை அசிங்கப்படுத்தி தூரிகையை வாயில் வைத்தபடி கிணத்துவாளியை உள்ளே போடுவேன். கப்பியின் கீழ்ச்சிட்ட சத்தத்துடன் வாளி தண்ணியினுள் போய்விடும். அநேகமான யாழ்ப்பாணத்துக் கிணத்து வாளிகள் கல்லுப்பாறைகளில் அடிபட்டு உருமாறியிருக்கும். தண்ணி, வாளியினுள் நிறைந்தவுடன் கயிற்றைப் பிடித்து மேலே இழுக்கும் பொழுது கப்பி மேலும் சத்தம்போடும். வாளியின் கைப்பிடையைப் பிடித்துத் தூக்கி சலவைத் தொட்டியின் கட்டில் வைப்பேன். சிலசமயங்களில் சமநிலை குழம்பி தண்ணி கீழே கொட்டப் பார்க்கும் ஒரு மாதிரி சமநிலையில் வாளியை நிறுத்தி கை கால் கழுவி, ஒரு செவ்வரத்தைப் பூவைப் பிடுங்கிக் கொண்டு ரேடியோவில் ஒலிக்கும் சினிமாப் பாட்டை விசில் அடித்துக்கொண்டு விட்டினுள் போவேன்.

"சாமி கும்பிடப் போகும் பொழுது தேவாரத்தைப் பாடிக்கொண்டு போகாமல் உது என்ன சினிமா" என அம்மாவும் அப்பாவும் கொரோசா குரல் கொடுப்பினம். உடனே விசில் அடிப்பதை நிறுத்தி சாமியறைக்குச் சென்று பூவை வைத்து கடவுளே நல்லாய் படிப்பைத் தா என்று கேட்டு விபூதியைப் பூசிவிட்டு அதே சினிமாப் பாட்டை மீண்டும் விசிலடித்தபடி வெளியே வருவேன்.

"காலையில் செத்தவரிட பிள்ளைகள் ஐந்தும் டாக்குத்தரும் இஞ்சினியரும் தான்"

"யார் பாட்டி செத்தது, உங்களுக்கு தெரியுமோ செத்தவரை"

"இல்லையடாப்பு உந்த ரேடியோவில் மரண அறிவித்தல் சொன்னவையள் அதில் கேட்டனான்."

இன்று பிறந்த நாள் கொண்டாடிய அனைவருக்கும் பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள் உங்களுக்காக பி. எச். அப்துல் ஹமீத்தின் குரலில் பிறந்தநாளுக்கு ஏற்ற பாடல் ஒன்று ஒலிபரப்பப்படும்.

“இன்றைக்கு சுகா அன்ரியின்ட மகளின்ட பேர்த்டே இப்ப ரேடியோவில் சொல்லித்தான் தெரியும்” என அக்கா சொல்லியபடி பாடசாலைக்குக் கொண்டு போக வேண்டிய புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருப்பார். நானும் எனது புத்தகங்களை புத்தகப் பைக்குள்வைத்து விட்டு காலைச் சாப்பாட்டுக்காக அம்மாவிடம் சமையலறைக்குச் சென்றுவிடுவேன். “அம்மா பொங்கும் பூங்குழல் தொடங்கிவிட்டது எழேகால் ஆயிற்று ஸ்கூலுக்கு நேரம் போயிற்று கெதியா சாப்பாட்டைத் தாங்கோ”

“அந்த மேசையில் போட்டு வைச்சிருக்கிறன் போய் சாப்பிடு, லேட்டா எழும்பி போட்டு பிறகு சத்தம் போடுறாய், நாளைக்கு வெள்ளை எழும்பி பள்ளிக்கு போற வேலையைப் பார்”

“ஓமோம் நாளைக்கு, நாளைக்கு” சாப்பிட்டவுடன் புத்தகப் பையைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு வாசலில் இருக்கும் பாட்டாச் செருப்பைக் கொளுவிக்கொண்டு படலையில் போய் நிற்பேன். பொங்கும் பூங்குழலில் இரண்டு பாட்டு ஒலிபரப்பி முடியும் மட்டும் வாசலில் நிற்பேன். அதற்குள் பாடசாலை நண்பர்கள் இருவர் வந்து விடுவார்கள்.

வாசலில் நின்றபடியே அம்மா போயிற்றுவாரேன் என்று ஒரு கத்தல், அவரின் பதில் கிடைக்கும் முதல், நாங்கள் அடுத்த வீட்டு வாசலைத் தாண்டியிருப்போம். அம்மா வெளியே வந்து எட்டிப்பார்த்து நான் பெடியங்களுடன் போகிறேன் என்று அறிந்த பின்புதான் நிம்மதியாக உள்ளே செல்வார். சந்தியைத் தாண்டும்பொழுது தேநீர்க் கடை வானொலியில் விளம்பரங்களுடன் நேரமும் சொல்லுவார்கள்.

“டேய் ராமன் தேடிய சீதை வரப்போகிறது” “நான் படம்பார்க்க வரமாட்டேன் அப்பா ஏசுவார்”

“ஸ்கூலுக்கு வாறமாதிரி வந்திட்டு படத்திற்கு போவம்”

“என்ட ராசா, ஆளைவிடு உப்படி நினைச்சது என்று தெரிந்தாலே தொலைஞ்சன்”

“டேய் உவன் சரியான பயந்தாங்கொள்ளி”

பாடசாலைக்கு முன்னால் உள்ள சாத்திரியாரின் வானொலியில் “டி.எம் செளந்த ராஜன், சுசிலா பாடிய இந்தப் பாடலுடன் நிறைவடைகின்றது பொங்கும் பூங்குழல்”

“டேய் ஓடி வாங்கோடா, எட்டு மணியாகப்போகின்றது ஸ்கூல் தொடங்கப் போகின்றது” ஒருத்தன் ஞாபகப்படுத்த எல்லோரும் ஓடிப்போவோம் பாடசாலை மணியடிக்க சரியாக அசம்பிளியில் போய்

நிற்போம் .

பிந்திவந்தால் வெளியில் நிற்க வேண்டும் அசம்பிளி முடிய ஆசிரியர் பிரம்புடன் வந்து மைதானத்தைச் சுற்றி நடக்கச்சொல்வார்.

சினிமாப் பாட்டு ஒலிபரப்பாமல், சங்கீதம் அல்லது சொற்பொழிவுகள் ஒலிபரப்பிலிருந்தால், காலை பத்துமணிக்கு மேலாயிற்று என்று எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். பன்னிரண்டு மணியளவில் மதிய இடை வெளிக்காக பாடசாலை மணியடிக்கும். மீண்டும் வீட்டை ஓடிப்போவோம் மதியச் சாப்பாட்டை முடித்து 12:45 செய்தி தொடங்கமுதல் பாடசாலையில் நிற்போம். பாடசாலையின் அரைவாசி மாணவர்கள் மைதானத்தில் நிற்பார்கள். இருபது டீமுக்கு அதிகமானோர் விளையாடுவார்கள்.

ஹிந்திப் பாட்டு ஒலிபரப்பிலிருந்தால் பிற்பகல் ஒன்றைக்கும் இரண்டுக்கும் இடையில் எனக் கணக்குப் போட்டுக் கொள்வோம். மூன்று மணிக்கு பாடசாலை மணியடிக்கும். வீட்டை போகும் வழியில் மீண்டும் வானொலி நிகழ்சியை ரசித்தபடி நடப்போம். பாடசாலைக் கடையடியில் தொடங்கினால் வீட்டைபோய் இரவு படிக்கத் தொடங்கும் வரை வர்த்தக ஒலிபரப்பு எங்கட பொழுதுபோக்கு, மாலை நேரத்தில் வளவில் விளையாடும் பொழுதும் பக்கத்து வீட்டு வானொலியின் மூலம் பாடல்கள் கேட்படியே விளையாடுவோம். மாலை நாலரைக்கு விளையாட்டுச் செய்திகள் தொகுத்து வழங்குவார் எஸ். எழில்வேந்தன். அதை அண்ணார் மற்றும் நண்பர்கள் ஓடிப்போய்க் கேட்பார்கள். அநேகமாக அதில் கேட்ட கிரிக்கட் பற்றிய செய்திகளை விளையாடியபடியே பேசுவார்கள்.

வணக்கம்சுறி விடைபெறுவது கே.எஸ் ராஜா என்ற குரலுடன் வர்த்தக சேவையின் அன்றைய நிகழ்ச்சி முடிவுக்கு வந்து மாலை ஆறுமணிச் செய்திக்கான இசையைத் தொடங்குவார்கள் அநேகமான வீடுகளில் வானொலியை நிறுத்திவிடுவார்கள். நாங்களும் மீண்டும் கை கால் கழுவி பாடப்புத்தகங்களைத் தூக்கி கையில் வைத்துக்கொள்வோம். அப்பாவரும்பொழுது நாங்கள் எல்லாரும் படித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வரவேற்பறையில் வானொலியை மிகவும் மெதுவாகப் போட்டு பாட்டியும் அம்மாவும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். எட்டு மணிக்கு முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி வரலாற்றில் ஒரேமாதிரி குறிப்பும் சலவாத் ஓதலும் என்று தொடங்கும். தண்ணி குடிக்கபோற சாட்டில் இரண்டு மூன்று தடவைகள் மேசையை விட்டு எழுந்து போய்

நேரத்தைப் பார்த்துக் கொள்வேன். முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி என்றவுடன் எனக்குப் பசிக்கத் தொடங்கி விடும். அம்மா எல்லோரையும் சாப்பிடக் கூப்பிடுவார். மேசையில் இருந்து சாப்பிட்டபடியே ஒவ்வொருத்தரும் தங்களது அன்றைய நிகழ்ச்சியைப் பற்றி பேசுவார்கள்.

அப்பா அரசியலைப்பற்றிப் பேசுவார், அம்மா பூவும் பொட்டும் மங்கையர் மஞ்சரி நிகழ்ச்சி வந்தவற்றை அலச, அக்கா இசையும் கதையும் பற்றிச் சொல்ல, அண்ணர் விளையாட்டுச் செய்திகளைச் சொல்ல நான் சினிமாப் பாட்டைப்பற்றிச் சொல்லி அப்பாவிடம் திட்டு வாங்குவேன். உந்தச் சினிமாவில் இருக்கிற கவனம் உனக்கு படிப்பில் இல்லை.

தொழிற்சாலையில் வானொலி ஆங்கிலத்தில் அலறும், என்ன பாட்டு என்றும் விளங்காது. சிலர் ரசிப்பார்கள் நானும் ரசிக்கிற மாதிரி தலையை ஆட்டிகொண்டிருந்துவிட்டு சிறிது நேரத்தின் பின்பு இயர் பிளக் இரண்டு காதினுள்ளும் இறுக்கிப் போட்டு வேலையைச் செய்துகொண்டிருப்பேன். மூன்று மணிக்கு ஐந்து நிமிடம் இருக்கும் பொழுது ஏர்லாம் அடிக்கக் கூடியதாக மொபைலில் வைப்ரேசன் மோட்டில் ஏர்லாம் செட் பண்ணிவைத்துள்ளேன். அது என்னை உலுக்கி, டேய் வீட்டை போற நேரம் வந்திட்டா என்று உணர்த்தியவுடன், பாதுகாப்புக் கவசங்களை எல்லாம் கழற்றி வைத்துப் போட்டு “சி யு டுமாரோ, காவ் எ நைஸ் இவினிங்” என்று சக தொழிலாளிமாருக்குச் சொல்லிப் போட்டு வெளியே வந்து காரை ஸ்டாட் பண்ணுவேன். வானொலி அவுஸ்ரேலியா, அமெரிக்கா ஐரோப்பியா செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒலிபரப்புவார்கள். நானும் கறுப்பு அவுஸ்ரேலியன் என்ற நினைப்பில் சர்வதேச அரசியலைப் பற்றி மனதில் நினைத்தபடி வீட்டை நோக்கிக் காரை செலுத்துவேன்.

கையில் மொபைல் காதில் இரண்டு பக்கமும் சிறிய ஸ்பீக்கர் மாட்டிய தலையை ஆட்டியபடி மொபைலைப் பார்த்துக் கொண்டு சிரித்தபடி அறையிலிருப்பாள் மகள். என்னைக் கண்டவுடன் ஹலோ அப்பா என்பாள். நானும் பதிலுக்கு ஹலோ சொல்லிப் போட்டு,

“ஏன் மொபைலை பார்த்து கண்ணை பழுதாக்கிறீர் டி.வி யை போட்டு பாருமன்”

“தாத்தா பழைய படம் பார்க்கிறார், தட் இஸ் போரிங்”

“மற்ற டி.வி அறையிலிருக்குதானே அதில் போய் பார்க்கலாம் தானே”

“அம்மா டெலி டிராமா பார்கின்றார் I hate it!”

“லப்டொப், tablet, iPad அதுகளில் பார்க்கலாம்”

“லப்டொப்போ, அதைத்தானே நீங்கள் வைச்ச தட்டி கொண்டிருப்பியள்”

“அப்பா இது Whatsapp”

“அது என்ன”

“It is a type of social media and you can only do it through your mobile phone ”

“எங்க அக்கா ”

“அவவிடம் அறைக்குள்ள இருக்கிறா”

“என்ன செய்யிறாள்”

“She is on Instagram”

“வட் இஸ் தட்”

“It is also a kind of social media”

அக்கா அதில இருக்கிறா என்று எப்படி உமக்கு தெரியும்

“I just texted her ”

“அந்த அறைக்கும் இந்த அறைக்கு மிடையில் சோசல் மீடியாவில் கொமினிகேட் பண்ணுறியள்”

நானும் பேஸ்புக்கில் இருக்கிறேன். உங்களை காணக்கிடைக்கிறதில்லை பேஸ்புக் ஒல்சோ சோசல் மீடியா, நோ?

அப்பா உங்களுக்கு விளங்கப் படுத்துறதிற்குள் அடுத்த சோசல் மீடியா வந்திடும். நீங்கள் இப்ப போய் பேஸ் புக்கில் வார கொமன்ட்ஸ்க்கு லைக் போடுங்கோ....

○○○

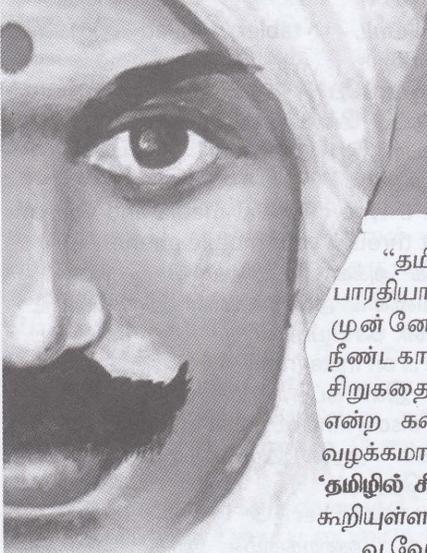
பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

1857ஆம் ஆண்டு நல்லூரில் பிறந்த சிற். கைலாசப் பிள்ளை வடதிருமுல்லைவாயில் மும்மணிக்கோவையில் அகவலைப் பாடியவர். இவரும் உ.வே.சாமிநாத ஐயரும் நல்ல நண்பர்கள்.

ஒருநாளை உ.வே.சாமிநாத ஐயர் அவர்கள், கைலாசபிள்ளையை திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளார். அப்பொழுது ஆதினகுருவாகிய சுப்பிரமணிய தேசிகர், கைலாசபிள்ளை இயற்றிய மும்மணிக்கோவையின் அகவலை பாடக் கேட்டுள்ளார். கைலாசபிள்ளை படித்ததைக் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து இரண்டாம் முறையும் படிக்கும்படி கேட்டுள்ளார். பின்னர் தேசிகர் அவர்கள், கைலாசபிள்ளையை வித்துவான் என்று புகழ்ந்து பட்டுப் பீதாம்பரங்களையும் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளார்.

பாரதியார் எழுதிய முதல் சிறுகதை

“தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் வ.வே.சு. ஐயர், சுப்பிரமணிய பாரதியார், அ.மாதவையா ஆகிய மூவரையும் தமிழ்ச்சிறுகதையின் முன்னோடியாகக் கொள்வது மரபாக இருந்துவருகிறது. நீண்டகாலமாக ஆய்வாளர்கள் வ.வே.சு. ஐயரையே தமிழ்ச் சிறுகதையின் மூலவராகவும் அவரது “குளத்தங்கரை/ராமரம்” என்ற கதையிலிருந்து சிறுகதை வரலாற்றினைத் தொடங்குவதும் வழக்கமாக இருக்கிறது” என்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் “தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” (1978) என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

வ.வே.சு.ஐயர் அவர்களின் சிறுகதைகள் 1915க்கும் 1918க்கும் இடையில் எழுதப்பெற்றவை. அவற்றின் தொகுப்பே “மங்கையற்கரசியின் காதல்”

ஆனால் வருடக்கணக்கை வைத்துப் பார்த்தாலும் சரி இலக்கியக் கொள்கையைக்கொண்டு அளவிட்டாலும் சரி தமிழின் நவீன சிறுகதையென்பது சுப்பிரமணிய பாரதியாரிடமிருந்தே தொடங்குகிறது எனலாம். 1905 இல் அவர் ‘சக்கரவர்த்தினி’ யில் எழுதிய ‘துளசிபாய்’ அல்லது ‘ரஜபுத்திரகன்னிகையின் சரித்திரம்’ தான் தமிழின் முதல் சிறுகதை எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது.

எனினும், செங்கை ஆழியான் எழுதிய ஈழத்துச் சிறுகதைவரலாறு (2009) நூலில் இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆனல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள்தான் தமிழில் சிறுகதையின் முன்னோடி. பாரதிக்கு முன்பே அவர் சிறுகதை எழுதியுள்ளார் என்ற தகவலைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

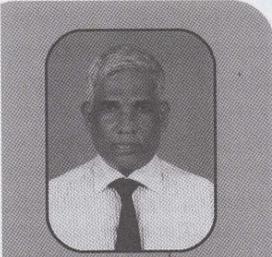
எது எப்படி இருப்பினும் பாரதியார் எழுதியதாகக் கூறப்படும் அவரது முதல் சிறுகதையான ‘துளசிபாய்’ எனும் கதையின் சுருக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

துளசிபாய் என்ற பெயருடைய ரஜபுத்திரகன்னிகைக்குத் திருமணம் நிச்சயிக்கப் பெற்று அவளுக்கு விவாகம் நடத்துவதற்காக மணமகனுடைய ஊருக்குப் பல்லக்கில் அவளை இருத்திப் பயணம் செல்கிறார்கள். போகும் பாதையில் ஒரு கொள்ளைக்காரக் கும்பலிடம் துளசிபாய் அகப்பட்டுக் கொள்கிறாள். அவளை அகப்பரின் படைத்தளபதி அப்பாஸ்கான் என்பவன் அந்தக் கொள்ளைக்காரக் கும்பலிடமிருந்து காப்பாற்றுகிறான். தன்னைக் காப்பாற்றிய அப்பாஸ்கானுக்கு ஒரு வயிரக் கணையாழியைப் பரிசளித்துத் துளசிபாய் நன்றி பாராட்டுகிறாள். கதையின் முற்பகுதி இங்கே முடிவடைகிறது.

அடுத்து ஒருவருடைய இடைவெளிக்குப்பின் அப்பாஸ்கான் மீண்டும் துளசிபாயைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அப்போது திருமணமாகிக் கணவன் இறந்துபோன நிலையில் துளசிபாயைச் சுற்றத்தார் இந்தியநாட்டின் பண்டைய வழக்கப்படி உடன்கட்டை ஏறும்படி வற்புறுத்துகிறார்கள். துளசிபாய் கதறிக்கொண்டு கூக்குரல் இட அப்பாஸ்கான் அருகில் சென்று பார்க்கிறான்.

“இது எனது...எனது...எனது துளசிபாய் அல்லவா? அரே அல்லா. மேர்குலாப் கோ ஜலாவோங்கே? எனது காதல் ரோஜாவையா இப்பாதகர்கள் சாம்பலாக்கப் போகிறார்கள்” என்ற கோபத்தோடு அவர்களோடு சண்டையிட்டு மீண்டும் துளசிபாயைக் காப்பாற்றுகிறான்.

இவ்விதம் தம்மால் இரு தடவைகள் காப்பாற்றப்பெற்ற துளசிபாய் மீது அப்பாஸ்கான் காதல் கொள்கிறான். அப்பாஸ்கானின் காதலைத் துளசிபாயும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். இதுதான் கதை.

செங்கதிரோன்

பாரதி இந்தத் தனது முதல் சிறுகதையை 'சக்கரவர்த்தினி' மாத இதழில் 1905 நவம்பரில் 'ஷெல்லிதாசன்' என்ற புனைபெயரில் எழுதினார்.

பண்டைய காலத்தில் கணவன் இறந்தால் மனைவி உடன்கட்டை ஏறுதல் வேண்டும் என்ற மூடப்பழக்கம் இந்தியநாட்டில் இருந்துவந்தது. தமிழ்நாட்டிலும் இந்தப் பழக்கம் சங்ககாலத்தில் நிலவிவந்தது.

'சதிதகனம்' என்ற இத் தீய வழக்கத்தை மொகலாயமன்னன் அக்பர் நிறுத்தவிரும்பினார். இந்தப் பின்புலத்தில்தான் அக்பரின் படைத்தளபதிகளில் ஒருவனான அப்பாஸ்கான் பற்றியும் உடன் கட்டை ஏறவிரும்பாத ரஜபுத்திர கன்னிகையான துளசிபாய் பற்றியும் தனது முதல் சிறுகதையைப் படைத்தார் பாரதி.

இக்கதையில் உடன்கட்டை ஏறும் மூடப்பழக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு - கலப்புத் திருமணம் - இந்து முஸ்லீம் நல்லிணக்கம் - விதவைத் திருமணம் - காதலின் மகத்துவம் - பெண்கதந்திரம் போன்ற பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பாரதியார் புகுத்தியுள்ளார்.

நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம், யதார்த்தவாதம், கட்டுடைப்புவாதம் என்றெல்லாம் கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் குறித்த கருத்தியல்கள் எல்லாம் மேற்குநாடுகளில் பின்னாளில் எழுந்து தமிழ் நாட்டுக்குத் தொற்றுமுன்பாகவே ஒருமுற்போக்கான கதையொன்றைப் பாரதி 1905 இலேயே பின்னியிருக்கிறார்.

எனவே நல்ல முற்போக்கான சிறுகதையொன்றினைப் படைப்பதற்கு எந்த 'இஸம்' களும் தேவையில்லை, எந்த 'வாதம்' களும் அவசியமில்லை.

மனிதநியாயமும் - அந்த நியாயத்தை மனதார விசுவாசிக்கின்ற மனிதநேய உள்ளமும் - அந்த நியாயத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற தர்மாவேசமும் - அந்த வெளிப்பாட்டை இலக்கியமாக்கும் எத்தனமும் - அதற்கேற்ற மொழிப்புலமையும், கற்பனைவளமும், படைப்பாற்றலும் இருந்துவிட்டால் ஒருபடைப்பாளி நோக்காடு உறுவதும் அந்த நோக்காடு சிறந்ததொரு இலக்கியத்தைப் பிரசவிக்கும் என்பதும் தானாகவே நிகழும். இதற்கு எந்த மேற்குநாட்டுக் கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் வழி காட்டாதேவையில்லை என்பதைப் பாரதியாரின் இம் முதல் சிறுகதை உணர்த்திநிற்கிறது.

உசாத்துணை :

- சீனிவிசுவநாதன் தொகுத்த காலவரிசைப் படுத்தப்பட்ட பாரதியின் படைப்புகள் (முதல் தொகுதி)
- 'முகம்' சஞ்சிகை (மே 2016)- எதிரொலி விசுவநாதன்

○○○

கண்ணீரில்
கரையொதுங்கிய
கவிதை
நான்

காலத்தின் குரல்களை
பதிப்பிக்கும்
இந்தக் கடலில்
ஓதுங்குகின்றன தேர்ச்சியற்ற
இருப்புகள்

சமர்ப்பிந்து
சமாதியாக்கும்
உங்கள் வீரீயத்தின் முன்
சாணக்கியத்தின்
மரணம்

சமரசத்தை எப்போது
நேசம் கொள்வீர்
அரக்கனை விட கொடிய
அதர்மத்தை விளைவிக்கிறது
உங்கள் போர்

அதிகாரம் நிலைக்கும்
பொழுதெலாம்
அமைதி
அவையாக ஓதுங்குகின்றது
அதில் அலைகிறது
எனது காலம்

காலம்

- எல். வஸ்ம் அக்பர்

இணுவில் பிள்ளையார் கோவில் ஒழுங்கைப் பக்கமாக சனம் போவதும் வருவதுமாக இருக்கிறது, மிகப்பரபரப்பாக! வழக்கமாக அந்த ஒழுங்கையின் ஆள்நடமாட்டம் அவ்வளவாக இருப்பதில்லை. இன்றுமட்டும் ஏன்?

அந்த ஒழுங்கையின் முடிவிடத்தில் இருக்கும் கல்வீட்டு வளவில்தான் சனம் நிரம்பிப் போய் நின்று பரபரப்புக் காட்டுகிறது! எல்லோர் முகங்களிலும்தான் திகில் தெரிகிறது! அந்தவளவின் அடியில் ஓங்கி கிளை பரப்பி வளர்ந்த மாமரம் ஒரு இலைகூட ஆடாமல் அமைதியாக நிற்கிறது. ஆனால், அந்த மரத்தின் கிளைக் கொப்பைத்தான் எல்லாக் கண்களும் அண்ணாந்து பார்த்து நிற்கின்றன! என்ன காரணம்?

அந்தக் கொப்பிலே ஒரு மனித சடலம் தொங்குகிறது! தற்கொலை செய்துவிட்டானாம் தூக்குப்போட்டு! அந்த வட்டாரம் திகிலடைந்து பரபரப்பானதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லையே! இரவோடு இரவாக தூங்கி செத்திருக்கிறான்! விடிந்தபின்தான் வீட்டுக்கு விசயம் விளங்கியிருக்கிறது!

வீட்டில் இருந்து விம்மலும் பொருமலும் அழுகையும் ஒப்பாரியும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது! மனைவி தலைதலையாய் அடித்துப் புலம்புகிறாள்! வார்த்தைகள் அதிகம் வெளிவருவதாயில்லை..... அடிக்கடி "அத்தான் அத்தான் இப்பிடி நடந்துபோச்சுதே ... அத்தான்!" ... என்றே சொல்லி புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்! மிக்க இளமையானவள். நல்ல சிவந்த நிறம் சுருள் சுருளான மயிர்க்கற்றை அழகிதானவள்! இளமையும் அழகும் கொலுவிருக்க இந்தப் பருவத்தில் பலாத்காரமாக விதவை ஆக்கப்பட்டாளா! மகன், ஆறே ஆறு வயதுதானிருக்கும். துள்ளித்திரியும் பருவம். இப்போது, மாமரத்தைச் சுற்றிவந்தான் அமுது ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு! அது ஏன் இப்படி நடந்தது என்று ஒரு துளியும் தெரியாதவன் அவனாகத்தான் இருப்பான்!

மாமியார் நெஞ்சில் அடித்து ஒப்பாரி இராகம் பாடி குழறிக் கொண்டேதான் இருந்தார். "இப்பிடி நடந்து போச்சுதே! என்ற மகன்ற வாழ்க்கை பாழாகிப் போச்சுதே!" என்ற புலம்பல். மாமனார், நெற்றியிலே கைவைத்தாறு தூணில் முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு தலையை அசைத்து அசைத்து தனக்குத்தானே ஏதோ சொல்லி விம்மி வெடித்துக் கொண்டிருந்தார்! ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அயல் பெண்களும் அந்த

வீட்டில் கூடி விட்டனர்! வீட்டில் இருப்பாரை ஆறுதல்படுத்த, பெருங்குரலில் அமுது காட்டினர்! மச்சான்காரன் - மனைவியின் அண்ணன், சற்று விலகி ஒரு மரக்குற்றியில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தான். கட்டுமஸ்த்தான தேகம் அவனுக்கு, விம்மிப்புடைத்த மார்பு. திரட்சியான கைகளை மார்பில் கட்டிக்கொண்டு, தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு சிலையாக சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தான் அவன். முகத்தில் சோகம் இருப்பது போல் தெரிந்தது. ஆனால் விழிகளில் பீதி இருப்பது போலுமிருந்தது!

தூங்கியவன் மரத்திலே தொங்கிக் கொண்டதான் இருந்தான் இன்னமும்! சனங்கள்

சிறுகதை

சூரை எட்டீவ்

முண்டியடித்து நின்று நிமிர்ந்து பார்ப்பதும் நிலத்தைப் பார்ப்பதுமாயிருந்தனர், இரகசியக் குரலில் கசாமுசா பேச்சும் நடந்தது! ஏனாம் இந்த வேலை செய்தவன்?" "ஏதோ குடும்பத்துக்க பிரச்சினையாம்..... அதுதான் இப்பிடிச் செய்தவன் எண்டு கதையாகக் கிடக்கு....." "அவன் நல்ல கெட்டிக்காரனெல்லே! சவூதிக்குப் போய் நல்லா உழைச்சுக் கொண்டு கிட்டத்தில்தானே வந்தவன்! அப்பிடி இருக்கக்குள்ள, குடும்பத்தில ஏன் பிரச்சினை வருகுது!" "காதக் கிட்டக் கொண்டு வா ஒரு கதை சொல்லுறன் அவன் வெளிநாட்டில இருக்கக்குள்ள பொஞ்சாதி ஆரோடையோ தொடுப்பாம்! அதக் கேள்விப்பட்டு தாங்கேலாமத்தான் இந்த வேலை செய்தவனாம்!" "அதுக்கு இவன் ஏன் கழுத்துல கயிறு போட்டவன்? அவளை எல்லே அடிச்ச தூக்கியிருக்க வேணும்?" "அவன் சரியான திடசித்தமானவன் சண்டியனும் கூட! ஆருக்கும் துணிஞ்சி கைவைச்சுப் போடுவான்!..... இந்த சாதி எதிர்ப்பு போராட்டங்களில எல்லாம் முன்னுக்கு நிண்டவன்! கைக்குண்டும் பேராட்டங்களில எறிஞ்சிருக்குறான்! அப்பிடிக்கொத்தவன் கோழைமாதிரி தூங்கி ஏன் சாகப் போறான் சொல்லுபார்ப்பம்!" "நீ சொல்லுறதும் சரிபோல தான் கிடக்கு! தூங்கிறவனப் பார்த்தால் தூங்கிச் செத்தவன் மாதிரித் தெரியல்ல! எனக் கென்னவோ சந்தேகமாகத்தான் கிடக்கு!" "சும்மா வீண் கதை பறையாத, அவன் தூங்கித்தான் செந்திருக்கிறான்!"

இப்பிடியான பலவிதமான குசுகுசுபேச்சுக்களிடையே பலத்தகுரலில் ஒருவர்: "என்னப்பா! எவ்வளவு நேரமா அவன் பாவி தூங்குகிறான்! நீங்களெல்லாம் வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்குறீங்கள்! ஆரெண்டாலும் மரத்தில ஏறி, இறக்குங்களன்!" "நான் ஏறவே?" "பொறப்பா, பொலிசு வராம ஒருவரும் அதில கைவைக்கக் கூடாது! எல்லாரும் விலகி நில்லுங்கோ ...!"

அப்போது வாகனம் இரையும் சப்தம் கேட்டது! எல்லோர் கவனமும் அங்கே திரும்பியது. காவல்துறையினர் வண்டியிலிருந்து இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தனர்! ஒரு அதிகாரியும், இரு காவலர்களும் வருவதைக் கண்டதும், பரபரப்பு அதிகமாகியது! ஆனால் நிசப்தம் நிலவியது.

காவலர்கள் தூக்கிலே தொங்குகிறவனை நிமிர்ந்து கண் இமைக்காமல் சில கணங்கள் பார்த்துக் கொண்டே நின்றனர்! பின்பு

சூழ நின்றவர்களையும், சுற்றாடலையும் நோட்டமிட்டனர்! தங்களுக்குள் ஏதோ பேசிக் கொண்டனர்! சனங்கள் இப்போ அவர்களைத்தான் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர்! "மரத்திலே ஏறி கீழ் மெல்ல இறக்குங்க ஆளை!" அதிகாரி கட்டளையிட்டார்.

அங்கு நின்றவரில் இருவர் கொடுக்குக் கட்டிக் கொண்டு பாய்ந்து ஏறினர் மரத்தில்! கயிற்றை அறுத்து மெல்ல இறக்கினர். கீழே நின்றவர்கள் காலைத் தாங்கி இறக்கினர். ஒரு நீண்ட மேசையைக் கொண்டு வந்தனர். அதிலே அந்தச் சடலம் வளர்த்தப்பட்டது. எப்படியெல்லாம் ஓடி ஆடி ஆட்டம் போட்ட அந்த உடல், இப்போது விறைத்துப் போய் மரக்கட்டையாகக் கிடந்தது! எல்லாம் தெரிந்தவன் போல் பேசியவன் இப்போ வாய்முடி கண்முடி கிடக்கிறான், மண்முடிப்போகுமுன்னம்!

மூன்று கதிரைகள் கொண்டு வந்து போட்டனர். காவலர்கள் எவரும் இன்னும் இருக்கவில்லை. வெற்றுடலைத் தான் கூர்மையாகப் பார்த்தனர். சுற்றி நிற்போரையும் அவர்கள் கண்கள் சுற்றிச் சுழன்றது!..... அவர்களுக்கு ஒன்றும் பிடிபடவில்லை என அவர்கள் முகங்களில் தெரிந்தது.

அதிகாரி பேசினார். "இறந்தவர் மரணத்தில ஆருக்காவது சந்தேகம் இருக்குதா? சந்தேகம் இருந்தால் சொல்லலாம்!"

ஒருவரும் வாய் திறக்கவில்லை! மௌனம்! "என் பேசாமல் நிக் குறீங்க? பயப்படாமல் சொல்லலாம்! இவர் தானாகத்தான் தூக்குப் போட்டு செத்தவரா, அல்லது ஆரும் சாகக் கொண்டு போட்டு தூக்கி விட்டவங்களா? சொல்லுங்கோ!

மீண்டும் மௌன நாடகம் தான்! ஒரு குரலும் கேட்கவில்லை! அதிகாரியின் குரல்தான் ஒலித்தது. "இந்த இடம் குடிசனம் நெருக்கமாக உள்ள இடமாக இருக்கு! ஏதும் இசக்குப் பிசகாக நடந்தால் அயலுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது! ஏதும் பிரச்சினை இருந்தால் பயப்படாமல் சொல்லுங்கோ! நாங்க இருக்கிறம் என்ன பயம்?" அவர் பேச்சை காதில் கேட்காதவர்கள் போல் யாவரும் நின்றனர்!

காவல் அதிகாரி தன் ஆவலை வெளிப்படுத்தி சலிப்படைந்தார் போலும் நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்து கொண்டார்! காலின் மேல் காலைப் போட்டு ஒரு சிகரெட்டை எடுத்து ஊதித்தள்ளினார். 'இதில் ஏதோ மர்மம் இருக்க வேண்டும் அது துலங்க இன்னும் ஒரு துப்பும் கிடைக்கவில்லையே!' என்று ஆத்திரம் போலும் அவருக்கு. அதனால்தான் புகையை வேகமாகக் ஊதித்தள்ளுகிறாரோ?!

“இந்த வீட்டுக்காரன் ஆரு கூப்பிடுங்கோ!” அதிகாரமாய் ஒலித்தது! உடனடியாகவே வீட்டுக்காரன் - இறந்தவரின் மாமன் முன்னே வந்து நின்றார்! அவர் மெலிந்ததேகம். உயரமும் குறைவு பார்த்ததால் அப்பாவியைப் போலிருந்தார். முகத்தில் சோகம் அப்பி இருந்தது. ஆனால் கண்களில் பயப்பீதி தெரிந்தது.

அதிகாரி கோப்பு அட்டையைப் பிரித்து எழுதுவதற்குத் தயாரானார்.

“உம்முடைய பேரென்ன?”

“செல்லத்துரை” உம்முடைய வீட்டு உறுப்பினர்களற்ற விபரத்தைச் சொல்லும் எல்லாற்ற ஐ.சீ களையும் கொண்டுவாங்கோ, எனக்கு முன்னால் வந்து நில்லுங்கோ!”

வீட்டார்கள் எல்லாரும் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு அவர் முன்னால் பிரசன்னமாகினர்.

ஒவ்வொருவராகக் கூப்பிட்டு ஒன்றிரண்டு கேள்விகளைக் கேட்டுப் பதிவு செய்து கொண்டார். மச்சான்காரன் - செல்லத்துரையின் முத்தவன் முன்னால் வந்து நின்றதும், அவனை வினோதமாகப் பார்த்தார். அவனது வலுவான தேகக் கட்டைப் பார்த்ததும் அவர் விழிகள் பிரமிப்பைக் காட்டியது! கண்களால் அளவெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்!

“உம்முடைய பெயர்?”

“யோகராஜாவுங்க” மெத்தப் பல்வியமாக சொன்னான்! அவர் மனதை குளிர்விக்க முயல்கிறான் போலும்!

“நேற்று இரவு நீரும் இந்த வீட்டில்தானா இருந்தீர்?” அவர் கண்டிப்பான குரலில்தான் கேட்கிறார்!

“ஓமுங்கோ ஐயா!” மீண்டும் கனிவு, பணிவு!

நீர் வழக்கமாக எத்தனை மணிக்கு படுக்கப் போவீர்? ஒன்பது பத்து மணியாகுமையா? நேற்று சரியான வேலை பாருங்கோ, அலுப்பில் வேளைக்கு படுத்துற்றேனுங்கோ!”

“என்ன வேலை செய்யுற நீர்?” சலூன் வேலதான் செய்யுற நானையா! அடுத்த சந்தியில்தான் கடை வைச்சிருக்கிறீன்.”

உம்முடைய உடம்பைப் பார்த்தால் சலூன் வேல செய்யுறவன் மாதிரித் தெரியல்லையே!”

“நான் தேகாப்பியாசம் ‘பொடிபில்லிடி’ எல்லாம் செய்யுற நான் அதுதான் இப்பிடி.....!” அவர் முகத்தில் இளநகை.

“இப்ப இறந்தவர் உமக்கு”....?

“மச்சானுங்க என்ற தங்கச்சியத்தான் முடிச்சவர்!” “அவர் தேககட்டும் பிழையில்லை!”

“ஓமுங்கோ! அவரும் அப்பியாசங்கள் செய்யுறவர். கராட்டியும் பழகியிருக்கிறார்!”

அதிகாரி தலையைச் சொறிந்து கொண்டு ஒரு திக்கைப் பார்த்து யோசித்தார்!..... (B)பொடிபில்லிடிக்கும் கராட்டிக்காரனுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டிருக்குமோ!”

“அவரும் சலூன் வேலையா செய்யுறவர்?”

“ஓமுங்கோ!” “அவரும் உங்களோட இந்த வீட்டில்தானா இருக்கிறவர்?”

“எங்களோடதான். அவரும் குடும்பமும் அவங்கட பாடு, நாங்க எங்கட பாடு!” “அவர் தன்ற குடும்பத்தோடையோ, உங்களோடையோ பிரச்சனைப் படுகிறவர் இல்லையோ?”

“அவர் தன்ற குடும்பத்தோட இடைக்கிடை பிரச்சனைப் படுகிறவர் தான். நாங்க தலையிடுகிறதில்லை! அவங்க அவங்கட பாடு நாங்க எங்கட பாடு!..... எங்கள் நம்புங்கோ ஐயா இந்த சாவுக்கும் எங்களுக்கும் ஒரு சம்மந்தமும் இல்லை! எங்களுக்கு ஒண்டுமே தெரியாதுங்கோ!”

யோகராஜா இப்படி சொன்னதும் அவன் தகப்பன் செல்லத்துரை நெருங்கி வந்து,

“ஓமுங்கோ ஐயா! எங்கள் ஒருவருக்கும் ஒண்டுமே தெரியாதுங்கோ! நாங்கள் எல்லாம் நல்ல நித்திரையா கிடக்கக்குள்ள ஒருவருக்கும் தெரியாம இப்பிடிச் செய்து போட்டார் ஐயா! நாங்க சொல்லுறது உண்மை பாருங்கோ! எங்கள நம்புங்கோ!” அதிகம் கெஞ்சுவது சந்தேகத்தை வளர்க்கிறது! அதிகாரி பிடரியை சொறிந்து யோசித்தார்!

மரித்தவரின் மனைவியை அழைத்துவரச் செய்தார். அவள் முன்னால் வந்து நின்றதும், வடிவாகப் பார்த்தார்! வடிவழகை இரசிக்கிறாரா? அவளைப் பார்க்கப் பரிதாபமாயும் இருந்தது! இவர் அனுதாபப்படுகிறாரா?

“உங்களுக்க பெரிய பிரச்சனையா! சண்டையா? அவர் ஏன் தூக்குப் போட்டுச் செத்தார்?” அவர் கேட்டார்.

“எங்களுக்க பெரிய பிரச்சனை ஒண்டும் இல்லை ஐயா! சின்ன விசயத்துக்கே பெருசாக் கோபம் போட்டு சண்டை பிடிப்பார்! வழக்கமாக இப்பிடி நடக்கிறதுதான்..... ஆனா, இப்பிடி செய்வார் எண்டு நான் எதிர்பார்க்க இல்ல! விடிஞ்சாப் பிறகுதான் எனக்கு விஷயமே தெரியும்.....!” விம்மல் பொருமலோடு பேசியவள், மேற்கொண்டு பேசமுடியாமல் விம்மி விம்மி அழுதாள்! அதிகாரிக்கு கண் கலங்கியது! மேற்கொண்டு எதுவும் கேட்காமல் அவளைப் போக விட்டார். இருபெண்கள் அவளை கைத்தாங்கலாகப் பிடித்துக் கொண்டு போயினர்!

தப்பைக் கண்டுபிடிக்க துப்பேதும் கிடைக்கவில்லையே என்று அங்காலாயித்த அவருக்கு, சிறுவன் - இறந்தவரின் மகன் கண்ணில் பட்டான்! கொஞ்சம் நிமிர்ந்து இருந்தார்! குழந்தைகள் கள்ளம் கபடம் இல்லாதவர்கள் பொய்பேசத் தெரியாதவர்கள் இவனிடமிருந்து உண்மையை இலேசாக வரவைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை பிறந்திருக்க வேண்டும்!

சிறுவனை அன்போடு அழைத்தார்! இப்போது குழந்தை மிகவும் பரபரப்பாகியது! அவர் அவனை ஆதரவாக அணைத்து தலை தடவி கண்ணீரைத் துடைத்து அன்பாகக் கேட்டார்:

“அப்பன் அழாத அழாத அப்பா என்னென்று செத்தவர் நீபார்த்த நீயா?..... சொல்லு அப்பன் சொல்லு!” இதே வார்த்தைகளை திரும்பத் திரும்ப உச்சரித்தார்!..... ஆனால் அவனோ கேவி கேவி அழுவதை நிறுத்தவும் இல்லை ஒரு சொல்கூடப் பேசவும் இல்லை! அவர் முகத்தில் ஏமாற்றம் தெரிந்தது!

அவர் எழும்பி நின்றார்! காவலர்களை நோக்கி சொன்னார்: “பொடிய ஆகபத்திரிக்கு கொண்டு போகவேணும் பிரேத பரிசோதனை செய்யவேணும்!”

காவலர்கள் சடலத்தின் அருகில் நெருங்கி வந்தனர்! செல்லத்துரை அழுவாரைப் போல முகத்தை வைத்துக் கொண்டு அதிகாரியை அணுகினார்! “ஐயா, நாங்களெல்லாம் இவ்வளவு தூரம் சொல்லியும் உங்கட ஐமிச்சம் தீர் இல்லையோ ஐயா?..... ஏன் பிரேத பரிசோதனை செய்வான்! அவரை கீறி கிழிப்பான்!..... எங்களிட்ட விட்டுற்றுப் போங்கோ ஐயா!”

செல்லத்துரை மெத்த உருக்கமாக வேண்டினார்! “கொலை என்றாலும், தற்கொலை என்றாலும் ‘போஸ்மோட்ட றிப்போட்’ எடுத்த பிறகுதான் உங்களிட்டத்தருவம்! இதுதான் சட்டம். வழக்கமான நடைமுறை!”

அவர் கெஞ்சிக் கொண்டே இருந்தார். அவர்கள் வாகனத்தில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டே போயினர்!

வாகனத்தின் பின்னால் தகப்பனும் மகனும் உந்துருளியில் சென்றனர்.

அரசாங்க வைத்தியமனையில் பிரேத பரிசோதனைக்காக காத்துக் கிடந்தது அந்தச்சடலம்! வெளியில் காவலர்களின் காவலும் இருந்தது! செல்லத்துரையும் யோக ராஜாவும் அமைதியிழந்து அங்கும் இங்குமாக

போய் வந்து கொண்டிருந்தனர்! சில வைத்திய உதவியாளர்களை தேடி கண்டு கதைப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது!

அன்று பொழுதுபுறும் தருவாயில்தான் வைத்திய கலாநிதியின் அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது! அவர் தூக்குப் போட்டுத் தான் மரணமானார் என்றே அதில் தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது!

செல்லத்துரைக்கும் யோகராஜாவுக்கும் முகத்தில் திருப்திபூத்தது! மற்றவர்கள் முகத்தில் கலவரம் தெரிந்தது!..... உண்மையில் என்னதான் நடந்தது?

மறுநாள் பின்னாரம் பிரேதம் ஊர்வலமாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்தது..... நல்லசனம்! இரு கரையிலும் வீதியை நிறைத்துப் போய்க் கொண்டிருந்தனர்! வாகனங்கள் எல்லாம் தரித்து நின்றன மரியாதை செலுத்தி! பட்டாசுகள் வெடித்தன!..... ஆனால் எல்லோர் தலைகளும் தாழ்ந்தே கிடந்தன!..... எல்லார் மண்டையிலும் கரும் யோசனை போலும்!..... உண்மையும் முடி மறையப் போகிறதா!

ஒழுங்குகையைக் கடந்து பிரதான வீதி ஏறி போய் கொண்டிருந்தபோது நாவலர் சனசமூக நிலையம் வந்தது. அங்கே வரிசையாக சில இளைஞர்கள் நின்று துண்டுப் பிரசுரங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்! குறிப்பாக ஊர்வலத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த வர்களுக்குத்தான் விநியோகித்தனர்!

அதில் எழுதியிருந்த வாசகம் இவைதான்: “மரணமான இராசலிங்கம், தானே தூக்குப் போட்டு தற்கொலை செய்யவில்லை!..... அடித்து நெரித்து சாகடித்து, தூக்கிவிட்டுருக்கிறார்கள்! கொலையாளிகள் தப்பிக்கப் பார்க்கிறார்கள்! உண்மையைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கப் பார்க்கிறார்கள்!..... இதற்கு உண்மையான நீதி விசாரணை வேண்டும்! உண்மை வெளிவர வேண்டும்! மக்களே விழித்தெழுங்கள்!.....” என்பதாக அப்பிரசுரத்தில் காணப்பட்டது!

சவ ஊர்வலத்தில் பரபரப்பு காணப்பட்டது! ஆனால் அவ்வளவாக யாரும் எதையும் வெளிக்காட்டவில்லை!..... நமக்கேன் வீண் சோலிய.....’ என்றெண்ணினர் போலும்! நாவலர் சனசமூக நிலையம் கன காலமாக அவ்விடத்தில் இயங்கிவருகிறது. வாசிக்கசாலையும் நடத்தி சீர்திருத்த கருத்துக்களை முன்வைத்து பட்டிமன்றமும் கண்டிருக்கிறது! கிராம எழுச்சியை ஏற்படுத்த இயன்றவரையிலும் முயன்றிருக்கிறது!

அதன் தொடர்தான்..... இந்தப் பிரசுர விநியோகம்! ஆனால் சடலம் எரிக்கப்படவில்லை!

கைகளில் திருவுருவப்படங்களாய்
காணாமல் போனவர்...

காணாமல் போனவர் - வல்வைக் கமல்

காலம் காலமாய்
இது நடந்து கொண்டதான்
இருக்கிறது.
இன்னும்
காணாமல் போனவர்
திரும்பி வரவில்லை.

ஐ. நா...
மனித உரிமை ஆணைக்குழு...
சர்வதேசம்...

எல்லோரிடமும்
எல்லோர் முன்னிலையிலும்
அழுதாயிற்று.
உரிய அடையாளமும்
காட்டியாயிற்று.
ஆனால்
இன்னும்
காணாமல் போனவர்
திரும்பி வரவில்லை.

வெள்ளைவான்
கறுத்ததுகாணி முகமூடி
கூப்பாக்கி..

.....
எல்லாம்
மறைந்ததாகப் பேச்சு
ஆனால்
இவற்றால் அழைத்துச்
செல்லப்பட்டவர்...???

பட்டியல் நீண்டு கொண்டே
செல்கிறது.

இன்னும்
காணாமல் போனவர்
திரும்பி வரவில்லை.

புதைக்கப்பட்டது! ஆனால் உண்மை புதைக்கப்
படவில்லை! அதுமண் புழுவாக நெளிந்து வெளி
வந்து கொண்டிருந்தது!..... அயலிலும்
அயலுர்களிலும் பரபரப்பாகப் பேசப்
பட்டது! மரணமான இராசலிங்கம் ஆனைக்
கோட்டையைச் சேர்ந்தவன். அவனுக்கு எழுட்டு
சகோதரர்கள் இனபந்துக்கள் என்று கனபேர்
அங்கு இருக்கிறார்கள்! அவர்கள் பெரும் பாலும்
சண்டித்தனப் போக்கானவர்கள்! அவர்கள்
இணுவிலுக்கு வந்து ஆர்ப்பாடம் பண்ணி
னார்கள்!

“உங்களையும் தூக்குப் போடாமல் விட
மாட்டோம் என்று கர்ச்சித்துச் சென்றார்கள்!.....
உடனடியாகவே நடவடிக்கையில்
இறங்கினார்கள்! சட்டத்தரணி மூலமாக மீள்
விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள்!

அதன் பிரதிபலிப்பாக துரிதமாக காரியங்கள்
நடந்தேறின! இரண்டு வாரங்களின் பின்,
பிரேதம் மீண்டும் தோண்டி எடுக்கப்பட்டது!
மீண்டும் பிரேதபரிசோதனை செய்யப்பட்டது!
இப்போது பரிசோதனை செய்தவர் சட்ட
வைத்திய அதிகாரி! அவர் மெத்த நுணுக்கமாக
பரிசோதனை செய்து மிகச் சரியாகவே
அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் போலும்!
பலரின் சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைப்பதாகவே

அறிவிப்பு இருந்தது! ‘அவரின் ஆய்வு
சொன்னதகவல் இதுதான் :

‘தூக்குப் போட்டு மரணமானவராகச்
சொல்லப்பட்ட இராசலிங்கம் தானாவே
தூக்குப்போட்டு தற்கொலை செய்யவில்லை!
இவர் கழுத்து நெரிக்கப்பட்டோ, கயிற்றால்
இறுக்கப்பட்டோ பலவந்தமாக சாகடிக்கப்பட்ட
பின்னர்தான் தூக்கிவிடப்பட்டிருக்கிறார்!
தானாகவே தூங்கிச் சாவதாக இருந்தால்,
கழுத்தின் மேற்பகுதியே இறுகியிருக்க
வேண்டும்! ஆனால் கழுத்தின் அடிப்பகுதியே
இறுக்கப்பட்டிருக்கிறது! இதனாலேயே மரணம்
சம்பவித்திருக்கிறது! அடிகாயங்களும்
கண்டல் காயங்களும் இருக்கின்றன! ஆகையால்
சித்திரவதை செய்து சாகடிக்கப்பட்ட பின்னரே,
இவர் தூக்கிவிடப்பட்டிருக்கிறார்!’

இந்த அறிக்கை அன்றைய தினசரி
களிலும் முன்பக்கச் செய்தியாக வெளி
வந்தது! யாழ்ப்பாணத்தில் பரபரப்பாகப் பேசப்
பட்டது!..... பிறகென்ன நடக்கவேண்டியது
என்னவோ அதுதான் பாட்டில் நடந்தேறியது!.....
மச்சான்காரன் யோகராஜாவை விலங்குபோட்டு
பிடித்துச் சென்று அடைத்து வைத்தார்கள்!
வழக்கு விசாரணை நடந்தது! அதனால் பல
திடுக்கிடும் தகவல்கள் வெளியாகின!.....

இக்கோரக் கொலை நடந்தேறியபோது, இருட்டிலே நின்று கண்ணால் கண்ட சாட்சிகள் இருந்திருக்கிறார்கள்! வலுவான சாட்சிகள்! நீதிமன்றத்தில் விபரித்த காட்சிகள் அதிர்ச்சியானவை! அவர்களும் அயலவரும் சொன்ன கதை:

செல்லத்துரை ஒரு நாவிதர். சிகையலங்கரிப்பு நிலையமும் வைத்திருக்கிறார். நிலையத்தை நடத்தும் பொறுப்பை மகன்மாரிடம் விட்டுவிட்டு, இவர் ஊர்குடி வேலையில்ல்தான் ஈடுபட்டுத் திரிபவர். அதிலும் வெள்ளாம் பகுதிக்கு தான் குடிமைத் தொழிலைச் செய்துவருபவர். இதனால் வேளாளரின் (அடிமை) குடிமை என்ற செல்வாக்கை தவிர வெறு செல்வாக்குகளும் அவருக்கு உண்டு!..... தங்கள் வீட்டு வளவுக்கு வந்து சேவகம் புரிவதால் - அழுக்குத்துப்பரவுப் பணி செய்வதால், துடக்கு மயிர் எடுப்பது, சாவுவீட்டு கடமை..... என்று தொண்டு துரவுப் பணிகள் புரிவதால், தங்கள் குடிமகனுக்கு தாராளமாகவே கொடுப்பார்கள்!..... காசாகவும் அரிசி, தேங்காய், காய்கறி, பழமாகவும் ஆக்கிய உணவுப் பண்டமாகவும் கொடுத்து கடமை செய்வார்கள் செல்வாக்காக!

செல்லத்துரைக்கு இணுவிலிலும் மற்றக் கிராமங்களிலும் நல்ல மரியாதை இருந்தே வந்தது!..... இப்படி இருக்கும் போதுதான் இராசலிங்கத்துக்கும் இவரின் மகன் இராசலெட்சுமிக்கும் திருமணம் நல்லவிதமாக நடந்தேறியது!

இராசலிங்கம் குறைந்தவனில்லை! அவனும் செல்வாக்கான ஆள்தான்! ஆனைக்கோட்டைக் சந்தியில் சிகையலங்கரிப்பு நிலையம் வைத்திருப்பவன். நல்லவருமானம் உண்டு. செல்வாக்கும் உள்ளது! நல்ல சீர்திருத்த கொள்கையுள்ளவன்! மேல்சாதிக் காரரின் இருப்பிடம் போய் சேவகம் செய்வது அடிமை குடிமை வேலை பார்ப்பது, அவனுக்குப் பிடிக்காது! அழகுக் கலையான அருமையான எங்கள் தொழிலின் மகிமையை இழிவுப் படுத்துக்கின்றனரே இவர்கள் என்று சினம் கொள்வான்! இந்த ஊர்க்குடி வேலைக்குப் போக வேண்டாமென்று மாமன் செல்லத்துரைக்கும் எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறான்!

ஆனால் அவர் காதில் வாங்கிக் கொள்வதாக இல்லை! இது முதல் கொண்டு அவர்களுக்கும் இவனுக்கும் நல்லாக இல்லை! மேலும் இவன் சாதி ஒழிப்பு அமைப்பு களோடு சேர்ந்து தேநீர்க் கடை பிரவேசம்,

ஆலயப்பிரவேசம் என்று எல்லாப் போராட்டங்களிலும் பங்கேற்றிருக்கிறான்! ஆள் ஒரு தீவிரவாதிதான்! கைக்குண்டு எறிந்தாகவும் கேள்வி. போர்க்கலை(கராட்டி)யும் பழகியிருக்கிறானாம்! நேர்மையானவன் ஆனால் பொறுமை என்பதே மருந்துக்கும் இல்லாதவன். தொட்டதுபட்டதுக்கெல்லாம் சீறிச்சினந்து வார்த்தைகளைக் கொட்டுவான்!..... இது மாமன் வீட்டாரின் அதிருப்தியை சம்பாதித்து வந்திருக்கிறது!

இப்படியிருக்கும்போது, வெளிநாடு போகும் ஆசை வந்தது! சவுதிக்குப் போனால் இந்தத் தொழிலால் நல்லாக உழைக்கலாம் என்று ஆசை காட்டியிருக்கிறார்கள்! இராசலிங்கம் கடையைத் தன் தம்பியாரின் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு அரபுநாட்டுக்குப் போய் விட்டான்! அப்போது ஒரு மகனுக்கு தந்தை.

ஒருநாள் செல்லத்துரை வீட்டுக்கு ஒருவர் வந்திறங்கினார் உந்துருளியில்! ஆள்வாட்டசாட்டமாக கம்பீரமாகவே இருந்தார்! இளமை அழகு கொலுவிருந்தது! நேற்றுத்தான் வெளிநாட்டால் வந்தவர் போலுமிருந்தது! செல்லத்துரை வீட்டுக்கு தொழில் நிமித்தம் அழைப்பாணை விடுக்க ஆரும் வருவதில் ஆச்சரியமில்லைத்தான். ஆனால் இவர் பார்வைக்கு வித்தியாசமாகவே இருந்தார்! படலையைத் திறந்து கொண்டு ராஜநடை நடந்து உள்ளே போனார்!

அப்போது வீட்டில் இராசலெட்சுமி மட்டுமே இருந்தாள்! மற்றவர்கள் அலுவலாக போய் விட்டனர். அப்போது அவள் பூமரங்களுக்கு நீர்வார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அதற்கு வசதியாக பாவாடையை கொஞ்சம் தூக்கிக் கட்டியுமிருந்தாள்!

வந்தவர் கால்வண்ணத்தை அங்கே கண்டார்! அவள் மெய்யழகையும் கண்டு எண்ணத்தை மறந்து மெய் மறந்து நின்றார்! மேல் நாட்டில் காணாத அழகை இந்தவீட்டில் கண்டது வியப்பில் இட்டது போலும்! அவர் பார்த்து இரசித்த வேளை, அவளும் நிமிர்ந்து இவரைப் பார்த்தாள்! கண்ணும் கண்ணும் மலரம்புகளை எய்தன! இதழ்கள் விரிந்து பூவைச் சொரிந்தன! சில கணங்கள் மெளன நாடகம் நடந்தது!

இராசலெட்சுமி தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டாள்!

“ஆருங்கோ நீங்கள்?..... ஆரத்தேடி வந்தனீங்கள்!” என்று கேட்டாள் சிரிப்பைச் சிந்தியபடி! சிரித்து சிரித்தே கதைப்பது அவள் பழக்கம்!

அவரும் சிரித்துக் கொண்டே பதில் சொன்னார்: “செல்லத்துரை ஐயா இருக்கிறா

ராங்கோ? அவர் இப்படி மரியாதை போட்டுக் கதைத்து இதுவே முதல் தடவையாக இருக்கும்! “அவர் பாருங்கோ, தொழிலுக்காக வெளியில போயிற்றாருங்கோ. ஏனுங்கோ கேக்குறீங்கள்?” என்ன பணிவு கனிவு! தேன்வந்து பாயுதே காதினிலே! “அது பாருங்கோ ஒரு குழந்தைக்கு முப்பத்தொண்டுக்கு துடக்குமயிர் எடுக்கவேணும். அதுதான் பாருங்கோ கூப்பிட வந்த நான்!” அவருடைய பேச்சிலும் குழைவு இருந்தது! “ஐயா வந்தால் கட்டாயம் அனுப்பி வைக்கிறேன் பாருங்கோ! உங்கட பேரையும் இருப்பிடத்தையும் சொல்லுங்கோ!”

“புன்னாலக்கட்டுவன் சந்தியில் தங்கற்ற வீடு எண்டால் விளங்கும்!” என்று சொன்னவர் மீண்டும் கேட்டார்.

“உங்களுக்குக் கலியாணம் ஆச்சுதா?” “ஓம் பாருங்கோ ஒரு பிள்ளையும் இருக்கு!” “அவர் எங்க?” “அவர் சவுதி போயிற்றார்!”

“உங்களப் பார்த்த கல்யாண முடிச்ச ஆளாத் தெரியல்ல...!” இருவரும் குபீர் சிரிப்பு!

மீண்டும் ஒருவரை ஒருவர் கண்களால் அள்ளிப் பருகினர். புன்னகையால் விடை பெற்றனர்! நன்றி மீண்டும் வருக, என்பதாக இருந்தது அவர்கள் முதல் சந்திப்பு!

அந்த துரைமகன் அடிக்கடி வருவதும், இவள் அரவணைப்பது போல் அன்புடன் உபசரிப்பதும் தொடர் சம்பவங்களாயின! அவர் வரும் போதெல்லாம் பரிசுப் பொருட்களோடு தான்வருவார்! மரக்கறிவகைகள், மாம்பழம், பலாப்பழம் என்று உவந்தளித்தேவருவார்! அவர் வருகையால் அந்தவீடு புதுமலர்ச்சி கண்டது போலிருந்தது!..... பதிலுக்கு அவருக்கு பெரும் விருந்தே படைக்க வேண்டும் போல் இருக்கும்!..... ஆனால் அவர் எளியசாதிவீட்டில் வாய் நனைக்கமாட்டார் என்று தெரியும்!..... இந்த உறவு மேலும் வளர்ந்து உந்துருளியில் கூட்டிச் செல்லும் அளவுக்கு வளர்ந்து வந்தது!

வீட்டில் உள்ளவர்கள் இதை மௌனமாக ஆதரித்தே வந்தனர்! பெரிய இடத்து உறவை பெருமையாகவே கருதினர் போலும்! இதுதான் இவர்களின் பலவீனம்! பெரும் தவறுக்கு வழிகோலியது.

இப்படியே ஆண்டுகள் இரண்டு உருண்டோடின. இராசலெட்சுமியின் கணவன் இராசலிங்கம் இங்குவந்து சேர்ந்து விட்டான்! நல்லா உழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்! வீட்டையும் மனைவியையும் அலங்காரப் பொருட்களால் அழகாக்கினான்! மாமன்

மாமி மைத்துனர்மாருக்கும் நல்ல உடுப்புகள் எடுப்புகளெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறான்! அழகு மனைவியை உந்துருளியில் ஏற்றி உல்லாச பவனி வந்திருக்கிறான்!

ஆனால் நீறு பூத்த நெருப்பு புகைய ஆரம்பித்தது! அது இராசலிங்கத்தின் செவிவழியாக சிரசுக்கு ஏறியது! செல்லத்துரை வீட்டில் எரிமலை குமுறத் தொடங்கியது!

ஒருநாள் இராசலிங்கம் ரொம்ப வேகமாக வீட்டுக்கு வந்தான். போகும் வேகத்தைப் பார்த்தால் கோபாவேசத்தோடுதான் போகிறான் என்றே தெரிகிறது! மனைவியை இழுத்துக் கொண்டு போய் அறையைப் பூட்டினான்!

அறையைப் பூட்டினாலும் அவன் கத்தித்தான் பேசினான்! அவன் சபாவம் அப்படி. “நான் கேள்விப்பட்ட கதை உண்மையா? சொல்லு.....!” “என்ன கதை கேள்விப்பட்ட நீங்கள்?..... என்னத்தச் சொல்ல?” “நடிக்காதடி..... வேசை! நீ அந்த எளிய வெள்ளாள நாயோட மோட்டசயிக்கில்ல ஊர்வலம் போயிருக்கிறாய், என்ன!.....”

“ஐயோ! இதென்ன அபாண்டப்பழியப்பா!.... ஆரோ தேவையில்லாமல் கதை கட்டியிருக் குறாங்கள்! நீங்கள் அதை நம்புறீங்களோ? என்ன நம்பமாட்டீங்களோ!..... பொய்யெண்டா அம்மாட்டக் கேட்டுப் பாருங்கள் கடவுள் சத்தியமா எனக்கொண்டும் தெரியாது!” அவள் தலையில் அடித்துச் சொன்னாள்! “அம்மாவ என்ன கேக்கிறது! எல்லாரும் சேர்ந்துதானே வெள்ளாள மாப்பிள்ளைக்கு பாய்விரிச்சி இருக்கிறீங்கள்!..... நான் நல்ல வடிவா எல்லாத்தையும் ஆதாரத்தோட அறிஞ்சி போட்டுத்தான் வந்து நீக்கிறேன்!..... உன்ற வாயா லையும் உண்மை வரவேணும் சொல்லு..... சொல்லு.....!” அவன் சிங்கம் போல் கர்ச்சித்தான்! அசிங்கம் பிடித்த வார்த்தைகளைக் கொட்டினான்! அவள் கெஞ்சிக் கெஞ்சி அழுதாள்! சொன்னதையே திருப்பித்திருப்பி சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்!

“எனக்கொண்டும் தெரியாது. அபாண்டப் பழி!”

இந்தச் சண்டை மூன்று நான்கு நாட்களாக நீடித்தது! கடுமையாயிற்றே தவிர குறைவ தாயில்லை! தணிக்க சமாதானத்தப்படுத்த வீட்டி லுள்ளோர் முயன்றும் தோற்றுப் போயினார்! அவன் வெஞ்சினம் அவர்கள் மீதும் பாய்ந்தது!..... கூட்டிக் குடுத்தவர்கள்! விபச்சாரக் குடும்பம்!..... என்றெல்லாம் கெட்ட வார்த்தைகளால் கடுமையாகத் திட்டினான்! ஏச்சுப்பேச்சொடு போனாலும் பரவாயில்லை,

அவளை அடித்து சித்திரவதை செய்யலானான்!
 அவளோ உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளவும் இல்லை. அவளோ ஆக்கினையை நிறுத்தவும் இல்லை! அவளின் அழகுரல் கேட்டு வீட்டில் உள்ளோர் கலக்கமடைந்தனர்! முக்கியமாக அண்ணன் யோகராஜா மிகவும் உணர்ச்சிவசமானான்! என்ன செய்வதென்று புரியாமல் கைகள் துருதுருக்க நின்றான்! கடைசியாக இராசலிங்கம் உறுமி அலறியபடி சொன்னான் இப்படி..... “எல்லாரையும் வெடிவைச்ச சாகக் கொல்லாமல் விடமாட்டன்! ஓ!” என்று கூறி ஆவேசமாகவெளியேறினான்! அவன் வெறிபிடித்துவனாக தெறி கெட்டு போன போக்கைப் பார்த்து, எல்லோரும் கதிகலங்கினர்! அவன் சொன்னதைச் செய்யக்கூடியவன்! செய்தவன் அப்படியான ஆள்தான் அவன்!

வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு மரண பயம் ஏற்பட்டுவிட்டது! கதி கலங்கிப் போய் சாவாரைப் போல் ஆயினர்! ஆனால் யோகராஜா எல்லோரையும் ஆறுதல்படுத்தினான். தென்பூட்டினான்!

“உங்கள் எல்லாரையும் காப்பற்றுவது என் பொறுப்பு. பயப்படத் தேவையில்லை” என்று உறுதி கூறினான்!..... உறுதியான உடலில் உறுதியான உள்ளம் இருக்கும்! அவனும் தசைத்திரட்சி பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு உடலைக் கட்டுறுதியாக வைத்திருப்பவன்! கட்டழகன் போட்டிகளில் பங்குபற்றி, சாகச விளையாட்டுக்களும் காட்டி பரிசுகளும் பெற்றவன்!

அன்று இரவு இராசலிங்கம் படலையை அடித்து திறந்து கொண்டுவந்தான்! திறந்தவிதம், கொலை வெறியோடுதான் வருகிறான் என்று விளங்கியது! உள்ளே வந்து கொண்டிருக்கும் போது திடீரென்று விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டன! எங்கும் இருள்மயமானது! அவன் அசைவில்லாமல் அப்படியே நின்றான்..... தனக்கெதிராக ஏதோ திட்டம் உருவாகியிருக்கிறது என்று மட்டும் விளங்கியது!

என்னவென்று விளங்கு முன்னமே பூமரங்களில் பதுங்கியிருந்த யோகராஜா பின்னால் பாய்ந்து வந்து அவனை கட்டிப்பிடித்து இறுக்கினான்! அவன் திமிறினான்! ஆனால் அவன் இரும் புப்பிடயில் இறுகி செயலற்றுப் போவதைத் தவிர ஒன்றுமே ஆகாமல் போயிற்று அவனால்!

இரும் பாக இறுக்கிக் கொண்டே இழுத்துவந்து பக்கத்து மரத்தோடு சேர்த்து பிடித்தான்! சரியான நேரம் பார்த்து

இராசலெட்சுமி கயிற்றைச் சுற்றி தமையனிடம் நீட்டினாள்! அவன் மரத்தோடு சேர்த்துக் கட்டினான். கைக்கட்டு கால்கட்டு எல்லாம் போட்டு வாய்க்குள் சீலையும் அடையப்பட்டது!

பிறகென்ன இரவிரவாக இருளில் சித்திரவதை செய்து கோரக் கொலை அரங்கேறியது!..... எல்லோன் பைப்பில் மண் நிரப்பி தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது! வேதனை தளாது அவன் முன்கினான்! கண்ணீரைச் சிந்தினான்! மனைமியை நோக்கி கண்களால் கெஞ்சினான்! காக்குமாறு கண்களால் தூது விட்டான்!..... ஆனால் அவளோ நிலத்திலே தலை கவிழ்ந்து கிடந்தாள், சிணுங்கிக் கொண்டு! ஒரு சமிக்ஞையும் இல்லை!

இறுதியாக யோகராஜா, ஒரு கயிற்றை எடுத்து இராசலிங்கத்தின் கழுத்தில் போட்டு இறுக்கினான் தன் பலத்தை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி!..... உயிர் பிரிந்து விட்டதை சரியாக தெரிந்த பின்னரே இறுக்குவதை நிறுத்தினான்! தன் கையாலேயே மாமரத்தில் தூக்கியும் விட்டான்!

இனி இவனுக்காக தூக்குக் கயிறு காத்திருக்கிறது!

○○○

- கமலினி சிவநாதன் யாதுமாத்....

சுமைப்பதில் பெண்ணாகி
 சம்பாசிப்பதில் ஆணாகி
 சேய்களுக்குத் தாயாகி - அவள்
 தாய்க்குச் சேவகியாகி
 உற்றார் சுற்றங்களுக்கு
 உறவாகி
 எல்லை அவளாகி
 அவளே எல்லைமாகி
 யாதுமாத் - ஈற்றில்
 எதுவும் இல்லைநாகி - ஒரு
 பெட்டியில் ரிணமாகி
 மண்ணோடு மண்ணாகிப் போகான்
 உயர் கொடுத்ததொரு பட்டம் - அது
 சுயங்கலியாய் போகான்
 என்பது....

ஈழத்தவரின் பழமொழிகளின் நூல் வெளியீடுகள்

ஒரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 15

கடந்த இதழில் பதிப்புரிமைச் சட்டம் பற்றிய சில கருத்துக்களையும் தகவல்களையும் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டேன். இவ்விதழில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் பதிப்புரிமைச்சட்டங்கள் பற்றிய மேலும் சில கருத்துக்களை வழங்கவிருக்கின்றேன்.

நாட்டாரிலக்கிய ஆக்கங்களுக்கான பதிப்புரிமை

நாட்டாரிலக்கியங்கள் எனப்படுவது யாதெனில் ஆக்கியோன் பெயர் தெரியாமல் நீண்டகாலமாக வழக்கில் இருக்கும், செவிவழிப் பரம்பலாகத் தொடர்ந்து வாழும் கிராமிய இலக்கியங்களாகும். பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டுக்கூத்துக்கள், தாலாட்டுக்கள் எனப் பட்டியலை நீட்டிச் செல்லலாம். இவற்றிற்கு யார் பதிப்பு உரிமை கோருவது என்ற கேள்வி எமக்குள் எழலாம். பதிப்புரிமைச்சட்டத்தில் நாட்டார் இலக்கியங்களுக்கு அதனைப் பயன்படுத்துபவர் உரிமை கோர முடியாது. ஒரு பழமொழித் தொகுப்பை வெளியிட்ட ஒரு ஆசிரியர், பதிப்புரிமைக் கூற்றில் "இதிலுள்ள பழமொழிகளை எனது அனுமதி யின்றி மீள்பயன்படுத்தக்கூடாது" என்று எழுதி வைக்கமுடியாது.

"திருட்டாந்த சங்கிரகம்" or A Collection of Proverbs in Tamil with their translation in English என்பது பீற்றர்பேர்சிவல் பாதிரியார் 1843இல் தொகுத்த ஈழத்துத் தமிழ்ப் பழமொழிகள் கொண்ட தொகுப்பு நூல். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து Jaffna Book Society, இந்நூலின் 1ஆவது பதிப்பினை, யாழ்ப்பாணம், அமெரிக்க மிஷன் அச்சகத்தின் வாயிலாக அச்சிட்டு வெளியிட்டது. 266 பக்கம் கொண்டதும் இலங்கையில் அச்சிட்டு வெளியான ஆரம்பகால நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கதுமான இந்நூல் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பழமொழிகளின் முதலாவது தொகுப்பு என்று கருதப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் அமைந்த 1873 தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தேடித் தொகுத்து அவற்றுக்கான ஆங்கில விளக்கத்துடனும் ஆங்கிலத்திலான முன்னுரையுடனும் பேர்சிவல் பாதிரியார் இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார். தமிழ் அகர வரிசை ஒழுங்கில் 1809 பழமொழிகள் "அ" முதல் "வெள" வரையில் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியவை பின்னிணைப்பில் புதிய சேகரிப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

பேர்சிவல் பாதிரியார் அந்தப் பழமொழிகளைத் தானாக உருவாக்கவில்லை. ஆனால் ஆங்காங்கே மக்கள் வாழ்வியலில் சிதறிக்கிடந்த - புழக்கத்திலிருந்த தமிழ்ப் பழமொழிகளை ஒருங்கு திரட்டி ஆங்கில மொழியிலான விளக்கத்தையும் சேர்த்து வழங்கியிருக்கிறார். இங்கு அவருக்கு நூலின் பதிப்புரிமை யானது, முழுமையான நூலின் தொகுப்பிற்காகவும் ஆங்கில மொழியாக்கத்திற்காகவும் அவர் மறைவின் 70 ஆண்டுகாலத்திற்கு அமுலில் இருந்திருக்கிறது. அதிலுள்ள நாட்டாரிலக்கியமான தமிழ்ப் பழமொழிகளுக்கு அவர் உரிமை கோரவில்லை. அம் மூலப் பழமொழிகளை எவரும் எடுத்துப் பிரசுரிக்கலாம்.

நூலகங்கள்ல் பதிப்புரிமை மீறப்படுகிறதா?

நூலகங்களில் உள்ள நூல்களை பிரதியெடுத்துப் பாவிக்கும் வழமை இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. ஆய்வுத்தேவைகளுக்காக இப்படியான பிரதியெடுத்தல் சில கட்டுப்பாடுகளுடன் அனுமதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் பிரதியாக்கம் செய்த ஒரு நூலை ஆசிரியரின் அனுமதி பெறாமல் வர்த்தக நோக்கில் ஒருதலைப்பட்சமாக மீள் அச்சிடுவது சட்டபூர்வமாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. பிரித்தானிய நூலகத்தில் ஒரு நூலின் மூன்றில் ஒரு பகுதியையே பிரதியெடுக்கலாம் என்ற

வரையறை உள்ளது. சில நூலகங்களில் பிரதியெடுத்தல் அறவே தடுக்கப்பட்டிருக்கும். இவையெல்லாம் அந்தந்த நூலக நிர்வாகிகளின் தீர்மானமாகும்.

நூலகங்களில் உள்ள ஆவணங்களைப் பிரதியெடுத்துத் தம் கல்வித் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துவதை பதிப்புரிமைச்சட்டம் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. ஆனால் நூலகத்தில் உள்ள ஒரு ஆவணத்தை எடுத்து முழுமையாக அதனை மின்நூலாக்கி அல்லது பிரதிகள் கையிருப்பில் இல்லாததால் அல்லது வழக்கில் இல்லாதொழியும் நிலை ஏற்படுகின்றதால் ஒருவர் அதனை மீள்பதிப்புச் செய்து மீள்சுற்றுக்கு விடுவது பதிப்புரிமை மீறலாகும்.

அண்மைக் காலத்தில் அமரர் அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களினால் அவர் உயிருடன் இருந்த காலத்தில் 2005ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவில் வெளியிடப்பட்ட "போரும் சமாதானமும்" என்ற நூல் பதிப்புரிமை பெற்ற திருமதி அடேல் பாலசிங்கம் அவர்களின் அனுமதியின்றி தமிழ்நாட்டில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது தொடர்பாக அவரது துணைவியார் அடேல் பாலசிங்கம் ஊடகங்களுக்கு அறிக்கையொன்றை விடுத்திருந்தார். திருமதி அடேல் பாலசிங்கம் அவர்கள் விடுத்துள்ள ஊடக அறிக்கை வருமாறு அமைந்திருந்தது: -

"எனது கணவர் அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, அவர் உயிருடன் இருந்த பொழுது 2005ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவில் பெயர்மக்ஸ் பதிப்பகத்தின் (Fairmax Publishing Ltd) வெளியீடாகப் பிரசுரிக்கப்பட்ட "போரும் சமாதானமும்" என்ற தமிழ் நூல் தற்பொழுது இந்தியாவில் "தமிழர் தாயகம் வெளியீடு" என்றழைக்கப்படும் நிறுவனத்தால் மீள்பிரசுரிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டு வருவது எனது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட நிறுவனத்திற்கும் எனக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை என்பதோடு, எனது கணவரின் எழுத்தாக்கங்கள் அனைத்திற்குமான காப்புரிமையைக் கொண்டவராக விளங்கும் எனது அனுமதியின்றியே இந்நூலை சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனம் மீள்பிரசுரம் செய்துள்ளது என்பதையும் அனைவரின் கவனத்திற்கும் நான் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். எனது கணவரால் எழுதப்பட்ட "போரும் சமாதானமும்" தமிழ் நூல் 2005ஆம் ஆண்டு முதற்தடவையாகப் பிரித்தானியாவில் வெளியிடப்பட்ட பின்னர்

அவ்வாண்டின் இறுதியில் கிளிநொச்சியில் அவரது அனுமதியுடன் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் அந்நூல் மீள்பதிப்புச் செய்யப்படவில்லை.

அவ்வாறான மீள்பதிப்பை மேற்கொள்வ தற்கான அனுமதி எனது கணவர் உயிருடன் இருந்த பொழுது அவராலோ, அன்றி அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் அவரது எழுத்தாக்கங்கள் அனைத்திற்குமான காப்புரிமையைக் கொண்டவராக விளங்கும் என்னாலோ எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எவருக்கும் வழங்கப்பட வில்லை. இந்நிலையில் எனது அனுமதியின்றி, காப்புரிமை விதிகளுக்கும், புலமைச்சொத்து அற நெறிகளுக்கும், எழுத்துரிமைச் சட்டங்களுக்கும் முரணாகத் தன்னிச்சையாக இந்நூலை 'தமிழர் தாயகம் வெளியீடு' என்ற நிறுவனம் மீள்பிரசுரம் செய்து இந்தியாவில் விற்பனை செய்து வருகின்றது.

எனது அனுமதியோ அன்றி மேற்பார்வையோ இன்றி இப்பிரசுரத்தை இந்த நிறுவனம் மேற்கொண்டிருப்பதால் இதில் தகவல் திரிபுகளும், குழறுபடிகளும் இருப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. எனவே 'தமிழர் தாயகம் வெளியீடு' என்ற நிறுவனத்தின் இப்பிரசுரத்தை எனது கணவரின் அதிகாரபூர்வ எழுத்தாக்கமாகக் கருத வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அத்தோடு, இந்நூலை விற்பனை செய்வதற்கான உரிமை என்னால் எந்தவொரு தனிநபருக்குமோ அன்றி நிறுவனத்திற்குமோ வழங்கப்படவில்லை என்பதோடு, அவ்வாறான உரிமை கோரலை எவராவது மேற்கொண்டால் அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதையும் அனைவரின் கவனத்திற்கும் நான் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

எனது கணவரால் எழுதப்பட்ட போரும் சமாதானமும், விடுதலை ஆகிய நூல்களும், என்னால் எழுதப்பட்ட சுதந்திர வேட்கை என்ற நூலும் தற்பொழுது பதிப்பில் இல்லை. எதிர்காலத்தில் இந்நூல்களை மீள்பிரசுரம் செய்வதற்கு நான் தீர்மானிக்கும் பட்சத்தில் அவற்றை என்னால் அதிகாரபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதிப்பகம் ஊடாகவும், உரிய முறைப்படியும், வெளியீட்டு விழா ஒன்றின் மூலமாகவுமே வெளியிடுவேன் என்பதை அறியத் தருகின்றேன்."

இத்தகைய பதிப்புரிமை மீறல்கள் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு எதிராக ஆங்காங்கே இடம்பெற்றே வருகின்றன.

சஞ்சிகைப் பதிப்பில் இணையப் பதிப்பை அறிமுகம் செய்து முன்னோடியாக விளங்கும் ஈழத்துச் சஞ்சிகையான 'ஞானம்', சஞ்சிகை உருவில் இலங்கையில் விநியோகிக்கப்படும் அதேவேளை மின்நூல்வடிவில் இணையத் தளத்திலும் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது. இன்று ஞானம் சஞ்சிகை உலகெங்கும் வியாபித்திருப்பதற்கான காரணம் அது இணையப் பதிப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டு வருவதே என்றால் மிகையாகாது.

நூலகம்—இணையப்பணிகளில் பதிப்புர்மை

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் எழுத்தாவணங்களை எண்ணிமப்படுத்தி ஆவணப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை ஊக்கு விப்பதோடு, தகவல் வளங்களையும் அறிவுச் சேகரங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தி அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்துவரும் இலாப நோக்கற்ற தன்னார்வ முயற்சியையே நூலக நிறுவனம் இலங்கையில் மேற்கொண்டு வருகின்றது. ஆசிரியரின் அனுமதியுடன் அவரது நூல்களை பதிவேற்றம் செய்து விரிவான வாசகப்பரப்பிற்கு அவற்றை இலவசமாக வழங்கும் பணியை நூலக நிறுவனம் மேற்கொள்கின்றது.

மேலோட்டமாகப் பார்க்குமிடத்து இது ஒரு அளப்பரிய சேவையாகும். மிகவும் குறுகிய பாவனைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விநியோகிக்கப்படும் ஈழத்து நூல்களை உலகளாவியரீதியில் எளிதாகப் பார்வையிட ஒரு ஆய்வாளரால் முடிகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ்நூல்கள் அனைத்தும் இத்தகைய ஒரு திட்டத்தின்கீழ் எண்ணிமப்படுத்தப்படுமிடத்து அவை பரந்த வாசகர்களை சென்றடைகின்றது.

இருப்பினும், பதிப்புரிமைச்சட்டம் இத்திட்டத்திற்கு வேகத்தடையை விதித்திருக்கிறது என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. ஒரு ஆசிரியர் தனது நூலை எண்ணிமப்படுத்த அனுமதி வழங்கினாலேயன்றி நூலக நிறுவனத்தால் சுயமாக அதனை பதிவேற்றம் செய்ய முடியாது. அது பதிப்புரிமைச்சட்ட மீறலாகும். எண்ணிமப்படுத்தி வைக்க முயல்வது ஒரு புதிய நூலாகவிருந்தால் அந்நூலின் ஆசிரியரதும், பதிப்பாளரினதும் விற்பனையையும் அது பாதிக்கக்கூடும் என்று ஒரு சாராரால் கருதப்படுகின்றது. இதில் நியாயத் தன்மை இல்லாமலும் இல்லை. சந்தையில் விற்பனைக்காக வாசகருக்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு நூல் இலவசமாக மின் ஊடகத்தில் இருந்தால் விற்பனை வீழ்ச்சி தவிர்க்க முடியாததே.

இப்பொழுது ஐரோப்பிய நாடுகளில் தமிழ் நூல்வெளியீடுகளை மேற்கொள்ளும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் கணிசமானோர் நூலகம் நிறுவனத்தின் இணையத்தில்

தமது நூல்கள் பதிவேற்றப்படுவதை விரும்புவதையே உரையாடல்களின் வழியாக என்னால் அவதானிக்கமுடிகின்றது. ஏனெனில் இலங்கையில் தமிழ்ப் பதிப்பகங்களினதும் நூல் விற்பனையாளர்களினதும் மெத்தனப் போக்கும், அநாவசியமான இழுத்தடிப்புகளும், படைப்பாளிக்கு அவர்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஏற்படுத்தும் சொல்லொணாமன உளைச்சல்களும் இலங்கையில் பதிப்பித்த நூல்களை நாட்டுக்கு நாடு அனுப்பிவைப்பதில் ஏற்படும் அநாவசிய பணச்செலவும், உரியவர்களின் ஒத்துழையாமையும் அவர்களைத் தமது நூல்களை விரைவில் உலகளாவிய வாசகரிடம் கொண்டு சேர்க்கும் எளிமையான ஊடகமாக மின்நூல் வடிவத்தையே காணமுடிகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத்தின் லாப நோக்கற்ற தன்மையும், எழுத்துத்துறையில் பாரிய பாய்ச்சலைக் கண்டுள்ள புதிய வீச்சுக்கொண்ட இளம் படைப்பாளிகளும் எதிர்காலத்தில் தமதுநூல்களை மின்நூல் வடிவிலேயே வெளியிட்டுத் தமது வாசகர் வட்டத்தை விரிவாக்கிக்கொள்ளும் சாத்தியப்பாடுகளை ஐரோப்பாவில் அண்மைக் காலத்தில் உணரமுடிகின்றது. இது எதிர்பார்த்ததை விட விரைவாக இலங்கையில் புதிய மின்நூல் தொழில் நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்தும் பதிப்பாளர் சமூகமொன்றினை விரைவில் காண வழிசெய்யும் என்றே நம்புகின்றேன்.

இவ்வேளையில் சஞ்சிகைப் பதிப்பில் இணையப் பதிப்பை அறிமுகம் செய்து முன்னோடியாக விளங்கும் ஈழத்துச் சஞ்சிகையான 'ஞானம்' பற்றியும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஞானம் சஞ்சிகை இன்று சஞ்சிகை உருவில் இலங்கையில் விநியோகிக்கப்படும் அதேவேளை மின்நூல்வடிவில் இணையத் தளத்திலும் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது. இன்று ஞானம் சஞ்சிகை உலகெங்கும் வியாபித்திருப்பதற்கான காரணம் அது இணையப் பதிப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டு வருவதே என்றால் மிகையாகாது.

(அடுத்த இதழில் நிறைவுறும்)

○○○

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

யோசிரியர் துரை மனோகரன்

உலகநாயகன் பெற்ற உன்னத விருது

இந்தியத் திரைப்பட நடிகர்களில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நடிகர்கள் சிவாஜிகணேசனும், கமல்ஹாசனும் ஆவர். அவர்கள் இருவருக்கும் பிரான்ஸிய அரசின் செவாலியே விருது வழங்கப்பட்டமை மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. இந்தியத் திரைப்படத்துறையில் தமது நடப்புத்திறனால் (மிகைநடிப்பு என்ற குறை இருந்தபோதிலும்) புதிய ஒரு பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தியவர், சிவாஜிகணேசன். அவரை அடுத்து, அதனை இன்னொரு பரிமாணத்துக்கு இட்டுச்சென்றவர், கமல்ஹாசன். இந்தியத் திரையுலகில் இவர்கள் இருவருமே அதிகமான வித்தியாசமான பாத்திரங்களை ஏற்று நடத்தினார்கள்.

கமல்ஹாசன் இராமநாதபுர மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பரமக்குடியில் சட்டத்தரணியான சீனிவாசனுக்கும், ராஜலட்சுமிக்கும் நான்காவது பிள்ளையாகப் பிறந்தவர். ஐயங்கார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சீனிவாசனின் நெருங்கிய நண்பராகத் திகழ்ந்தவர், இளையாங்குடி காங்கிரஸ் பிரமுகரான மௌலானா யாகுபி ஹாசன். அவரது நினைவாகச் சீனிவாசன் தமது ஆண்பிள்ளைகளுக்குச் சாருஹாசன், சந்திரஹாசன், கமலஹாசன் என்று பெயரிட்டார். அந்தக் காலத்தில் பிராமண சமூகத்தில் அப்படிப் பெயர் வைப்பது வழக்கம் இல்லை. தமது மகளுக்கு நளினி எனப் பெயரிட்டார். காலப்போக்கில் கமலஹாசன் தமது பெயரைக் கமல்ஹாசன் என மாற்றிகொண்டார். தமது பெயர் மாற்றம் குறித்துக் கருத்து வெளியிட்ட கமல்ஹாசன், "சரியான உச்சரிப்பு அதுதான் என்று வடமொழி வல்லுநர் சொல்ல செய்யப்பெற்ற மாற்றம்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ்ச் சோதிடர் ஒருவர் கமலஹாசன் தமது பெயரைக் கமல்ஹாசன் என்று மாற்றியமைத்தமை, அவருக்கு இறங்குநிலையை ஏற்படுத்திவிட்டது என்று தமது சோதிடநூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எது எப்படியோ, கமல்ஹாசனின் திரையுலகச் சாதனைகள் மெச்சத்தக்கவை.

கமல்ஹாசன் சிறுவயதிலேயே திரைப்பட நடப்புத்துறைக்கு வந்துவிட்டார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். ஆனால்,

அப்படி அவர் நடப்புத்துறைக்கு வந்தமை ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சி. சிறுவயதில் தமது தாயுடன் சென்னையில் கமல் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, ஒருமுறை அவர்களின் வீட்டுக்கு வந்திருந்த டாக்டர் ஒருவர் கமலையும் அழைத்துக்கொண்டு, சினிமாத்துறையினர் சம்பந்தப்பட்ட விருந்து ஒன்றுக்குச் சென்றார். அந்த விருந்தில் கலந்துகொண்ட ஏ.வி.எம்.செட்டியாருக்கு கமலை நன்கு பிடித்துப்போய்விட்டது. அப்போது அவர் களத்தார் கண்ணம்மா என்ற படத்தைத் தயாரித்துக்கொண்டிருந்தார். "தம்பி, என் படத்திலே நடிக்கிறியா?" என்று செட்டியார் கேட்டார். "ஒரு ப்ளிமத் காரும், அல்சேஷன் நாயும் கொடுத்தா நடிக்கிறேன்" என்றார், கமல். "சரி வா கொடுக்கிறேன்" என்று கூறி, அவரைத் தமது படத்தில் நடிக்கவைத்தார், செட்டியார். தமது முதல் படத்திலேயே சிறப்பாக நடித்து, சிறந்த குழந்தை நட்சத்திரத்துக்கான தேசிய விருதையும் கமல் பெற்றுக்கொண்டார். அப்படத்தில் எம்.எஸ்.ராஜேஸ்வரி பாடிய "அம்மாவும் நீயே அப்பாவும் நீயே" (பாடல்: சுந்தரவாத்தியார்) என்ற பாடலுக்கு வாயசைத்துக் கமல் நடித்தபோது, எல்லோர் மனங்களும், கண்களும் கசிந்தன. 1960இல் இத்திரைப்படம் வெளிவந்தது. அப்போது கமலுக்கு ஏறத்தாழ நான்கு வயது. அதைத் தொடர்ந்து, பார்த்தால் பசித்ரும் (1962 இரட்டை வேடம்), பாதகாணிக்கை (1962), கண்ணும் கரலும் (1962 மலையாளம்), வானம்பாடி (1963), ஆனந்தஜோதி (1963) ஆகிய படங்களில் குழந்தை நட்சத்திரமாக அவர் நடித்தார்.

அதன் பின்னர், அவரது தந்தை சீனிவாசன் அவரை டி.கே.எஸ்.சண்முகத்தின் நாடகசபாவில் சேர்த்துவிட்டார். சண்முகத்தின் வீட்டிலேயே இருந்து, அவரது பிள்ளைகளோடேயே வளர்ந்து, அவரது நாடகங்களில் சிறுவயதுக் கதாநாயகனாக நடித்துவந்தார். சுமார் இரண்டரை ஆண்டுகள் டி.கே.எஸ்.நாடகக் குழுவில் முக்கிய குழந்தை நடிகராக அவர் விளங்கினார். டி.கே.எஸ்.சண்முகம், கமலின் சிறுவயது நடப்புத்துறை வளர்ச்சியில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர். தமது

நன்றியைப் புலப்படுத்துமுகமாகத் தாம் ஏற்ற பெண்பாத்திரத்துக்கு அவ்வை சண்முகி எனப் பெயரிட்டு, படத்துக்கும் அப்பெயரையே இட்டார்.

குழந்தை நட்சத்திரமாகச் சினிமாவில் ஜொலித்து, பின்னர் நாடகத்துறையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய கமல், மீண்டும் சினிமாவில் நுழைவது சற்றுச் சிரமசாத்தியமாகவே இருந்தது. அநேகமாக 1970 வரை அவரைச் சினிமாத்துறையினர் கண்டுகொள்ளவே இல்லை. இந்த இடைக்காலத்தில் தமது தாயாரின் வற்புறுத்தலுக்கு ஏற்ப, நடனம், இசை முதலியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவரது நடன அரங்கேற்றமும் டி.கே.எஸ்.சண்முகத்தின் தலைமையில் நடந்தது. அப்போதைய திரைப்பட நடன இயக்குநரான தங்கப்பன் மாஸ்டரிடம் உதவி நடன இயக்குநராகவும் கமல் பணியாற்றினார். சில படங்களுக்கு உதவி இயக்குநராகவும் அவர் பணிபுரிந்துள்ளார்.

சிறிதுகால இடைவெளிக்குப் பின், ஜெய்சங்கர் கதாநாயகனாக நடித்த மாணவன் (1970) படத்தில் மீண்டும் சினிமாவில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கமலுக்குக் கிடைத்தது. ஒரு பாடல் காட்சியின் படப்பிடிப்பின்போது ஜெய்சங்கரால் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. அக்காட்சியில் கமலையே நடிக்கவைத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து ஜெயினிகனேசன் நடித்த குறத்திமுகன் (1972) படத்திலும் நடித்தார். ஆனால், அவரை யாரும் பெரிதாகக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

கமல் இன்றைய நிலைக்கு உயர்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்த பாலச்சந்தருக்கு, அவரை அறிமுகப்படுத்திவைத்தவர், ஜெயினிகனேசன். பாலச்சந்தர் தமது அரங்கேற்றம் (1973) படத்தில் ஒரு சிறிய பாத்திரம் கொடுத்து, எதிர்காலத்தில் மின்னிப் பிரகாசிக்கப்போகின்ற ஒரு சிறந்த நடிகரை முறையாகத் திரையுலக அரங்கேற்றம் செய்தார். அந்தப் படத்தில் நடித்தமைக்காகப் பாலச்சந்தர் கொடுத்த சம்பளம் வெறும் 350 ரூபா! கமல்ஹாசன் தமக்குச் சம்பளம் போதாது என்று கேட்டுக்கொண்டமையால், மேலதிகமாக 150 ரூபாவைப் பாலச்சந்தர் கொடுத்தார். ஆனால், காலப்போக்கில் பாலச்சந்தரின் படங்களில் பல்வேறுவிதமான பாத்திரங்களை ஏற்று, தமது பன்முக ஆளுமையைக் கமல் வளர்த்துக்கொண்டார். கமல் பாலச்சந்தரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இவர் எனக்குச் சம்பளமும் கொடுத்து, கற்றும் கொடுத்த நல் ஆசான். இன்று என் வருமானவரிக்கு ஆதிகாரணம் அவர்தான் என்று ஒருவரியில்

சொல்லிவிடலாம். என் வீட்டுச் சுவர்களின் ஒவ்வொரு செங்கல்லிலும் அவர் பெயரைப் பதித்துவைக்கலாம்” என்று கூறியுள்ளார். பாலச்சந்தர் - கமல்ஹாசன் இணைவு தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் ஒரு புதிய போக்கின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது.

பாலச்சந்தரின் அவள் ஒரு தொடர்கதை (1974), கமலின் திரைப்பட வரலாற்றின் ஒரு புதிய தொடக்கமாக அமைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த அபூர்வ ராகங்கள் (1975) அவரை இன்னொரு உயரத்துக்குக் கொண்டுசென்றது. தொடர்ந்து மன்மதலீலை (1976), வறுமையின் நிறம் சிவப்பு (1980), புன்னகை மன்னன் (1986), உன்னால் முடியும் தம்பி (1988) என்று கமல்ஹாசன் - பாலச்சந்தர் தொடர்பு நீடித்தது. அதன் வாயிலாகத் தமிழ்த்திரைப்பட உலகம் ஒரு புதிய பாதையில் நடைபயிலத் தொடங்கியது.

கமல்ஹாசனின் நடப்பினது பிறிதொரு பரிமாணத்துக்குக் காரணகர்த்தாவாக விளங்கியவர், பாரதிராஜா. அவரது 16 வயதினிலே (1977) என்ற திரைப்படத்திலே கமல் ஏற்ற சப்பாணி என்ற பாத்திரம் தமிழ்த்திரையுலகுக்குப் புதியது. அந்தப் பாத்திரத்தை இந்தியாவின் எந்த ஒரு நடிகரும் இவ்வளவு சிறப்பாகச் செய்திருக்கமுடியாது. அதுபற்றி அப்போது எழுதிய ஆனந்தவிகடன், “காரெக்ட்டருக்குள் புகுந்து மூழ்கித்திளைத்து எழுந்திருக்கிறீர்கள். தலை சிறந்த நடப்பு” என்று கமலைப் பாராட்டி எழுதியிருந்தது.

கமலும் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையின் பணம்பண்ணும் ஜனரஞ்சகப் போக்குக்கு விதிலிலக்கானவரல்லர். ஆயினும், அவ்வப்போது தமது சிறந்த நடப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த படங்களிலும் நடித்துவந்துள்ளார். அவள் அப்படித்தான் (1978), ராஜபார்வை (1981), மூன்றாம் பிறை (1982), சலங்கை ஒலி (1983), புன்னகை மன்னன் (1986), நாயகன் (1987), குணா (1991), மகாநதி (1994), குருதிப்புனல் (1995), இந்தியன் (1996), ஹே ராம் (2000), அன்பே சிவம் (2003), விருமாண்டி (2004) என்று அவரது சிறந்த திரைப்படப் பட்டியல் தொடர்ந்துகொண்டே போகிறது. பின்னர் வந்த கமலின் திரைப்படங்கள் சிலவும் அவரது நடப்பாற்றலை வெளிப்படுத்திவருகின்றன. பல மொழிப் படங்களில் நடித்த பெருமையும் அவருக்கு உண்டு.

எனது ஞாபகத்தில் கமல் நடித்த இரண்டு படங்கள் இன்னொரு வகையில் வித்தியாசமானவை. பேசும்படம் (1987)

என்ற படத்தில் வசனங்களே இல்லாமல் நடப்பையே முழுமையாகக் கொண்டு கமல் தமது திறமையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். உயர்ந்தவர்கள் (1977) என்ற திரைப்படத்தில் கமலும், சுஜாதாவும் ஊமைப் பாத்திரங்களை ஏற்று, படம் முழுவதும் அதியற்புதமாக நடித்தனர்.

கமல் ஹாசன் என்ற நடிகரின் முழு ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்திய இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க திரைப்படம் தசாவதாரம் (2008). ஜகதலப்பிரதாபன் (1944) படத்தில் பி.யூ. சின்னப்பா நாலைந்து பாத்திரங்களில் ஒரே காட்சியில் நடித்தார். சிவாஜிகணேசன் நவராத்திரியில் (1964) ஒன்பது பாத்திரங்களில் நடித்தார். கமல்ஹாசன் தசாவதாரம் படத்தில் பத்துப் பாத்திரங்களில் நடித்தார். இத்திரைப் படம் கமலின் திறமையைச் சர்வதேச அளவில் வெளிப்படுத்தியது.

கமல் தமது ஒப்பனைகளில் எப்போதும் மிகுந்த கவனம் செலுத்துபவர். பாத்திரத்துக்கு ஏற்ற முறையில் தமது ஒப்பனை, உடையமைப்பு அமையவேண்டும் என்பதில் அக்கறையாக இருப்பவர். 16 வயதிலே படத்தில் அவர் ஏற்கவேண்டிய பாத்திரம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இயக்குநர் பாரதிராஜா அவருக்கான உடைகளை அவரிடம் கொடுத்தபோது, ஷேர்ட்டை கல்லால் குத்தியும், கண்டபடி கசக்கியும் அலங்கோலப்படுத்திய பின்னர்தான் அவற்றைப் படப்பிடிப்பில் உடுத்தார் என்று பாரதிராஜா கூறி, கமலைப் பாராட்டியிருந்தார். கமல் தமது தாய் தந்தையையும் தமது ஒப்பனைகளில் பிரதிபலித்துள்ளார். தமது தாய் ராஜலட்சுமியை அவ்வை சண்முகிப் பாத்திர ஒப்பனையிலும், தந்தை சீனிவாசனை இந்தியன் பாத்திர ஒப்பனையிலும் பிரதிபலித்துள்ளதாக அவரே கூறியுள்ளார்.

கமல் இந்திய நடிகர்களில் சிவாஜிகணேசன் மீதும், நாகேஷ் மீதும் அதிக மதிப்பு வைத்துள்ளார். சிவாஜிகணேசனின் நடிப்பு, தாம் உட்படப் பின்வந்த நடிகர்கள் அனைவரிடமும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவாஜிகணேசன் ஊடகவியலாளர் ஒருவருடனான தனிப்பட்ட சந்திப்பு ஒன்றின்போது, கமலைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: “இப்போ இருக்கிற ஆர்ட்டிஸ்களிலே கமலை எடுத்துக்க. அவனுக்கு நடிப்பும் தெரியும் மத்த தொழில்நுட்பமும் தெரியும் அப்ப அவனை மாதிரி ஆட்கள் என்னை மாதிரி இருக்கமாட்டாங்க. டைரக்டர்களை மீறி இவங்க இருப்பாங்க. எங்க தோள்

மேலே ஏறி அவங்க பார்க்கிறப்போ அவங்க உயரம் தனியாத்தானே இருக்கும்?” சிவாஜி கமலைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த கணிப்பீடு மிகச் சரியானது. சிவாஜிகணேசனின் முதல் படம் பராசக்தி (1952) ஏ.வி.எம்.ஸ்ருடியோவில் படமாக்கப்பட்டபோது, அவர் அப்படத்தில் முதன்முதலாக நடித்த காட்சியில் “சக்ஸஸ் சக்ஸஸ்” என்ற வார்த்தைகளை முதலில் பேசவைத்துப் படமாக்கினார்கள். சிவாஜி காலமான பின்னர், அவர் முதன்முதலில் நடித்த அந்த இடத்தில் ஏ.வி.எம் நிறுவனத்தினர் அவருக்கு நினைவுச் சின்னம் அமைத்தனர். அதனைக் கமல்ஹாசனைக் கொண்டே ஏ.வி.எம் நிறுவனத்தினரும், சிவாஜி குடும்பத்தினரும் திறந்துவைக்கச் செய்தனர். கமல்ஹாசனும் அதனைத் திறந்துவைப்பதில் தாம் கொண்ட மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்திப் பேசினார்.

கமல்ஹாசன் திரைப்படத்துறையில் ஒரு சிறந்த நடிகர் மட்டுமல்ல. அவர் சிறந்த கதை-வசனகர்த்தா, இயக்குநர், பாடலாசிரியர், பாடகர், தயாரிப்பாளர் எனப் பல முகங்கள் கொண்டவர். தமது படங்கள் சிலவற்றில் தமக்காக அவர் பாடியது மட்டுமன்றி, வேறு சில நடிகர்களுக்கும் சில பின்னணிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். திரைப்படத் தொழில்நுட்பங்கள் பலவும் தெரிந்த இந்திய நடிகராக அவர் விளங்குகிறார். அதேவேளை, கமல்ஹாசன் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளரும், கவிஞரும் ஆவார். நாவல், சிறுகதைகள், கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். அவை நூல் வடிவில் வெளிவராதது ஒரு குறையே. பல மொழிகள் தெரிந்த அவர், ஒரு நல்ல வாசகரும் ஆவார்.

கமல்ஹாசனுக்கு செவாலியே விருது கிடைத்தபோது, அதற்கு முன் விழுந்து வாழ்த்தியிருக்கவேண்டியவர்கள், இந்தியப் பிரதமரும், தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரும் ஆவார். ஆனால், அவர்கள் தம் பொறுப்பில் இருந்து விலகியுள்ளமை வருந்தத்தக்கதும், கண்டிக்கத்தக்கதும் ஆகும். வட இந்திய நடிகர் ஒருவருக்கு இந்த ஆண்டு இப்படியொரு விருது கிடைத்திருந்தால், இந்தியப் பிரதமர் தலையில் தூக்கிவைத்துக் கொண்டாடியிருப்பார். ஆனால், தமிழ் நடிகர் என்பதால் அவர் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. என்னதான் கருத்துவேறுபாடுகள் இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் தமது மாநிலக் கலைஞருக்குத் தக்க மரியாதை செலுத்தியிருக்கவேண்டும் இவர்களுக்கு மாறாக, கேரளா முதலமைச்சர் கமல்ஹாசனைப் பாராட்டி வாழ்த்தியிருக்கிறார். அவர் வாழ்க!

○○○

கலாயுவுணம் கே. வொன்னுத்துவார

சம கால காலக் கிய காலக் கிய காலக் கிய

கொடகே தேசிய சாகித்திய விருதுவிழா

கொடகே தேசியசாகித்திய விருதுவிழா 18 ஆவது முறையாக கொழும்பு 07 இலங்கைமன்றக் கல்லூரி கேட்போர் கூடத்தில் (09.09.2016) சட்டத்தரணி எஸ்.ஜி. புஞ்சிவேறவா தலைமையில் நடைபெற்றது.

இலங்கை, இந்திய நாவலாசிரியர்கள், படைப்பாளிகள், பேராசிரியர்கள், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் அறிவுஜீவிகள் மங்கலவிளக்கேற்றி நிகழ்வை ஆரம்பித்துவைத்தனர் எழுத்தாளர் அந்தனிஜீவா வாரவேற்புரை நிகழ்த்தினார் பேராசிரியர் ஜே.பி. திசாநாயக்க சிங்களமொழியில் சிறப்புச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு.தம்பு. சுப்பிரமணியம் தமிழ்மொழியில் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்.

இவ்வருடத்திற்கான “வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதனை” பண்ணாமத்துக்கவிராயர் என்ற மாத்தளை ஸய்யத் முஹம்மத் .பாருக் பெற்றுக்கொண்டார்.

2016 கொடகே சாகித்தியவிருதுபெற்ற நூல்கள்

சிறந்தநாவல் (இரண்டுபேருக்குப் பகிர்நளிக்கப்பட்டது.) “வலியின் சுமைகள்” வவுனியூர் இரா. உதயணன், “பஞ்சம் பிழைக்கவந்தபூமி” மு. சிவலிங்கம்.

சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்பு “நீரில் கிழித்தகோடுகள்” கே.ஆர் டேவிட்,

முதல் நூல் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) “கானல் வசந்தங்கள்” பைந்தமிழ் குமரன் (ஜே. டேவிட்)

சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பு “ஏவாளின் புன்னகை” ஈழக்கவி (ஏ. எச்.எம். நவாஸ்.)

முதல் நூல் கவிதை (சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பு) “ஒருபுள்ளியில் ஓடும் முட்கள்” - செல்லக்குட்டி கணேசன்

சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல் “பட்டி” (கே.ஜயதிலகவின் சிறுகதைகள்) மாவனல்லை எம்.எம்.மன்கூர்

சிறந்த ஆங்கில நாவலுக்கான விருது - சாந்தன்,

தாயகஒலி - 25 ஆவது சிறப்புமலர் வெளியீடும் இரா. உதயணன் இலக்கியவிருது - 2016 முதலாவது விருதுவிழாவும்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வழங்கும் தாயகஒலி - 25 ஆவது சிறப்புமலர் வெளியீடும் இரா. உதயணன் இலக்கியவிருது -2016 முதலாவது விருதுவழங்கலும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (10.09.2016) பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர், தொழிலதிபர் இராஜரத்தினம் இராஜமாணிக்கம், மனிதநேயமாமணி எஸ். தியாகராஜா ஆகியோரது முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு பிரதம விருந்தினராக கிழக்குமாகாண கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு சி. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் கலந்துசிறப்பித்தார்.

அயலக விருந்தினர்களாக பிரபல முற்போக்கு நாவலாசிரியர் கு. சின்னப்பாரதி, (நாமக்கல்) பேராசிரியர் எச்.பாலசுப்பிரமணியம் (புதுதில்லி) பேராசிரியர் எச். பத்மநாதன் (கேரளா) இளைய அப்துல்லாஹ் (அனஸ் இலண்டன்) ஆகியோரும் இணைந்து சிறப்பித்தனர்.

கௌரவ விருந்தினர்களாக பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், நாவலர் நற்பணிமன்றத் தலைவர் நா.கருணை ஆனந்தன், வவுனியூர் இரா. உதயணன் ஆகியோரும், சிறப்புவிருந்தினர்களாக அருடத்ததை செ. அன்புராசா, உயர்திரு கே. அரசரத்தினம், வைத்தியகலாநிதி தாளிம் அகமது, உயர்திரு எஸ். சண்முகராஜன் (கண்டி) திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை ஆகியோரும் கலந்துசிறப்பித்தனர்.

வரவேற்புரையை கலைஞர் கலைச்செல்வன் நிகழ்த்த, தொடக்கவுரையை செல்வ. திருச்செல்வன் நிகழ்த்தினார்.

தாயகஒலி 25- ஆவது சிறப்பு மலரின் வெளியீட்டுரையை திருமதி பவானிமுருந்தன் நிகழ்த்த, "தாயகஒலி" 25 ஆவது சிறப்புமலர் வெளியீடு மலர் பற்றிய பதிப்புரையை சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் ந. வித்தியாதரனும் நயவுரையை பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், வைத்தியகலாநிதி தாஸிம் அகமது, கவிஞர் எச்.ஏ. அஸ்ஸ ஆகியோரும் நிகழ்த்தினார்கள்.

"இரா. உதயணன் இலக்கியவிருதின் நோக்கவுரையை செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன் நிகழ்த்த, "இரா.உதயணன் இலக்கியவிருது - 2016 விருது வழங்கல் நிகழ்வு இடம் பெற்றது. தாயகஒலி பிரதம ஆசிரியர் தம்பு - சிவசுப்பிரமணியம் ஏற்புரைவழங்க ஊடகவிலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நன்றியுரை வழங்கினார். நாட்டியச்சுடரொளி செல்வி மதுரா சண்முகநாதனின் நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது.

இரா. உதயணன் இலக்கியவிருது- 2016.

விருதுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொன்னாடைபோர்த்தி, மாலை அணிவித்து விருது, சான்றிதழ், பணப்பரிசும் வழங்கப்பட்டன.

நாவல்: "யாழிசை" சிவஆருரன் (ஆ. சிவலிங்கம்)

சிறுகதை (இருவருக்கு): "நீரில் கிழித்தகோடுகள்" கே. ஆர் டேவிட், "சொந்தமண்ணின் அந்நியர்" இரா. சடகோபன்

தமிழ் வளர்ச்சி இலக்கியம்: "நேர் கொண்டபார்வை" திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்

கவிதை: "நெஞ்சம் மறவாத நினைவுகள்" சி.வி.பி. மாணிக்கம் (குறிஞ்சிவாணன்)

சிறுவர் இலக்கியம் "வண்ணவண்ணப் பூக்கள்" கவிஞர் ஷெல்லிதாசன்

அயலகப் படைப்பு: "ஓச்சாவும் ஒத்தக்காதுஆடும்" மதுரைபாலன் (தமிழ்நாடு)

"காலத்தைவென்ற காவியமகளிர்" நுணாவில் கா.விசயரத்தினம் (இங்கிலாந்து)

மொழிபெயர்ப்பு: "மரக்கொக்கு" தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கு உபாலி லீலாரதன்.

"பட்டி" சிங்களத்திலிருந்து தமிழிற்கு மாவனெல்லை எம். எம். மன்கூர்

இளம் படைப்பாளிகள்: "நாவல் இலக்கியம்" திருமதி மைதிலி தயாபரன்

"கவிதை இலக்கியம்" பிரான்சிஸ் பெனில் (மன்னார் பெனி) "சிறுவர் இலக்கியம்" திருமதி ஹேமலதா ஹதீபன் (சாவகச்சேரி)

தாயகஒலி சிறப்பு வாசகர் விருது: ஆர். எஸ்.நடராசா

வவுனியூர் இரா. உதயணனின் நூல்கள் வெளியீடு

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியநிறுவகமும், இலண்டன் தமிழ் இலக்கியநிறுவகமும் இணைந்து வழங்கிய வவுனியூர் இரா. உதயணனின் இரு நூல்கள் "வலியின் கமைகள்" (தமிழ், சிங்களம், ஹிந்தி, மலையாளம், ஆங்கிலம் ஆகிய ஐந்து மொழிகளில்) "வன்னிவலி" சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆகியவற்றின் வெளியீடு, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் (11.09.2016) நடைபெற்றது.

பிரதம விருந்தினராக வடமாகாண சுகாதார அமைச்சர் வைத்தியகலாநிதி ப. சத்தியலிங்கம் அவர்களும், பிரதம அதிதியாக வீரகேசரி வாரவெளியீட்டின் பிரதம ஆசிரியர் ஆர். பிரபாஹன் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் முற்போக்கு நாவலாசிரியர் கு. சின்னப்பாரதி, டெல்லிபேராசிரியர் எச். பாலசுப்பிரமணியம், பேராசிரியர் எச்.பத்மநாதன் ஆகியோர் கலந்துக் கொண்டனர்.

முதற்பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொள்ள, சிறப்புபிரதியை நாவலர் நற்பணிமன்றத் தலைவர் ந.கருணைஆனந்தன் பெற்றுக்கொண்டார். வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது மா. பாலசிங்கத்திற்கும், தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுவிருது தேசபந்து சிறிசுமணகொடகே அவர்களுக்கும், சிறந்த ஊடகவியலாளர் விருது வீ.தனபாலசிங்கத்திற்கும் வழங்கப்பட்டன.

கோப்பாய் சிவத்தின் மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டுவிழா.

மறுமலர்ச்சிப் பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சரசர்மா நூற்றாண்டு ஜயந்தி, எழுத்தாளர் “கோப்பாய் சிவம்” அவர்களின் எழுத்துலகப் பொன்னாண்டு ஆகியவற்றைமுன்னிட்டு “கோப்பாய் சிவம்” அவர்களின் மூன்று நூல்களின் (கட்டுரைத் தொகுதி, சிறுகதைத் தொகுதி, கவிதைத் தொகுதி) வெளியீட்டுவிழா (12.09.2016) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் செல்வன் சு. அனந்தநாராயணன் சர்மாவின் தமிழ் வாழ்த்துடன், பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது.

நூல்கள் பற்றிய ஆய்வுரைகளை ஆ.இரகுபதிபாலஸ்ரீதரன், “ஞானம்” ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதிதி தி.ஞானசேகரன், பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். கலாநிதி ஸ்ரீபிரசாந்தன் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார். மிருதங்கவித்வான் பிரம்மஸ்ரீ ஜீ. சுவாமிநாதன் சர்மா அவர்கள் முதற்பிரதியை நூலாசிரியர் கோப்பாய் சிவத்திடம் பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தார். நூலாசிரியர் “கோப்பாய் சிவம்” பதிலுரையும், நன்றியுரையும் நிகழ்த்தினார்.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மூன்று நூல்களின் அறிமுக நிகழ்வு

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மூன்று நூல்களின் அறிமுக நிகழ்வு 24.09.2016 சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

“நாங்கள் பாவிக்காக இருக்கிறோம் அல்லது 1983” எனும் நாவல் வெளியீடு மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்ற காப்பாளர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஷண். பிரபாகரனின் நாவலின் வெளியீட்டுரையும் எழுத்தாளர் அல்.அஸுமத் அவர்களின் ஆய்வுரையும், எழுத்தாளர் ஹேமசந்திரபத்திரனவின் கருத்துரையும் இடம்பெற்றன.

இரண்டாவது நிகழ்வாக “நாமிருக்கும் நாடே” சிறுகதைத் தொகுதியின் மறுபதிப்பு எம். வாமதேவன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. நூலின் அறிமுகவுரையை “ஞானம்” பிரதம ஆசிரியர். ஞானசேகரன் நிகழ்த்த முதற்பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக்கொள்ள, திருமதி வசந்தியாபரன் சிறப்புப்பிரதியை பெற்றுக்கொண்டார். சட்டத்தரணி பதுளை சேனாதிராஜா கருத்துரைவழங்கினார்.

“காலங்கள் சாவதில்லை” எனும் நாவல் வெளியீடு மு. சிவலிங்கம் தலைமையில் இடம்பெற்றது. திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை அறிமுகவுரையை நிகழ்த்தினார். சட்டத்தரணி இரா.சடகோபன் கருத்துரை வழங்கினார். ஊடகவியலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நூலை வெளியீட்டுவைக்க சிறப்புப்பிரதியை “காப்பியக்கோ” ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் பெற்றுக்கொண்டார்.

இறுதியாக இவ்வாண்டு தேசியமட்டத்தில் விருதுபெற்ற மலையக எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்வும் இடம் பெற்றது. தனது ஏற்புரையுடன் விருதுபெற்றவர்களுக்கான வாழ்த்துரையையும் விழாநாயகர் தெளிவத்தை ஜோசப் வழங்கினார். நன்றியுரையை கவிதாயினி லுணுகலை ஸ்ரீ வழங்கினார். மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் ஒழுங்கமைத்த இவ்விழாவின் நிகழ்ச்சிகளை பாக்யாபதிப்பக நிறுவனர் மல்லியப்பூசந்தி திலகர் தொகுத்து நெறிப்படுத்தினார்.

வாசகர் பேசுந்ாரர்

சாகத்தியர்த்ன வ்ருதம் சர்ச்சைகளும்

ஒரு முறை எனது நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து உரையாற்றிய பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்கள் தனதுரையில் “நாங்கள் ஆய்வாளர்கள். பல நூல்களைக் கற்று அவற்றை ஆய்ந்தறிந்து கொண்ட ஞானத்தால் அவற்றிலிருந்து பெற்ற மேற்கோள்களோடு ஒரு நூலை எழுதிவிடுவோம். ஆனால் ஆக்க இலக்கியவாதிகள் அவ்வாறல்லர். அவர்கள் தாங்களாகவே ஒரு கருவைச் சிந்தித்து அவர்கள் கற்பனையில் சொந்தமாக ஒரு சிருஷ்டியைத் தருகின்றார்கள். இது கடினமான ஒரு முயற்சியாகும்” என்னும் பொருள்படப் பேசினார். இதிலிருந்து ஆக்க இலக்கியத்தின் பெறுமானம் புரியும்.

பல்கலைக்கழகப் போதனாசிரியர்கள். அறிஞர்கள். துறைசார்ந்து ஆழக்கற்று, அவற்றில் ஆய்வுசெய்யும் கல்விப்புலத்தில் மேம்பட்டோர். அவர்கள் கழகங்களில் கற்பித்தல் தவிர்ந்து பிறந்தம் அறிவுத் தேடலுக்காய் ஆக்கியளிக்கும் கோத்தளிப்புத் தவிர்ந்த உருவாக்கங்களுக்காய் அரசாங்கத்தால் விருதளித்துக் கௌரவம் செய்யப்பட வேண்டியவர்கள். இங்கே பேராசிரியர் துரையனோகரனின் தொடர்ச்சியான போராட்டம் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

தமிழ்ச்சொல் அகராதியின்படி ‘சாகித்தியம்’ என்பதற்கு முறைப்படி பாடும் சங்கீதம் புலமை செய்யும் எனப்படும். புலமை என்பதற்கு கவிஞர் வித்தாண்மை எனக்கூறும். இவ்வாறிருக்கையில் “சாகித்தியர்த்ன” என்னும் பதம் பெரும்பாலும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கே மிகப் பொருந்தும். கல்வியாளர்களுக்கு இதனிலுஞ் சிறப்பாய் அவர்தம் ஆக்கங்களின் தரமறிந்து கௌரவம் செய்வதே மேன்மையாகும். தவிர்ந்து, பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்கள் வரையறை செய்வதற்கிணங்க படைப்பாளிகளுக்கென்றுருத்தான “சாகித்தியர்த்ன” என்ற விருதை அளிப்பது பொருத்தப்பாடற்றதாகும். இதனையே பேராசிரியர் துரையனோகரனும் ஞானம் ஆசிரியரும் பேசுகின்றனர்.

தவிர், மேலுமொரு குன்றுபடியும் அரசாங்க, தனியார் நிறுவனங்களில் பரிசுக்கான நூல் தேர்வுகளில் நடைபெறுகின்றது. படைப்பிலக்கியங்களுக்கு பரிசு தரும் தேர்வுக் குழுக்களிலும் சமபந்தமில்லாதவர்களின் வகிபாகம், வாழ்வில் ஒரு சிறுகதையேனும் எழுதிய அன்றேல் குறைந்தது அத்துறைசார்ந்த தேடலனுபவமுற்ற சிலர் சிறந்த நூல்களைத் தேர்ந்தெடுக்குங் குழுக்களில் அங்கம் வகிப்பதாகும். இது மற்றத் துறைகளுக்கும் பொருத்தப்பாடாகும். கல்வித் தகைமை வேறு படைப்பாற்றல் திறன்வேறு. துறை சார்ந்த ஒருவர் உதாரணமாய் கவிதையெனில் ஈழத்தில் கவிஞர் “சோப” பத்து நூல்களில் ஒரு கவிதைநூலைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அத்துறையில் எந்த அனுபவமுற்ற ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்க முயலுவதற்கும் பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுண்டு. இங்கேதான் தேர்வில் குன்றுபடிக்களேற்பட்டு தப்பான தேர்வுகள் நடைபெறுகின்றன.

சில இடங்களில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, சிறுவர் இலக்கியம் என்ற பல்வேறு துறைகளுக்கும் ஓரிருவரே நடுவராயிருப்பது. இதில் வியப்பு என்னவெனில் இவர்கள் இத்துறைகளில் எதிலும் எச்சாதனையும் படைக்காதவர்கள். அனுபவ முதிர்ச்சியும் அற்றவர்கள். ஒருவர் ஒன்றோ இரண்டோ துறைகளில் பாண்டித்தியம் உள்ளவர்களாக இருக்கவே வாய்ப்புண்டு. அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆளுமை கொண்டிருப்பதென்பது சாத்தியப்பாடற்றதாகும். அவ்வாறான ஒருவர் இந்த இலங்கைத் திருநாட்டில் இன்னும் பிறக்கவில்லை. அவ்வாறிருக்க இங்கு இது எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது என்பது ஆச்சரியத்துக்குரியதாகும். அழைகின்றார்களே என்பதற்காகப் பொருத்தப்பாடற்ற இருக்கைகளில் போயமர்ந்து தர்மத்தைப் பிழைப்பது சத்தியத்தின் பாற்பட்டவர்களின் சாபத்திற்குப்படுத்தும்.

தமிழ்மொழிக்கும் சாகித்தியப்பரிசுகள் வழங்கப்படத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே அவற்றைத் தீர்மானிப்பவர்களாக பல்கலைக்கழகம் சார்ந்தவர்களே இருந்துவந்துள்ளனர். பரிசுத்தேர்வுக்கு எதிரான போராட்டம் கூழ்முட்டை அடிப்பதில் ஆரம்பமாகியது. அச்சவாகனம் ஏற்றப்படாத நூலுக்கு செ.யோகநாதன் பரிசுபெற்ற வரலாறு உண்டு. தெளிவத்தை ஜோசப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை நாவல் பரிசுக்குத் தேர்வாகி பின்னர் மாற்றப்பட்டதாக அவர் தெரிவித்துள்ளார். திரு. சோமகாந்தனின் ஆகுதி சிறுகதைத் தொகுதி பரிசுக்குத் தேர்வாகி மறுநாள் அந்த முடிவு மாற்றப்பட்டதாக அவர்பதிவு செய்துள்ளார். மு.பொ. தனது சிறுகதைத் தொகுதி பரிசுக்குத்தேர்வாகி பின்னர் அது

வேறொருவருக்கு வழங்கப்பட்டதாகப் பதிவு செய்துள்ளார். குறிஞ்சித் தென்னவனின் நுலுக்கு உரிய பணப் பரிசு சாரல்நாடனுக்கு வழங்கப்பட்ட வரலாறும் உண்டு. மேலிடத்தில் உள்ளவர்கள் தான்தோன்றித்தனமாக தமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு பரிசு வழங்குவதாக குற்றச்சாட்டு தொடர்கிறது. வல்லான் வகுத்ததே வழி என்ற தோரணையில் தேர்வாளர்கள் அட்டகாசம் புரிகிறார்கள். அதேபோன்று சாகித்தியர்தன் விருதை தாம் விரும்பியவர்களுக்கு வழங்கிவிட்டு அதனை நியாயப்படுத்தவும் செய்கிறார்கள்.

தேர்வுக் குழுவைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்கள் வள்ளுவனின் குறளைத் தேர்ந்திருந்தால் தப்பானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.”

- ஜின்னாஹ் டிரபுத்தீன்

ஞானம் கண்டேன் ஞாயமான நல்லாக்கம் கண்டேன்
நானிலமெங்ஙனும் பரவியே ஞானம்
உணமிலா ஓக்கங்கள் பற்பல மேலும் தந்து
உயிர்ப்பிக்க வேண்டும் தமிழை என்றும்!
தினம் தினம் தமிழ்மணம் தரணியினின் திக்கெட்டும்
தெளிவாய் உறுமணம் வீசிடவேண்டும்
நினைத்திடத் தமிழை வளர்ப்போர் உயர்ந்திட வேண்டும்
நல்லீழ்த்துய் புலவோர் பெருகவேண்டும்!
ஞானசேகரனார் பணி நீளவேண்டும் - தமிழ் என்றும்
ஞானத்தை உச்சாணி ஏத்தவேண்டும்!

- கலைமகள் பைரூல்

ஞானம் இதழ்களை இணையத்தில் வாசிக்கக் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் முதலில் நான் வாசிப்பது எமது நாட்டில் என்ன நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. என்ன இலக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன போன்ற விடயங்களையும் மற்றும் உள்நாட்டு அரசியல் கலை இலக்கியத் தகவல்களைத் தரும் பத்தி எழுத்துக்களையும்தான். புலம்பெயர்ந்த எம்மவருக்கு சொந்த நாட்டின் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளைத் தரும் சமகாலத் தகவல் களஞ்சியமாக ஞானம் உதவுகிறது.

- இரா. சீவாலன், நோர்வே

அண்மைக்காலத்தில் வந்த இதழ்களில் 195 சென்ற இதழ் உச்சம் பெற்றிருந்தது. பேராசிரியர் செ. யோகராசாவின் நேர்காணல், பாலச்சந்திரனின் நான்காம் தொழிற்புரட்சிப்பற்றிய அறிவியல் கட்டுரை, அவரது யாவரும் கேளிர் கதை, கே.ஆர். டேவிட்டின் துறவியின் கண்ணீர் சிறுகதை இவையெல்லாம் ஒரேமுச்சில் வாசித்தேன். அதன்பின்னர்தான் ஞானத்தைக் கீழேவைத்தேன். சமீப காலங்களில் வெளிவருகின்ற நேர்காணல்களும் ஞானத்துக்குக் கனதியைக் கொடுக்கின்றன.

- ம. நாசர்லிங்கம், மருதனாமடம்

ஞானம் சஞ்சிகையை கிடைத்த கையோடு தவறாது அதனை வாசிப்பது வழக்கம். 2016 செப்டம்பர் 196 இலக்க இதழையும் அது வந்தன்றே (05-09-201) வாசித்தேன். “சுவைத்தேன். மகிழ்ந்தேன்” என மட்டும் சொல்கிறேன் என்றால்., என்னைப் பொறுத்தவரை, அப்படிச்சொல்வதற்கு மேல் அதனைக் குறிப்பிடுவதற்கு வேறு வார்த்தை அந்நேரம் கிடைக்கவில்லை. என்பதே உண்மை. முக அமைப்பும் மிக அசலானது! பவளவிழா நாயகர் இ. பத்மநாப ஐயர் பற்றிய கட்டுரையும், மூத்த எழுத்தாளர் மு. பொ. உடனான நேர்காணலும் உயர்தரமானவை. நீட்டி எழுதி ஞானம் சஞ்சிகையின் இடத்தை நிரப்ப எனக்கு இஷ்டமில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட ஆக்கங்கள் மாத்திரமன்று, இவ்விதழில் காணப்படும் படைப்புகள் அனைத்தும் ஜோர்! ஞானம் இன்று போல் என்றும் ஜொலிக்க எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

- வேல் சிறுதன், வெள்ளவத்தை

தங்களது 196 ஆவது இதழ் கரமெட்டியது. கனதி நிறைந்ததால் அது காலத்தின் ஆவணமாகிறது. பத்மநாத ஐயர்-பல இரத்தினங்களைப் பட்டை தீட்டிய வயிரம். மு.பொ. - காற்று வெளிக் கிராமத்துள் கண்டுகொள்ள முடிந்த கலக்கமில்லாத நீரூற்று. ஜெபநேசன் அடிகளார் - எங்கள் சமூகக் கண்ணாடி. கவிஞர் வாலி மறையாத வாலிபக் கவிஞன். முருகபூபதி- புகலிடத்தின் புரிந்துணர்வு மையம். இன்னும் ஈழமும் தமிழும் உட்பட அனைத்தும் வழக்கப்படி மகிமையானவை. வரப்போகும் காலம், ஐயா! உங்கட்கு வாழ்த்துக் கூறும்.

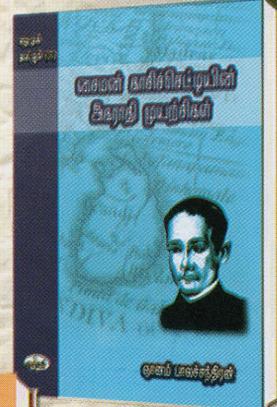
- மா. குலமணி, கொழும்பு

நட்புமும் தமிழும்

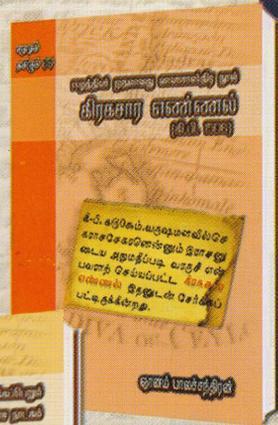
ஞானம் பாலச்சந்திரன்

நூல் எண் : 1

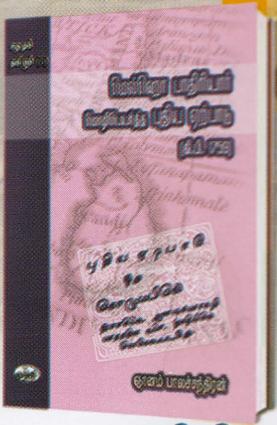
நூல் எண் : 2

நூல் எண் : 3

நூல் எண் : 4

நூல் எண் : 5

ஆந்தாமரம்
என்ன மொழி-நூல்?
பாகம் - 3
தத்துவ சாரம்
தீருமத் ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
விலை: ரூபா. 300/=

ஞானம் பதிப்பகம்
3B 46th ஓடிக்கை, கொழும்பு 06
+94 11 258 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

2008 ආභූතයේ ආධිපති ආචාර්යවරයා
විද්වතුන්ගේ තෝරා!

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@sltnet.lk

